

MANDAG DEN 1. SEPTEMBER 2008

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

(Mødet åbnet kl. 17.00)

1. Genoptagelse af sessionen

Formanden. - Jeg erklærer Europa-Parlamentets session, der blev afbrudt den 10. juli 2008, for genoptaget.

2. Meddelelse fra formandskabet

Formanden. - Mine damer og herrer! Velkommen tilbage. Jeg vil gerne komme med et par indledende bemærkninger om situationen vedrørende mødesalen i Strasbourg. Som De ved, bliver Parlamentets september I-møde undtagelsesvist afholdt her i Bruxelles på grund af, at det forsænkede loft i mødesalen i Strasbourg delvist faldt ned den 7. august 2008. Jeg traf denne beslutning for at sikre den størst mulige sikkerhed for alle parlamentsmedlemmer og medarbejdere, og den blev truffet på grundlag af en omhyggelig gennemgang af de foreløbige sagkyndige vurderinger og efter drøftelser med gruppeformændene og det franske formandskab. Denne beslutning tager også højde for behovet for at sikre kontinuitet i Parlamentets lovgivningsarbejde.

Ifølge de foreløbige undersøgelsesresultater blev nedstyrtningen af det forsænkede loft forårsaget af brud i de bygningskomponenter, der forbinder det forsænkede loft med den egentlige loftstruktur. Undersøgelserne pågår for øjeblikket, og de bliver foretaget af flere uafhængige, internationale bygningsingeniørfirmaer bestilt af Parlamentet med henblik på at fastslå de nærmere detaljer omkring og ansvaret for sammenstyrtningen. Disse undersøgelser bliver udført i tæt samarbejde med de ansvarlige kommunale myndigheder og en ekspert i bygningssikkerhed, som er udpeget af den franske regering. Fordelingen af erstatningsansvaret mellem de entreprenører, der stod for udførelsen af det oprindelige loft, vil ske på grundlag af de afsluttende undersøgelsesresultater, når de foreligger. Det forsænkede loft i mødesalen vil nu blive hængt op ved hjælp af en ny teknik, som er godkendt af de uafhængige eksperter og de lokale byggemyndigheder.

Selv om der gøres alle bestræbelser på at få arbejdet afsluttet så hurtigt som muligt, er den nødvendige procedure lidt lang og omstændelig. Vi håber alligevel, at alle undersøgelser af sikkerheden og de nødvendige reparationer vil være afsluttet i tide, så september II-mødet kan blive afholdt i Strasbourg.

Jeg kan forsikre Dem om, at sikkerheden har absolut førsteprioritet i alle overvejelser og beslutninger.

3. Mindeord

Formanden. - Mine damer og herrer! Jeg har desværre et par sørgelige meddelelser. I sommer modtog vi med stor sorg meddelelsen om vores ven og kollega, professor Bronisław Geremek's tragiske død. Han var en stor polsk patriot og en ægte europæer, som gennem årtier kæmpede utrætteligt for at opnå grundlæggende værdier som demokrati, frihed, menneskerettigheder og retsstatsprincipper til det polske folk. Hans engagement i den demokratiske opposition og den store folkebevægelse Solidaritet har båret frugt.

Polen har indtaget sin retmæssige plads blandt de frie og demokratiske europæiske nationer i næsten to årtier nu og har, som vi alle ved, været medlem af EU siden den 1. maj 2004. Bronisław Geremek's bidrag hertil har utvivlsomt gjort ham - som også var medlem af Sejm, Underhuset i det polske parlament, gennem mange år og polsk udenrigsminister i perioden 1997-2000 - til en af fædrene og chefarkitekterne bag det nye Polen.

Bronisław Geremek havde været medlem af Europa-Parlamentet siden 2004. Vi lærte ham at kende som et menneske med en dyb og ægte tro på det europæiske projekt. Det afspejlede hans idealer og overbevisninger: forsoning, dialog og kompromis. Jeg beundrede meget hans enestående evne til at være tæt på Polen og EU samtidig. Han arbejdede utrætteligt for integrationsprocessen, som han betragtede som den bedste løsning for sit lands og vores kontinents fremtid.

Vi har mistet en enestående personlighed på den europæiske scene, en kollega, hvis tragiske og alt for tidlige død har efterladt et tomrum, som det vil blive svært at udfylde. Jeg vil gerne give udtryk for min dybeste

medfølelse med hans familie - navnlig hans to sønner - og alle hans venner. Vi i Parlamentet vil altid ære Bronisław Geremek's minde.

Det var også med stor sorg, at vi i starten af august modtog meddelelsen om vores kollega Willi Piecyk's død kort før hans 60-års-fødselsdag. I denne sørgelige anledning vil jeg på Parlamentets vegne også gerne give udtryk for vores dybeste sympati med hans familie og venner. Willi Piecyk havde været medlem af Parlamentet siden 1992. Han var en fremtrædende figur i Transport- og Turismeudvalget, hvor han var ordfører for Den Socialdemokratiske Gruppe gennem mange år.

For blot nogle få uger siden kunne han fejre den første havets dag i Europa sammen med os. På det tidspunkt lod det for mig til, at hans helbred havde det bedre, selv om jeg godt vidste, at han var alvorligt syg. Men her tog jeg desværre fejl.

I mange henseender vil vi mindes Willi Piecyk som initiativtager til mange vigtige projekter. Med hans bortgang mister vi en kollega, som var værdsat og respekteret af alle i Parlamentet. Vi vil altid mindes Willy Piecyk med taknemmelighed.

Jeg må desværre også informere Dem om en afholdt tidligere kollegas død, Maria Luisa Cassanmagnago Cerretti, som døde den 4. august 2008. Jeg har særligt levende minder om hende, fordi hun blev valgt ind i Parlamentet samtidig med mig i 1979, da hun tog fat på arbejdet for Europa og for integration. Hun var næstformand i Gruppen for Det Europæiske Folkeparti og næstformand i Parlamentet i perioden 1982-1987. I en periode var hun også formand for Det Politiske Udvalg, forgængeren for Udenrigsudvalget.

Gennem sit politiske engagement var Maria Luisa Cassanmagnago Cerretti en inspiration, især for mange kvinder, og som medlem af Parlamentet var hun en kvinde med intellektuelt mod og ædelmod, som ydede et vigtigt bidrag til den europæiske integration. Hun vil stå som et godt minde for os alle.

Der er sket en række tragiske flykatastrofer i sommerpausen. 154 mennesker mistede livet den 20. august 2008 i den værste flyulykke i Spanien i 25 år. Kun 18 af de 172, der var om bord på flyet, som var på vej fra Madrids lufthavn Barajas til De Kanariske Øer, overlevede tragedien. Dagen efter ulykken afgav jeg en erklæring på Parlamentets vegne, og i dag vil jeg gerne på ny give udtryk for vores solidaritet med og støtte til de omkomnes familier og venner.

Den 24. august 2008, blot få dage efter tragedien i Madrid, styrtede endnu et fly ned kort efter starten fra den kirgisiske hovedstad Bisjkek. 68 passagerer og besætningsmedlemmer omkom. På vegne af alle i Parlamentet vil jeg gerne give udtryk for vores dybeste medfølelse med ofrene for disse og alle andre tragiske ulykker.

Jeg vil bede Dem om rejse Dem og mindes de afdøde med et minuts stilhed.

(Parlamentet iagttog stående et minuts stilhed)

4. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

5. Parlamentets sammensætning: se protokollen

6. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

7. Fortolkning af forretningsordenen: se protokollen

8. Tekster til aftaler sendt af Rådet: se protokollen

9. Reaktionen på Parlamentets beslutninger: se protokollen

10. Bortfaldne skriftlige erklæringer: se protokollen

11. Bevillingsoverførsler: se protokollen

12. Andragender (jf. protokollen)

13. Modtagne dokumenter: se protokollen

14. Mundtlige forespørgsler og skriftlige erklæringer (modtagne dokumenter): se protokollen

15. Arbejdsplan

Formanden. - Det endelige forslag til dagsorden som opstillet af Formandskonferensen på mødet den 28. august 2008 i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 130 og 131 er omdelt. Der foreligger ingen forslag til ændring, og dagsordenen er således godkendt.

Hannes Swoboda (PSE). - (DE) Hr. formand! Når man ser på dagsordenen og antager, at forhandlingen om Georgien finder sted i dag, så har vi ingen særlige ønsker. Men hvis der opstår forsinkelser, og vi overskrider tiden med det resultat, at forhandlingen om Georgien først kan finde sted i morgen, så vil vi anmode om at udsætte forhandlingen om socialpakken til september II-mødet, for det vil efter min mening være umuligt for os at debattere både socialpakken og situationen i Georgien på en formiddag. Det ville jeg blot informere Parlamentet om på forhånd.

Formanden. - Tak, hr. Swoboda! Der var vist ingen oversættelse, tror jeg, særligt ikke til engelsk, hvis jeg har tolket de pågældende parlamentsmedlemmers udtryk korrekt. Lad mig gentage, hvad hr. Swoboda netop har sagt. Han sagde, at hvis forhandlingen om dagens topmøde ikke finder sted i dag, men i morgen, så bør forhandlingen om socialpakken udsættes til september II-mødet, da den afsatte tid til denne forhandling i så fald vil blive brugt på at tale om dagens topmøde. Sådan har jeg forstået det. Er vi enige om det? Det lader det til. Så går vi over til indlæggene af et minuts varighed i henhold til forretningsordenens artikel 144.

16. Indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! De Olympiske Lege i Beijing har desværre vist, at autoritære regimer ikke kan eller vil rette sig efter de olympiske idealer og vise respekt for menneskerettighederne og freden.

Symbolsk valgte de russiske myndigheder at markere begyndelsen af De Olympiske Lege ved at iværksætte en væbnet invasion af et naboland. Alt det skete i nærheden af det sted, hvor det kommende vinter-OL i Sochi skal finde sted.

Jeg er overbevist om, at Den Russiske Føderation ved sin uhørte krænkelse af et nabolands territoriale integritet og ved sin annektering af dele af dets territorium har mistet den moralske og politiske ret til at være vært for De Olympiske Lege i Sochi i 2014.

Jeg opfordrer Den Internationale Olympiske Komite til hurtigst muligt at udpege en anden by som vært for dette vinter-OL.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Hr. formand! Som spansk medlem med bopæl på De Kanariske Øer vil jeg gerne takke for Deres ord til minde om ofrene for ulykken den 20. august. Jeg giver samtidig udtryk for min kondolence, og jeg håber, at der ikke vil finde denne type ulykker sted i fremtiden, og at EU kan fastsætte foranstaltninger for at sikre luftfartssikkerheden.

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Hr. formand! Problemerne med miljøbeskyttelse og forøget energibehov i forbindelse med klimaændringer er en udfordring, der kræver en samvittighedsfuld holdning af alle politikere. De overskrider statslige grænser og nationale interesser. Konstruktionen af gasterminaler på havet i indelukkede områder såsom Adriaterhavet er et endnu mere følsomt område.

Man har planer om gasterminaler på land og på havet i bugten ved Trieste med en påtænkt placering kun 8 km fra den slovenske kyst, lige over for den største turistregion, Piran. Hvis den italienske regering turde, ville den også anbringe disse i lagunen ved Venedig, men det ville den ikke få held til, for hele den civiliserede verden ville modsætte sig det.

Borgerne har ret til at gøre indvendinger imod sådan et byggeprojekt, og politikerne må respektere deres ønsker og kompensere for det demokratiske underskud i EU. Vi har svigtet miljøet for ofte til at tillade, at vi lader os forlede til at gøre sådan noget igen. Den italienske regering bør få klar besked herom fra Parlamentet.

Jean Lambert (Verts/ALE). - (EN) Hr. formand! Jeg ville gerne rejse et alvorligt spørgsmål om den srilankanske journalist hr. J. S. Tissainayagam, der blev rejst ved vores delegationsbesøg i Sri Lanka for nylig. Han er en meget kendt skribent og journalist og har bl.a. redigeret et website med titlen "Outreach", finansieret af den tyske regering, som fremmer fred og retfærdighed. På daværende tidspunkt havde han været tilbageholdt i over fire måneder under kummerlige forhold uden sigtelse, og han blev endeligt sigtet og varetægtsfængslet i sidste uge i henhold til landets love til forebyggelse af terrorisme på en sigtelse for at bringe regeringen i vanry og skabe uro i samfundet.

Vi vil anmode Dem, hr. formand, om at bruge Deres indflydelse over for Rådet og Kommissionen om at følge denne vigtige sag op, ikke mindst for at sørge for, at han får lov til at møde sine sagførere uden overvågning - hvilket han ikke har kunnet gøre indtil nu - og for at det bevismateriale, der foreligger imod ham, bliver offentliggjort.

Formanden. - Vores tjenestemænd vil følge sagen.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Hr. formand! I løbet af de seneste dage har Rusland, en af vores vigtigste politiske og økonomiske partnere, fremført trusler over for EU og skræmt med dets økonomiske og militære potentiale. Truslerne er også formuleret over for stater, der er del af den europæiske naboskabspolitik. Er det normalt, at en partner tyr til denne slags mekanismer, når man indgår i partnerskaber og især, når man laver forretninger sammen? Vi bygger jo gas- og olieledninger sammen.

Det Europæiske Fællesskab tæller 500 millioner borgere og er en af de vigtigste økonomier i verden. Når en stat med et meget mindre potentiale håner EU uden at møde modstand, er det bevis på, at den ser os som en svag partner, der ikke er kapabel til seriøse politiske handlinger. Det er godt, at Lissabontraktaten ikke er trådt i kraft, for ellers ville de forskellige EU-medlemmer slet ikke have haft mulighed for at reagere ærefuldt.

Formanden. - Tak! Lissabontraktaten er meget eksplicit. Jeg beder Dem bære over med mig, for jeg har lige sagt det samme i min tale til Det Europæiske Råd. Solidaritet mellem medlemsstaterne på energiområdet er et princip, der er fastlagt i Lissabontraktaten. Det indebærer, at hvis en EU-medlemsstat står over for en trussel om at få lukket for energiforsyningerne, har alle andre medlemsstater pligt til at støtte den pågældende stat. Derfor er det vigtigt, at Lissabontraktaten bliver ratificeret. Jeg beder Dem undskylde, at jeg gentager det, men traktaten er meget vigtig især for energiområdet.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne benytte lejligheden til at påpege den virkning, gennemførelsen af direktivet om energiforbrugende produkter vil have på en virksomhed i min valgkreds, der har ekspertise på varmeområdet. De fortæller mig, at det foreliggende forslag i forbindelse med kedler vil få omfattende og unødvendige konsekvenser for Irlands centralvarmeindustri, der beskæftiger mange mennesker i min valgkreds.

De foreliggende forslag om kedler vil kræve, at fabrikanterne anvender en energimærkning af kedel såvel som af varmestyringsanlæg, pumper og visse udskiftelige dele. Disse forslag om mærkning ser bort fra den afgørende rolle, den professionelle installatør spiller. Installatørerne er en vital del af varmeforsyningskæden, og Kommissionens holdning vil indebære, at deres ekspertise stort set vil blive ignoreret eller spildt.

Kommissionens forslag vil fundamentalt forandre hele det irske hjemmemarked for opvarmning, hvilket vil få yderligere følger i form af begrænset udvalg, vildledende information til forbrugerne, højere omkostninger og et mindre fleksibelt og konkurrencepræget marked, såvel som tab af arbejdspladser.

Forud for Kommissionens konsultationsforum vil jeg gerne have, at Kommissionen hører på eksperterne, når den overvejer virkningerne af dette direktiv for Irland.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). - (ES) Hr. formand! Jeg vil også gerne takke for Parlamentets formelle erklæring i forbindelse med den meget alvorlige ulykke, der fandt sted i Barajas den 20. august og kostede 155 mennesker livet. Men jeg synes også, at tiden er inde til en alvorlig overvejelse af, hvorvidt alle luftfartsselskaberne nøje overholder alle de europæiske direktiver om sikkerhedsforanstaltninger og vedligeholdelse.

Jeg synes, at tiden er inde, og jeg anmoder derfor her fra Parlamentet om, at Kommissionen foretager en kritisk vurdering af, i hvilken grad sikkerhedsforanstaltningerne bliver overholdt, især i forbindelse med vedligeholdelse af flyene.

Jeg synes derfor, at tiden er inde til, at vi ud over at give udtryk for vores logiske erklæringer om solidaritet - også iværksætter en kritisk vurdering af, i hvilket omfang de europæiske direktiver om luftfartssikkerhed og vedligeholdelse af de europæiske fly bliver overholdt.

Jim Allister (NI). - (EN) Hr. formand! EU viser ofte med gode hensigter interesse for min valgkreds i Nordirland. Men jeg vil gerne advare mod at finansiere et projekt, der har mulighed for at virke meget splittende. Jeg hentyder til EU's taskforces tåbelige tilslutning, efter ordrer fra DUP's og Sinn Féins ledere i den nordirske regering, til mulig støtte til et såkaldt "konflikttransformationscenter", hvor det tidligere Maze-fængsel lå.

Men hvordan det end bliver pyntet op, og ligeegyldigt hvilket spin man anvender, så vil bevarelsen af H-blok-sektionen inklusive hospitalsfløjen blive en helligdom for de terrorister, der begik selvmord i Maze i 1980'erne. Det vil være modbydeligt for det store flertal, og det er noget, som unionisterne, som jeg repræsenterer, ikke vil acceptere.

Jeg vil derfor advare Kommissionen mod at blande sig i et så eksplosivt spørgsmål og imod at lade sig udnytte af dem, der er ivrige efter at skjule sig bag EU for at få gennemført noget, der vil være et alvorligt tilbageslag for de indbyrdes relationer i Nordirland.

Petru Filip (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! Efter det russiske parlaments anerkendelse af Sydossetiens og Abkhasiens uafhængighed er bilæggelsen af Dnestrkonflikten med hensyn til spørgsmålet om Transnistrien gået ind i en ny fase. Det er indlysende for os alle, at Ruslands udenrigspolitik har ændret sig efter det russiske parlaments beslutning, og at der derfor er brug for en fornyet stillingtagen på unionsplan ved at tage denne kendsgerning med i betragtning.

Med tanke på at spørgsmålet om Transnistrien, en region tæt på EU's østgrænse, er af stor interesse for alle medlemsstater og i særdeleshed for Rumænien, mener jeg, at det er nødvendigt at have en afgørende involvering på Fællesskabsniveau for at undgå unødigt anspændte forhold mellem de lande og enheder, der har erklæret en interesse i denne region.

Med tanke på at Natalia Timakova, Dimitri Medvedevs talskvinde, har meddelt, at der skal finde adskillige møder sted med deltagelse af alle de berørte parter, herunder med repræsentanter for Tiraspol, kunne det være vigtigt her at se på muligheden for at etablere et udvalg, der skal fastlægge og fremlægge Fællesskabets synspunkt på denne sag.

En undersøgelse for nylig foretaget af Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) viser, at forhandlingerne om Moldova-Transnistrien-aftalen efter begivenhederne i Georgien vil blive langt hårdere.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - (EN) Hr. formand! Georgien er ikke bare endnu en international krise, som EU må reagere på. Den signalerer Ruslands militære tilbagevenden, der blev varslet af dets offensive energiforsyningspolitik, som blev indledt i 2006.

EU er fanget mellem principper og økonomiske interesser. At hævde førstnævnte vil indebære vilje til at ofre sidstnævnte. Omvendt, indebærer prioritering af sidstnævnte et stort tab af ansigt. Rusland er på sin side ligeledes fanget mellem profitten fra dets salg af energi til Vesten og respekt for international lov. Sidstnævnte kan man ikke ignorere ustraffet. Det er det budskab, vores ledere bør sende til Moskva højt og tydeligt.

Det vil være et stort spild for hele det internationale samfund, hvis Rusland vælger at investere den energi, det for nylig har fået, i et forgæves forsøg på at genoprette den bipolære verden i stedet for at lægge vægt på at forme den nye multipolære og globaliserede verden.

Maria Petre (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! Jeg vil tale om blokeringen af Sapard-betalingerne til Rumænien og virkningen heraf på kort og mellemlang sigt.

En mission fra Kommissionen besøgte Bulgarien og Rumænien i juni 2008 og beordrede suspension af betalingerne til Sapard-projekterne. Den forlangte, at der skulle gøres noget for at rette op på procedurer, som man fandt, ikke var i overensstemmelse med reglerne, og i Rumænien foreslog de direkte involverede ansvarlige myndigheder en handlingsplan for at afhjælpe problemerne, hvilket blev accepteret.

Ikke desto mindre er der nu opstået vanskeligheder. Man vil genoptage de nationale betalinger, sandsynligvis i september, ved at gennemføre procedurer i forbindelse med den måde, betalinger foretages på, og med uafhængig revision, som kan tage op til et år, og således sikre, at det, der foregår, er korrekt, men med den store risiko, at pengene kan gå tabt for bestandig, desværre i en region, der blev hårdt ramt af oversvømmelserne i sommer.

Hvis de 12 tidligere revisionsmissioner ikke fandt nogen uregelmæssigheder, hvis manglerne ikke er fundamentale, undrer jeg mig over og spørger nu Kommissionen, om besparelser på landbrugsbudgettet undertiden ikke er vigtigere end Sapard-projekterne og deres resultater.

Jeg ser kun én løsning, nemlig at forlænge fristen med endnu et år.

Katalin Lévai (PSE). - (EN) Hr. formand! Der er truende tegn på en genopblussen af racisme, homofobi og antisemitisme i mange lande i EU. Den fredelige bøssefestival i Budapest i sommer blev brutalt angrebet af grupper fra det yderste højre, og sten og æg fyldt med syre blev kastet mod deltagerne. Mange blev sårede. Efter denne skammelige begivenhed har den ungarske premierminister taget initiativ til et ungarsk charter, og her i Parlamentet vil jeg gerne tage initiativ til et europæisk charter sammen med mine kolleger Michael Cashman og Edith Bauer.

Vi fordømmer al slags vold. Vi kan ikke tillade, at man danner yderligtgående organisationer, der ønsker at udøve deres egen form for retfærdighed. Vi afviser genfødslen af fascistiske idéer og fordomme mod alle slags mindretal, og vi afviser stærkt alle former for racisme. Vi bør arbejde sammen mod vold og intimidering ved hjælp af lovgivning og også ved at foregå med et godt eksempel i vores eget liv. Derfor vil jeg også gerne bede om støtte til det europæiske charter her i Parlamentet.

Marco Pannella (ALDE). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Europa bygger på den overbevisning, at det ikke længere var muligt at sikre velfærd, frihed, demokrati og fred for nationalstaterne, hvis de stod alene. Alligevel dømmer vi nu georgierne, som frigør sig fra diktaturets tunge åg i Europas navn og med europæiske forhåbninger, til national uafhængighed, mens en stor del af Europa i dag har underlagt sig Moskvas og Putins politik på den mest kujonagtige måde, og det samme kommer snart til at ske med Kina.

Vores problem i dag er, at vi ikke kan blive ved med at dømme Georgien, Tyrkiet, Israel og Marokko - hvis konge i 1985 bad om optagelse i EU - til noget, som vi selv forkastede, hvilket var vores redning!

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Trods store bestræbelser og initiativer i hele verden for at sikre retfærdighed for den tidligere direktør for Jukos, Mikhail Khodorkovskij, og hans forretningspartner, Platon Lebedev, er deres skæbne fortsat uændret. "Frihed er bedre end ufrihed", sagde den nyvalgte præsident Medvedev. Det bør danne grundlag for Ruslands fremtid sammen med en reform af retssystemet og en meget påkrævet forbedring af afsoningsvilkårene. Den seneste afgørelse i Khodorkovskij-sagen viser desværre, at forhåbningerne om, at Rusland i højere grad bliver et retssamfund, ikke bliver indfriet. De seneste militærpolitiske beslutninger vedrørende Georgien og NATO tyder også på, at der er startet en ny istid med den nye duo Putin-Medvedev ved magten, ikke kun indenrigspolitisk, men også udenrigspolitisk. Her må vi virkelig være på vagt.

Janusz Wojciechowski (UEN). - (PL) Hr. formand! Jeg vil fortælle om en sag, der er ganske sørgelig for mine landsmænd. I forbindelse med en debat i et kommunalt udvalg i Storbritannien sagde en højtplaceret repræsentant fra det britiske politi, at alle polakker bærer kniv, da det indgår i deres kultur. Repræsentanten sagde endvidere, at polakkerne skal uddannes. Jeg vil som polak gerne erklære, at jeg ikke bærer kniv, og at man i min kultur hovedsageligt bruger kniv og gaffel til at indtage varme måltider.

Det er sørgeligt, at udsagnet er fundet sted, især da der er ret mange af mine landsmænd på De Britiske Øer, og der findes desværre flere polakker, der udsættes for forbrydelser, end polakker, der begår forbrydelser. Et sådant kollektivt udsagn, der tilskriver nationale negative kendetegn til en hvilken som helst nation, er i det hele taget udtryk for intolerance og bør ikke finde sted i en EU-medlemsstat.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Hr. formand! Medierne i Portugal har i de sidste dage bragt rapporter om yderligere 312 afskedigelser hos Yasaki i Ovar. Sammen med den sidste fyringsrunde har Yasaki Saltano inden for det sidste halvandet år afskediget næsten 1 200 ved Ovar- og Vila Nova de Gaia-enhederne.

Dette udgør et alvorligt socialt problem i et område, hvor der er få alternative job, og hvor arbejdsløsheden konstant stiger. Men det er også en virkelig skandale, når man tager i betragtning, at dette multinationale selskab har fået millioner af euro fra Fællesskabet for at investere i Portugal. De mennesker, der lider under

omlægningen af selskabets forretningsstrategi, er arbejdstagere og bosiddende i de områder, hvor anlæggene ligger.

Vi må forhindre, at disse situationer systematisk gentages.

Christa Klauß (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Efter søndagsgudstjenesten i går i min hjemby fortalte vores indiske præst om de grusomheder, der bliver begået i hans hjemland. I den seneste uge er kristne i den østindiske delstat Orissa blevet forfulgt, ydmyget, misbrugt og myrdet. I slutningen af sidste uge havde 26 mistet livet, 41 kirker var blevet ødelagt, fire klostre stod i flammer, og mange kristne hjem var raseret. Folk søger tilflugt i skovene og beder til, at hindufanatikerne ikke finder dem.

Det er ikke det første overgreb på kristne, hvorfor ca. 60.000 kristne er flygtet fra deres hjem i Orissa. Den nuværende konflikt blev udløst af mordet på en åndelig leder og medlem af Vishwa Hindu Parishad (Hinduernes Verdensråd) den 23. august 2008. Fader Saji fra min landsby har bedt menigheden om at bede for ofrene, men vi kan gøre mere end det. Jeg fordømmer disse forbrydelser mod menneskeheden på det skarpeste. Parlamentet må opfordre den indiske stat til at garantere de kristne i Orissa retten til at leve i frihed.

Marianne Mikko (PSE). - (ET) Hr. formand, mine damer og herrer! Transnistrien har anerkendt Sydossetien og Abkhasiens uafhængighed. Hvad angår det separatistiske Transnistrien inden for Moldova, har denne overophedning meget at gøre med en fastfrosen konflikt.

Sydossetien, Abkhasien og Transnistrien befinder sig i samme situation - i årevis har Rusland nægtet at trække sine tropper tilbage derfra. Præsidenten i Moldova har sagt, at Transnistrien ligner en vulkan, der ligesom begivenhederne i Georgien kunne begynde at gå i udbrud når som helst.

Rusland har fortalt præsident Voronin, at det er interesseret i en aftale, hvor Transnistrien bliver behandlet som en autonom region i Moldova. Som sådan kunne Transnistrien om nødvendigt legitimt løsrive sig fra Moldova efter en folkeafstemning.

Det er bydende nødvendigt at bringe de 5+2 partnere til forhandlingsbordet: Vi kan ikke tillade Medvedev og Voronin at løse deres konflikt alene. Som leder af Moldova-delegationen opfordrer jeg kraftigt til, at der bliver gjort noget for at foregribe situationen i Transnistrien.

Transnistrien bør have en international fredsbevarende styrke; vi bør tilbyde Moldova en plan om et tættere partnerskab og tillade moldovere at rejse ind i EU uden visum.

Toomas Savi (ALDE). - (EN) Hr. formand! Den Internationale Olympiske Komite, IOC, besluttede i juni 2007 at tildele Sochi i Rusland værtskabet for vinter-OL i 2014. Efter den russiske aggression mod Georgien proklamerede de to medlemmer af USA's Kongres Allyson Schwartz og Bill Shuster, at så snart Kongressen vender tilbage fra sommerferie, vil der komme en resolution fra Kongressen, der opfordrer IOC til at udpege en ny værtsby for De Olympiske Lege i 2014.

Det er helt klart, at hvis De Olympiske Lege skal holdes i Sochi, vil forskellige lande boykotte denne begivenhed, ligesom i Moskva i 1980 efter den sovjetiske militærinvasion af Afghanistan. Det vil ramme den olympiske bevægelse langt hårdere end at vælge en ny vært for legene i 2014 nu. Derfor er det på tide, at Parlamentet gør noget. Ellers kan vi endnu en gang stå over for at skulle holde OL i et autoritært og aggressivt land, som hverken respekterer menneskerettigheder, borgerrettigheder eller Det Olympiske Charter.

László Tóké (Verts/ALE). - (HU) Hr. formand! I forbindelse med Sydossetiens og Abkhasiens uafhængighed har den rumænske præsident, Traian Băsescu, foretaget et voldsomt udfald mod mindretals kollektive rettigheder, eftersom de efter hans mening fører til, at nogle stater falder sammen. Fællesskabets bekymring over krisen i Kaukasus, Ruslands imperialistiske aggression og trusler, og de farer, Ukraine og Moldova står over for, er berettiget. Men ud over alle stormagtsinteresser og til trods for separatisternes bestræbelser kunne en reel og fredelig løsning sikre kollektive menneskerettigheder og nationale rettigheder såvel som fuld autonomi. Ifølge Andreas Gross, ordfører for Europa-Rådet, er autonomi den mest effektive modgift mod separatisme. Præsident Băsescu bør ikke bekymre sig, for ungarerne i Transsylvanien ønsker ikke at løsrive sig fra Rumænien på samme måde, som Tibet ikke ønsker at gøre det fra Kina; de forsøger simpelthen at opnå deres kollektive rettigheder og autonomi.

James Nicholson (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! I sommerferien i august led vi i Nordirland, den region jeg kommer fra, under meget voldsomme regnskyl. Mange områder led skade, og der opstod hurtigt voldsomme oversvømmelser, der vaskede overfladejorden bort og ødelagde mange hektar med kartofler og lagde kornet ned.

Jeg besøgte nogle af de værst ramte områder, og hvad jeg så, var et sørgeligt syn for dem, der havde arbejdet så hårdt på at producere fødevarer på dette tidspunkt; veje og broer var skyllet bort, og mange kreaturer var også gået tabt.

Nu er landbrugerne vant til at kæmpe med vejret for at overleve, men i dette tilfælde bør disse små områder have hjælp. I Europa har vi Solidaritetsfonden, som bør stilles til rådighed for den nordirske regering af Kommissionen, og jeg vil anmode Dem om at skrive til formanden for Kommissionen om at kontakte premierministerens kontor i Nordirland for at se, hvordan den bedst kan hjælpe.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). - (PL) Hr. formand! I dag på årsdagen for udbruddet af anden verdenskrig vil jeg gerne appellere til Dem og alle parlamentsmedlemmer om at støtte initiativet til at gøre 25. maj til den internationale dag for heltenes kamp mod totalitarismen.

Datoen er ikke tilfældig. Den 25. maj 1948 dræbte kommunisterne ritmesteren Witold Pilecki, der frivilligt gik i koncentrationslejr for at organisere en modstandsbevægelse og indsamle informationer om masse mordene. Han flygtede fra Auschwitz efter to år, kæmpede i Warszawaopstanden. Efter nazisternes nederlag blev han i Polen for at modsætte sig en anden totalitarisme, denne gang den sovjetiske, og det måtte han sluttelig betale med livet for.

Folk som Witold Pilecki har fortjent at blive husket. Vi har mulighed for at fastlægge denne festdag til at hædre erindringen. Vi kan gøre det, eftersom vi er demokratisk valgte repræsentanter for Europa. Lad os håbe, at festdagen bliver til virkelighed. Den 25. maj vil vi kun huske på kampen mod fortidige folkedrab, og så vil totalitarismens tragedie aldrig mere gentage sig.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). - (BG) Hr. formand, mine damer og herrer! I begyndelsen af juli trak Filip Dimitrov, vores første demokratisk valgte premierminister i Bulgarien, sig tilbage fra politik.

Filip Dimitrov var blandt grundlæggerne af en demokratisk opposition i Bulgarien, han overtog ledelsen af staten fra det sammenfaldne kommunistiske regime i begyndelsen af 1990'erne, var repræsentant i Europa-Parlamentet og endelig næstformand i den bulgarske nationalforsamling.

I alle de atten år, hvor hr. Dimitrov var i politik, tjente han for alle os, der kendte ham, som et eksempel på hæderlighed og åbenhed og var kendt som en mand, der dybt ind i sjælen tror på det europæiske, euro-atlantiske valg, vores land har gjort, og på ytringsfrihed, demokrati og menneskerettigheder.

Jeg er overbevist om, at han til trods for, at han har trukket sig tilbage fra politik, vil fortsætte med at hjælpe os alle med at genoprette det image, som vores stat fortjener at have på grund af bestræbelser fra folk som Filip Dimitrov.

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE). - (ES) Hr. formand! Mit indlæg drejer sig om et spørgsmål, der ikke er blevet behandlet.

I Cuba sker der ofte vilkårlige arrestationer af dissidenter, af personer, der ikke er enige med diktaturet. Den seneste anholdelse gik ud over Gorki Águila, der er leder af et rockband, og som heldigvis er blevet sat på fri fod igen. Men jeg vil gerne påpege over for formanden, at udbredelsen, offentliggørelsen og kendskabet til det cubanske diktators vilkårlige handlinger er nødvendig for at hindre, at de sker igen. Jeg opfordrer derfor formanden til, at han ved førstkommande lejlighed gør den cubanske regering, den cubanske ambassade, opmærksom på EU's utilfredshed og vores afstandtagen fra denne type handlinger.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Forbrugerrettighederne for flypassagerer, der rejser fra tredjelande i transit gennem EU's lufthavnsknudepunkter, bliver krænket. Tusinder af EU-borgere får fortsat deres flydende todfri indkøb konfiskeret på grund af, at Kommissionen ikke hurtigt har kunnet gennemføre forordning (EF) nr. 915/2007, som ændrer forordning (EF) nr. 622/2003, hvori der fastlægges foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed. 13 ikkeEU-lande har anmodet om anerkendelse under denne forordning, men kun ét er blevet godkendt.

Jeg vil gerne anmode Dem, hr. formand, om igen at bede vores nye kommissær, Antonio Tajani, om at få styr på dette problem og gennemføre forordningen så hurtigt som muligt.

Mange deltagere i De Olympiske Lege i Beijing - og naturligvis også deres tilhængere og familier - fik konfiskeret varer under transit tilbage gennem lufthavnsknudepunkterne i Europa, da de kom hjem. Igen har der været dusinvis af klager. Få dog styr på dette. Det er ikke i forbrugerrettighedernes interesse, og det er en farce, at vi angiver sikkerhedsgrunde.

FORSÆDE: Martine Roure*Næstformand*

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Fru formand! Den 14. august 2008 blev tidspunktet for en flyafgang med Ryanair fra Østrig til Det Forenede Kongerige udsat til den følgende dag. Selskabet garanterede herefter at ville refundere passagerernes hotel- og transportudgifter og omdelte en informationsbrochure i henhold til forordning nr. 261/2004, der informerede om passagerernes rettigheder i tilfælde af, at en flyafgang bliver forsinket eller aflyst.

Da en passager opfordrede Ryanair til at refundere merudgifterne, nægtede luftfartsselskabet at betale uden at anføre nærmere begrundelser for sin beslutning. Ryanairs afslag på at yde betaling er i klar modstrid med forordning nr. 261/2004, som regulerer de bistandsydelse, som passagerer i hele EU har krav på. I tilfælde af forsinkelse, særligt i tilfælde af udsættelse af afgang til den følgende dag, har passagerer krav på kompensation, hvilket er fastlagt ved lov. Lavprisyflyselskaber som Ryanair skal også rette sig efter loven og overholde forordningen. Dette forekommer stadig mere hyppigt og på de europæiske flypassagerers bekostning, så tiden er nu inde til, at Kommissionen gør noget ved sagen.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Fru formand! For 87 år siden besluttede verdenskommunismens og Sovjetunionens leder, Lenin, at udskille tre dele fra Georgien, herunder Sydossetien og Abkhasien. Georgien og Europa betaler en høj pris for dette knap 90 år senere. Det forholder sig således, at Europa-Parlamentet er samlet samtidig med et EU-topmøde. Vi kan således højt fortælle EU-lederne, at vi i de fri nationers og menneskehedsrettighedernes navn ikke kan acceptere den russiske aggression mod Georgien.

Det er første gang efter anden verdenskrig, at en stor stat angriber en lille stat i Europa, selv om vi selvfølgelig så den sovjetiske aggression i Ungarn i 1956 og Tjekkoslaviet i 1968. For første gang i 60 år hænder det imidlertid, at en stor stat tager en del af en lille stats territorium som følge af en militær aktion. Erklæringen af Abkhasiens og Sydossetiens såkaldte selvstændighed er jo blot udtryk for politisk teater instrueret af Putin. Europa-Parlamentet skal i dag udtrykke sin solidaritet med Georgien og mere generelt med de kaukasiske nationer.

György Schöpflin (PPE-DE). - (HU) Fru formand! Den offentlige mening i Ungarn har været ude for en bemærkelsesværdig manifestation lige midt i Georgienkrisen. Den russiske ambassadør i Budapest fremsatte en temmelig udiplomatisk erklæring mod oppositionens leder, Viktor Orbán, eftersom hr. Orbán støttede Georgien. Den russiske ambassadør truede - det kan ikke beskrives på anden måde - den ungarske opposition og dermed det meste af det ungarske samfund, med russisk fjendskab. Det er ikke vanskeligt at afkode dette budskab: Enhver der stemmer for FIDESZ må udsætte sig for misbilligelse fra russerne. Hans Excellences budskab er en åbenlys indblanding i Ungarns indre anliggender og således i det demokratiske system i en af EU's medlemsstater. Naturligvis er Ungarn ikke alene, og næsten alle de tidligere kommunistiske stater har modtaget lignende trusler, der truer hele Europa.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Fru formand! Trods Irlands militære neutralitet er Irland ikke neutral eller står udenfor, når det gælder den krise, der er udbrudt i Georgien. Der er stor bekymring i offentligheden over, at magtfulde mennesker fra alle sider synes at ønske en ny kold krig, og over den selvdestruktive snak om sanktioner mod Rusland. Refleksmæssige reaktioner vil ikke bygge eller garantere fred eller retfærdighed for folk i regionen eller nogen andre steder.

Hvad der er sket, er, at Rusland har sendt os et varselsskud for oven. EU's reaktion må være at benytte sine ressourcer til at opbygge nye EU-institutioner, der kan forhandle sig frem til bindende flersidige aftaler. Vi må forsøge at bygge en ny fredelig verden i samarbejde med Rusland, ikke i modsætning til det.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

17. Det europæiske retlige netværk - Styrkelse af Eurojust - Gensidig anerkendelse af afgørelser (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om

- betænkning af Sylvia-Yvonne Kaufmann for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland,

Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om det europæiske retlige netværk (05620/2008 - C6-0074/2008 - 2008/0802(CNS)) (A6-0292/2008),

- betænkning af Renate Weber for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige, med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om styrkelse af Eurojust og om ændring af afgørelse (05613/2008 - C6-0076/2008 - 2008/0804(CNS)) (A6-0293/2008) og

- betænkning af Armado França for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland med henblik på vedtagelse af Rådets rammeafgørelse om fuldbyrdelse af afgørelser in absentia og om ændring af rammeafgørelse 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, rammeafgørelse 2005/214/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte, rammeafgørelse 2006/783/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation og rammeafgørelse 2008/.../RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (05598/2008 - C6-0075/2008 - 2008/0803(CNS)) (A6-0285/2008).

Rachida Dati, *formand for Rådet*. - (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Det er mig en stor ære at få lov til at tale for Dem her i dag og fortælle Dem, at jeg lægger stor vægt på EU's værdier. I centrum for disse værdier finder man naturligvis retsvæsenet. De har ønsket at indlede plenarmødet med en forhandling under ét om en række spørgsmål vedrørende retsvæsenet. Det er et tegn på den betydning, Parlamentet tillægger spørgsmålene om det europæiske retlige samarbejde og beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder. Jeg er også meget interesseret i disse spørgsmål og vil gerne takke Dem for denne mulighed.

Som formanden nævnte, er der i dag tre tekster på dagsordenen: afgørelsen om det europæiske retlige netværk, afgørelsen om Eurojust og rammeafgørelsen om fuldbyrdelsen af afgørelser in absentia. Disse tre tekster vil forbedre det retlige samarbejde i EU og vil endvidere ændre den måde, medlemsstaterne arbejder på. De, der arbejder inden for retsvæsenet i vores lande, har ventet med længsel på disse tre initiativer. Arbejdet i Rådet (RIA) den 25. juli har gjort det muligt at nå frem til en politisk aftale om forslagene til afgørelser om det europæiske retlige netværk og styrkelsen af Eurojust. Takket være det slovenske og det franske formandskabs fælles indsats har forslagene båret frugt på mindre end et år. Disse to forslag til afgørelser går i retning af bedre beskyttelse af de europæiske borgere og styrkelse af det retlige samarbejde i straffesager. Det er tegn på et EU, der handler og går fremad under hensyntagen til de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder.

Hvad angår det europæiske retlige netværk, belyser forslaget til afgørelse, som formodentlig kommer til at erstatte den fælles aktion fra 1998, Eurojusts og netværkets forpligtelser. Det tager højde for medlemsstaternes ønske om at bevare begge strukturer og forbedre deres komplementaritet. Etableringen af sikre kommunikationsmetoder mellem Eurojust og det retlige netværk vil give et effektivt retligt samarbejde og større gensidig tillid. Det europæiske retlige netværk er et kendt og anerkendt instrument, som har vist sig at være særdeles effektivt med hensyn til at fremme kontakterne mellem aktørerne i marken, og betænkningen fra Deres kollega, Sylvia Kaufmann, insisterer på netværkets effektivitet og succes. Den sætter fokus på netværkets tilpasningsevne, som især tilgodeser dommernes behov. I betænkningen understreges det i øvrigt, at denne fleksibilitet og den decentrale struktur skal bevares.

Fru Kaufmann, De gentager og støtter de overordnede linjer i det oprindelige forslag, og det vil jeg gerne takke Dem for. De har også påpeget visse bekymringer. De nævner således med rette, at sikringen af telekommunikationsforbindelserne skal ske med al mulig respekt for beskyttelsen af personoplysninger, og det er vi helt enige i. Jeg kan forsikre Dem om, at Rådet vil være yderst opmærksomt på de forslag, Parlamentet vedtager. Denne vurdering af det europæiske retlige netværks funktion går hånd i hånd med styrkelsen af Eurojust. De to kan ikke leve uden hinanden. Eurojust har nu eksisteret i seks år, og det har vist sig at være nødvendigt at forbedre funktionsmåden for denne enhed for retligt samarbejde. Eurojust holdes ikke tilstrækkeligt informeret, navnlig med hensyn til terrorisme. De nationale medlemmers beføjelser er ikke harmoniseret, og Eurojusts operationelle kapacitet er ikke tilstrækkeligt udviklet.

Den tekst, der blev opnået global politisk enighed om den 25. juli, er en væsentlig etape i opbygningen af det europæiske retlige område. Som De ved, er bekæmpelsen af alle former for alvorlig kriminalitet en af EU's prioriteter. Som eksempel kan det nævnes, at Eurojust i 2004 modtog 14 sager om menneskehandel,

mens antallet af modtagne sager om samme emne i 2007 var 71. Det viser, at vi skal have effektive instrumenter til at bekæmpe denne handel af hidtil usete dimensioner, som tusindvis af vores medborgere er ofre for.

Eurojust skal ligeledes gøres til en ledende enhed for det europæiske retlige samarbejde. Takket være denne tekst, som Rådet (RIA) er nået frem til, vil Eurojust blive mere operationel og reaktiv, og det er således et vigtigt skridt fremad for os.

Jeg vil især gerne takke Deres kollega, Renate Weber, for det store stykke arbejde, hun har udført, og for hendes støtte. Jeg kender hendes engagement og hendes ønske om at få dette forslag igennem.

Med styrkelsen af Eurojust vil de nationale medlemmers privilegier ligeledes blive styrket. Der vil blive indført en krisekoordineringscelle, og overførslen af oplysninger vil blive forbedret med henblik på at være bedre rustet til at klare de udfordringer, de nye former for kriminalitet er forbundet med. Nogle havde foretrukket en endnu mere ambitiøs tilgang. Da de institutionelle rammer ikke tillader dette, skal vi udnytte alle muligheder for at styrke Eurojust på baggrund af den etablerede lovgivning og uden tøven.

Der er ligeledes blevet taget højde for nogle af Deres bekymringer. Vi vil se nærmere på underretningen af Parlamentet om Eurojusts funktion i denne henseende.

Hvad angår anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse, som ligeledes er et af omdrejningspunkterne for opbygningen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, vil rammeafgåelsen om fuldbyrdelse af afgørelser in absentia gøre det muligt at styrke de eksisterende instrumenter som f.eks. den europæiske arrestordre. Det er vigtigt, at en afgørelse, som en medlemsstat afsiger uden en persons tilstedeværelse, kan fuldbyrdes i hele EU. Rammeafgåelsen ledsages ligeledes af en styrkelse af personernes proceduremæssige rettigheder. Det drejer sig om at kunne fuldbyrde afgørelser in absentia og samtidig tilgodese forsvarets rettigheder. Denne rammeafgåelse har imidlertid ikke til formål at ændre de nationale bestemmelser, men naturligvis at forbedre fuldbyrdelsen af afgørelser in absentia.

Deres betænkning, hr. França, understreger behovet for at harmonisere de eksisterende instrumenter, og at retten til at blive hørt under retssagen skal sikres. Retssystemernes forskelle skal respekteres, f.eks. med hensyn til hvordan en person indkaldes. Rådet er enig i disse bekymringer, og forslaget relancerer derfor forhandlingen under ét om styrkelsen af de grundlæggende garantier i EU. Jeg ved, at Parlamentet lægger stor vægt på dette spørgsmål. Rådet vil behandle Deres forslag, som i det store og hele følger de samme linjer som den tekst, der blev opnået politisk enighed om i Rådet. Dette er især tilfældet med forslagene om retten til at blive repræsenteret af en juridisk rådgiver og retten til at få sin sag genoptaget. Disse ændringsforslag forbedrer utvivlsomt det oprindelige forslag.

Fru formand, mine damer og herrer! Rådet vil undersøge de forslag, der bliver vedtaget i løbet af ugen, nøje, og jeg skal igen forsikre Dem om formandskabets ønske om at arbejde sammen med Parlamentet. Vi skal gå fremad hånd i hånd, og jeg skal aldrig glemme, at De er det europæiske folks repræsentanter. Med disse tre tekster vil der blive gjort fremskridt, hvad angår det retlige samarbejde i straffesager, og samtidig hvad angår det fælles gode i Europa.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. - (FR) Fru formand! Som De netop sagde, fru Dati, står vi over for et kritisk punkt i forbindelse med oprettelsen af dette europæiske retlige område, som vi ønsker os af hele vores hjerte, og som Europa-Parlamentet yder et stort bidrag til.

Jeg vil gerne takke ordførerne, fru Kaufmann, fru Weber og hr. França, for deres fremragende betænkninger om de tre initiativer. Disse dokumenter viser, at Europa-Parlamentet støtter medlemsstaternes forslag. Det glæder mig også, fru Dati, at Rådets møde den 25. juli var så udbytterigt og afstedkom en politisk aftale om de tre tekster. Kommissionen støtter disse tre initiativer, og vi har bestræbt os på at bidrage konstruktivt til Rådets arbejde.

Med hensyn til Eurojust og det europæiske retlige netværk har medlemsstaterne - inspireret af vores meddelelse fra oktober 2007 om samme emne - klart vist, at de ønsker konvergens. Der er blevet indarbejdet mange forslag i disse to medlemsstatsinitiativer: harmonisering af de nationale Eurojustmedlemmers beføjelser, styrkelse af kollegiets rolle i tilfælde af kompetencekonflikter, forbedring af udvekslingen af oplysninger mellem nationale medlemmer og Eurojust og mulighed for at udpege forbindelsesdommere i tredjelande. Mange af de ændringsforslag, der stilles i de ekstremt nyttige betænkninger fra fru Kaufmann og fru Weber, har Rådet allerede taget til sig under sine drøftelser. Således har ændringsforslag 32 til Eurojustafgåelsen i fru Webers betænkning til formål at forbedre niveauet for databeskyttelse i tredjelande, som samarbejder med Eurojust. Dette samarbejde vil ikke blot blive vurderet, når aftalen indgås, men også når den er trådt i

kraft. Kommissionen foreslog, at denne idé blev taget til følge, og forslaget til afgørelse blev ændret i henhold hertil. Det fastslås, at samarbejdsaftalen skal indeholde bestemmelser om overvågning af aftalens gennemførelse, herunder gennemførelsen af bestemmelserne om databeskyttelse.

Et andet eksempel er ændringsforslag 38 til afgørelsen om det europæiske retlige netværk i fru Kaufmanns betænkning. Som fru Dati understregede, har dette ændringsforslag til formål at sikre, at Europa-Parlamentet hvert andet år får forelagt en redegørelse for det europæiske retlige netværks virksomhed. Kommissionen støttede dette ændringsforslag, som blev indarbejdet i forslaget til afgørelse.

Som De ved, er Rådet nået til politisk enighed om Eurojust- og netværksinitiativerne. Jeg håber, at Rådet snarest vedtager disse instrumenter formelt, og - lige så vigtigt - at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre afgørelserne fuldt ud i deres nationale retssystemer.

Hvad angår França-betænkningen om fuldbyrdelse af afgørelser in absentia, skal jeg bemærke, at de fleste ændringsforslag, i det mindste deres ånd, om ikke deres formulering, allerede er blevet indarbejdet i den tekst, der blev vedtaget af Rådet (RIA) den 5. og 6. juni.

Det var bare et par af mine bemærkninger. Jeg vil naturligvis behandle alle Parlamentets forslag med største opmærksomhed. Det glæder mig imidlertid, at vi indleder dette plenarmøde med arbejde, der er ekstremt positivt for det europæiske retlige områdes fremtid.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, ordfører. - (DE) Fru formand! Jeg vil gerne gøre brug af hele min taletid nu, hvis det er muligt. Det glæder mig at se, at rådsformanden og næstformanden i Kommissionen er til stede i dag.

Udvalget vedtog enstemmigt min betænkning om det europæiske retlige netværk. Samarbejdet var meget konstruktivt, og det vil jeg gerne takke for, særligt hr. Popa, fru Gebhardt og fru Weber, ordføreren om Eurojust.

Det europæiske retlige netværk har eksisteret i 10 år og har vist sit værd i praksis. Selv efter Eurojusts indførelse i 2002 er netværket stadigvæk relevant. Det europæiske retlige netværk handler ikke om at koordinere efterforskningsarbejde, men om at formidle direkte kontakter, om at yde retshjælp og om at formidle information. Det er derfor vigtigt ikke at røre ved det europæiske retlige netværks decentrale struktur. Der bør kun foretages ændringer, hvor det er nødvendigt, eller hvor ændringerne giver sig selv som følge af praksis i de senere år. Et eksempel herpå er indførelsen af nationale korrespondenter, som spiller en koordinerende rolle internt i medlemsstaterne og er ansvarlige for at opretholde kontakten til sekretariatet for det europæiske retlige netværk.

En vigtig fornyelse er etableringen af sikre telekommunikationsnet. Jeg var glad for at høre, at rådsformanden også henviste til dette spørgsmål. Der udveksles personoplysninger mellem myndighederne i medlemsstaterne, f.eks. følsomme oplysninger som fingeraftryk i forbindelse med en europæisk arrestordre. For at garantere en sikker videregivelse af oplysningerne, er der behov for sikre telekommunikationsnet, for det ville være uacceptabelt at skulle fremsende sådanne informationer eksempelvis pr. fax. Allerede tilbage i 1998, da det europæiske retlige netværk blev etableret, var det planen at indføre et sikkert telekommunikationsnet, men det har hidtil ikke været muligt at nå til enighed om vilkårene, åbenbart også af omkostningsgrunde.

Det foreslås i betænkningen i første omgang kun at etablere sikker telekommunikation for kontaktpunkterne. Men da målet er at sikre, at alle kontakter mellem de kompetente myndigheder så vidt muligt finder sted direkte, bør næste skridt tage sigte på at inddrage alle relevante myndigheder med ansvar for retshjælp i de respektive medlemsstater i sikker telekommunikation. På grund af oplysningernes følsomhed indeholder betænkningen en henvisning til de gældende regler for databeskyttelse, og jeg vil i den forbindelse gerne understrege endnu en gang, hvor vigtigt det er at have en stærk rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger som led i den tredje søjle. Den ville kunne finde anvendelse på udveksling af oplysninger mellem de forskellige kontaktpunkter i medlemsstaterne. Rådet har desværre endnu ikke vedtaget en sådan rammeafgørelse som *lex generalis*, hvorfor grundlæggende bestemmelser om databeskyttelse nu er blevet indføjet direkte i lovteksten.

Et velfungerende europæisk retligt netværk afhænger i høj grad af kontaktpunkterne. Der er derfor udarbejdet retningslinjer for udvælgelsen af kontaktpunkter efter bestemte kriterier. Personer, der fungerer som kontaktpunkter, skal have gode sprogkundskaber i mindst et af de andre EU-sprog og have erfaring inden for internationalt samarbejde om straffesager samt have været dommer, statsadvokat eller anden embedsmand inden for retsvæsenet. Det er vigtigt, at medlemsstaterne overholder disse retningslinjer, og de skal naturligvis også sikre, at kontaktpunkterne får bevilget de nødvendige ressourcer.

For at forbedre samarbejdet mellem det europæiske retlige netværk og Eurojust og for at opnå en bedre samordning af aktiviteterne, bør medlemmer af Eurojust efter anmodning kunne deltage i det europæiske retlige netværks møder og omvendt. Beslutningen om Eurojust fastlægger, hvornår de judicielle myndigheder i medlemsstaterne - altså det europæiske retlige netværks kontaktpunkter - skal informere Eurojust om sager. Den foreliggende beslutning supplerer denne forpligtelse derhen, at det europæiske retlige netværk og Eurojust skal informere hinanden om alle de sager, hvor de mener, at den anden organisation er bedre egnet til at bearbejde dem. Ved at bruge denne fleksible og behovsorienterede regel, er det målet at undgå en situation, hvor de nationale myndigheder skal forsyne Eurojust med alt for omfattende oplysninger, og hvor Eurojust "oversvømmes" af oplysninger, som myndigheden slet ikke kan bearbejde.

Og endelig, hvad redegørelsen om netværkets forvaltning og virksomhed angår, så bør netværket selv udarbejde denne, ikke kun til Rådet og Kommissionen, men også til Parlamentet. Det glæder mig, at Kommissionen udtrykkeligt støtter denne tilgang.

Med den foreliggende beslutning vil det europæiske retlige netværk blive tilpasset den udvikling, der er sket i de senere år, og forholdet til Eurojust vil blive defineret mere præcist. Derfor vil det europæiske retlige netværk blive bedre i stand til at løse sine opgaver i forbindelse med det retlige samarbejde i straffesager, især i tilfælde af, at Lissabontraktaten alligevel skulle træde i kraft, hvorved det retlige samarbejde i straffesager ville blive et fællesskabsanliggende.

Renate Weber, ordfører. - (EN) Fru formand! At tænke på EU som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed vil ikke være andet end et fint mål, hvis man ikke involverer de allerede etablerede europæiske agenturer, hvis evne til at agere og reagere til bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet bør styrkes.

Jeg vil gerne takke skyggeordførerne, som jeg har arbejdet godt sammen med om næsten alle aspekter af denne betænkning, og også formanden for Eurojust og hans hold for åbenhed under processen.

Under arbejdet på denne betænkning har jeg hørt mange kolleger efterlyse en europæisk anklager. I den forbindelse går jeg meget mere ind for harmonisering og etablering af et europæisk retssystem end for at styrke samarbejdet. Men af en række grunde befinder vi os i øjeblikket stadig meget langt fra et sådant mål; for det første fordi der ikke er nogen europæisk lovgivning, der tager fat på spørgsmålet om jurisdiktion i sager, der henhører under Eurojust; for det andet på grund af den modvilje, medlemsstaterne viser mod at overføre bare nogle af deres undersøgelsesbeføjelser til et europæisk agentur. Teksten om muligheden for, at Eurojusts nationale medlemmer kan indgå i fælles undersøgelseshold, er et godt eksempel.

Det er paradoksalt, at mens medlemmerne af Parlamentet er parat til virkelig at tage fat på alvorlige grænseoverskridende forbrydelser - herunder ved at give større beføjelser til Eurojust trods vores store bekymring og respekt for menneskerettighederne - prædiker medlemsstaterne ét, men lovgiver om noget andet. Det er vanskeligt at forklare Europas borgere, hvordan vi kan oprette et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvis medlemsstaterne ikke i tilstrækkelig grad stoler på vores egne europæiske organer.

Vi må her i Parlamentet forstå og acceptere, at Eurojust må arbejde 24 timer i døgnet, syv dage om ugen. Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender er også gået ind på, at for at Eurojust kan være effektivt, er det afgørende at dets nationale medlemmer har samme juridiske beføjelser, som de har i deres egne lande. Udvalget stemte også for at styrke forbindelserne til Europol og det europæiske retlige netværk og for at oprette forbindelser med andre europæiske og internationale organer, såsom Frontex, Interpol og Verdenstoldorganisationen.

Hvad vi som medlemmer af Parlamentet behøver - og dette behov er afspejlet i betænkningen - er en ordentlig balance mellem Eurojusts beføjelser og dets nationale medlemmers på den ene side og tiltaltes rettigheder på den anden. Det er derfor, flere af de ændringsforslag, jeg har stillet, har til formål at forøge beskyttelsesniveauet for proceduremæssige rettigheder, såsom retten til et forsvar, retten til en retfærdig rettergang, retten til at blive informeret og retten til at klage. Samtidig repræsenterer flere ændringsforslag yderligere sikkerhedsforanstaltninger, selv om vi er opmærksomme på det stærke databeskyttelsessystem, som agenturet har etableret.

Men der er stadig grund til alvorlig bekymring, hvad angår data, der overføres til tredjelande eller internationale organisationer, for sandheden er, at vi i realiteten ikke ved, hvad der vil ske med disse data. Derfor foreslår jeg, at vi for at sikre os, at vores europæiske love bliver overholdt, opretter en vurderingsmekanisme. Jeg vil gerne takke kommissær Barrot for at have nævnt dette.

Sidst men ikke mindst er jeg bekymret over den rolle, som Parlamentet bør spille i forhold til Eurojust. Ikke at vide, hvilken skæbne Lissabontraktaten får, vil gøre det endnu vanskeligere. Men der er intet i den nuværende Fællesskabslovgivning, der forhindrer Parlamentet i at spille en aktiv rolle med hensyn til overvågning af Eurojusts aktiviteter. Det er udelukkende et spørgsmål om politisk vilje, og jeg håber virkelig, at Parlamentet får lov til at gøre sit arbejde.

Armando França, *ordfører*. - (PT) Fru formand, fru Dati, hr. kommissær, mine damer og herrer! Processen med europæisk opbygning involverede i begyndelsen, at det økonomiske område blev gjort fælles. Men skridt for skridt er Fællesskabet, denne metode, der blev sat op som et ideal af Jean Monnet og grundlæggerne, gået frem på andre områder for at finde fælles løsninger på fælles problemer.

Vi har endnu ikke nået slutningen af denne lange og vanskelige vej, men må fortsætte med at tage faste og beslutomme skridt. Et af de områder, der giver os alle komplicerede og vanskelige problemer inden for EU, der nu er udvidet til 27 medlemsstater og bebos af næsten 500 millioner mennesker, er retsvæsenet. Retsvæsenet er en af demokratiets søjler og et af de instrumenter, der står til rådighed for friheden. Demokrati og frihed er to af EU's grundlæggende værdier. Som resultat heraf er retsvæsenet nu efter min mening som følge af de udfordringer, selve den europæiske konstruktion og det moderne livs nye problemer frembyder, blevet afgørende vigtigt. Det kræver særlig opmærksomhed fra de af EU's institutioner, der har ansvaret for lovgivning, beslutningstagning, og udstedelse af politiske retningslinjer om denne sag. Beslutninger, der træffes i straffesager, uden at de tiltalte er til stede, hvilket kaldes domme in absentia, har forskellige proceduremæssige løsninger, der afviger en hel del fra den ene medlemsstat til den anden.

Situationen er alvorlig, da disse forskellige proceduremæssige løsninger udgør en permanent hindring for, at afgørelser i straffesager, der er truffet i én medlemsstat, kan gennemtvinges i en anden. Denne situation vanskeliggør eller forhindrer anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse og tilskynder til en forøgelse af kriminaliteten og voksende usikkerhed inden for Unionen.

Derfor glæder vi os over det lovgivningsinitiativ, som Slovenien, Frankrig, Tjekkiet, Sverige, Slovakiet, Det Forenede Kongerige og Tyskland har taget, sådan som Rådet har modtaget det og udtrykt sin glæde over det. Dets vigtigste formål er at fastlægge proceduremæssige regler for indkaldelse af folk, genoptagelse af sager eller passende appeller og juridisk repræsentation. Disse regler vil gøre straffesager hurtigere og mere effektive. De vil også forøge effektiviteten af princippet om gensidig anerkendelse, særlig når det gælder den europæiske arrestordre og overdragelsesprocedurer mellem medlemsstaterne, og ligeledes anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe, afgørelser om konfiskation og domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger, for at disse kan gennemføres i EU. Anerkendelsen og overvågningen af betingede straffe, alternative sanktioner og betingede domme må også medtages.

Den betænkning, jeg forelægger for Parlamentet i dag, indbefatter bidrag fra en lang række medlemmer af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender. Forskellige ændringsforslag er blevet stillet af mig selv og andre kolleger, hvilket har ført til talrige kompromisændringsforslag og fuld konsensus mellem medlemmerne af PSE-, PPE-, ALDE-, Verts/ALE- og UEN-Grupperne, så at der kun var to stemmer mod denne betænkning.

Denne betænkning indeholder derfor ændringsforslag til Rådets rammebeslutning, der efter vores mening teknisk beriger denne og gør den politisk robust, særlig med hensyn til procedurerne for indkaldelse af tiltalte og garantien for deres ret til et forsvar, muligheden for at tiltalte kan repræsenteres in absentia og blive repræsenteret af en juridisk rådgiver udpeget og betalt af staten, og ligeledes muligheden for genoptagelse af sager eller passende appel i overensstemmelse med de nationale love for den tiltalte, der allerede er dømt in absentia.

Endelig må jeg understrege og udtrykke min tak for den forståelse og konsensus, der er mellem de politiske grupper, og jeg håber og ønsker, at resultatet af afstemningen i det mindste vil svare til den brede konsensus, der er opnået.

Neena Gill, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget*. - (EN) Fru formand! Jeg glæder mig over disse betænkninger, i særdeleshed den om in absentia, for den vil gøre det lettere og enklere for dem, der skal forsvare sig eller anlægge sager, hvor den ene eller anden part ikke kan være til stede. Forskellige tilgange forskellige steder i Unionen har skabt en hel del usikkerhed og har undermineret tilliden til de andres retssystemer.

Jeg glæder mig derfor over den udtalelse, ministeren har fremsat om, at Rådet vil forsøge at sikre, at denne proces bliver harmoniseret i alle medlemsstater, for til dato er der nogle medlemsstater, der ikke har gjort sig mange bestræbelser for at kontakte de tiltalte. Jeg tror, at det må pålægges retssystemet, uanset hvor det

gælder, at sikre, at de tiltalte forstår betydningen af domme, der afsiges i deres fravær, og at deres fundamentale rettigheder bliver beskyttet i denne forbindelse.

Jeg vil også gerne opfordre Rådet til at sikre, at medlemsstaterne har et system, hvor tiltalte kan få juridisk repræsentation, uanset hvilket land de måtte opholde sig i.

Endelig vil jeg gerne complimentere alle ordførerne for deres arbejde for at forenkle et kompliceret system af juridiske processer og forslag, som jeg tror, vil give den europæiske arrestordre substans.

Nicolae Vlad Popa, for PPE-DE-Gruppen. - (RO) Fru formand! Således er antallet af grænseoverskridende forbrydelser vokset, og det juridiske system må tilpasse sig den nye situation.

Således har jeg bemærket behovet for at harmonisere lovgivningen mellem medlemsstaterne og i særdeleshed i denne periode behovet for hurtig og effektiv information til de relevante myndigheder i medlemsstaterne.

Betænkningen udgør utvivlsomt et fremskridt i retning af at håndtere den udfordring, som europæiske borgere og institutioner står over for. En modernisering af det europæiske retlige netværk vil skabe en tilstrækkelig reaktion på fænomenet med grænseoverskridende kriminalitet. Betænkningen, der blev vedtaget enstemmigt i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, gør det europæiske retlige netværk mere effektivt og bedre i stand til at levere de nødvendige informationer til enhver tid og fra et hvilket som helst sted i medlemsstaterne.

De, der vil drage fordel af denne modernisering, vil være Europas borgere, der vil notere sig, at de nationale retsmyndigheder har de nødvendige midler til hurtig reaktion gennem et moderne og sikkert telekommunikationsnetværk.

Både Eurojust og retssystem i medlemsstaterne skal kunne forlade sig på det europæiske retlige netværks struktur, og ingen skal længere kunne komme med undskyldninger for manglen på nødvendige informationer. Som skyggeordfører for Det Europæiske Folkeparti takker jeg ordføreren, fru Silvia-Yvonne Kaufmann, for hendes arbejde og for den måde, hvorpå vi har kunnet finde kompromiser.

Evelyne Gebhardt, for PSE-Gruppen. - (DE) Fru formand, fru minister, hr. kommissær! Det glæder mig, at vi har mulighed for at drøfte en så vigtig pakke sammen i dag, og jeg regner fuldt og helt med, at vi vil vedtage beslutninger i morgen med et stort flertal. Jeg vil gerne rette en særlig tak til de to ordførere, som jeg var skyggeordfører for, nemlig fru Kaufmann og fru Weber, for det gode samarbejde, da det var en forudsætning for at kunne udrette så glimrende et stykke arbejde.

Godt arbejde er meget vigtigt på dette område, og det glæder mig også meget, at resultatet, hvad det europæiske retlige netværk angår, gør os i stand til at videreføre det arbejde, der allerede er blevet gjort. Et godt samarbejde mellem juristerne, dommerne og de relevante myndigheder i medlemsstaterne er essentielt, hvis vi skal skabe lovgivning og retfærdighed for borgerne. Og det er jo det, vi vil.

I den forbindelse glæder jeg mig særligt over, at vi endelig etablerer samarbejdet mellem det europæiske retlige netværk og Eurojust på et formelt grundlag og sørger for, at der bliver skabt en sammenhæng, som kun kan være produktiv, og som vi kun kan hilse velkommen. Men når der udveksles stadig flere oplysninger, så bliver databeskyttelse naturligvis stadig vigtigere, og det gælder også for sikkerheden i forhold til telekommunikation og udvekslingen af disse oplysninger. Det glæder mig derfor meget, at Parlamentet, Kommissionen og Rådet åbenbart er enige om det, og det er som sagt noget, jeg kun kan bifalde.

Det glæder mig også at kunne sige, at der vil være et stort flertal for alle betænkningerne i morgen, for denne udvidelse, som vi har foreslået - og som jeg håber vil sikre støtten fra Rådet og Kommissionen - denne tilføjelse fra Parlamentets side, som vi kan takke fru Weber for, nemlig at seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi også skal medregnes som en lovovertrædelse nu, hvilket ikke var tilfældet før, er i mine øjne et meget vigtigt punkt for vores samfund, som jeg gerne vil fremhæve.

For Den Socialdemokratiske Gruppe er det i denne forbindelse også meget vigtigt - og her mener jeg også, at der er blevet fundet en løsning - at sørge for, at dette område ikke kun handler om organiseret kriminalitet, men også om den grove kriminalitet. For det er vigtigt, at vi ikke først behøver at fremlægge beviser for, at der er tale om organiseret kriminalitet, men at vi ved at udveksle informationer kan påvise, at der måske et eller andet sted finder organiseret kriminalitet sted. Det kan ikke være en grundlæggende forudsætning. Her tror jeg, at der har været tale om en lille misforståelse mellem grupperne, som jeg gerne ville prøve at få opklaret. Jeg håber, og jeg er overbevist om, at vi kan komme positivt videre, hvilket jeg hilser meget velkommen.

Sarah Ludford, for ALDE-Gruppen. - (EN) Fru formand! Da de juridiske retningslinjer for EU's strafferetspolitik blev fastlagt på topmødet i Tampere for næsten 10 år siden, understregede deltagerne med rette, at Europas borgere havde ret til at forvente, at Unionen kunne sikre, at der ikke var nogen steder, hvor kriminelle kunne skjule sig. Det er derfor, De Liberale konsekvent har støttet foranstaltninger som den europæiske arrestordre i modsætning til de britiske Konservative, der hele tiden fabler om lov og orden, men modsætter sig EU's samarbejdsinstrumenter.

Disse foranstaltninger forklarer også, hvorfor det er nødvendigt at styrke offentlige anklageres evne til at samarbejde i Eurojust og få storforbrydere for retten. Det er legitimt at sikre, at de er til rådighed døgnet rundt, og at give dem flere beføjelser for at få deres beslutninger gennemført såsom udstedelse af ransagningskendelser i deres egne medlemsstater og adgang til deres egne kriminalregistre.

Der er bestemt også plads til afklaring og strømlining af reglerne for, hvornår domme afsagt in absentia, hvor tiltalte ikke har været til stede, skal anerkendes, men det må ikke føre til dovne vaner med ikke at gøre alt, hvad man kan for at underrette tiltalte. Jeg ser nødigt, at alle medlemsstater kopierer det foruroligende store antal retssager in absentia i Italien.

Da jeg for nogle få måneder siden udspurgte Kommissionen, understregede den, at initiativet var afbalanceret og styrkede borgernes grundlæggende rettigheder, samtidig med at det styrkede princippet om gensidig anerkendelse. Men organer som European Criminal Bar Association, Rådet for Advokatsamfund i EU og Fair Trials International har alle givet udtryk for frygt over den ringe beskyttelse af de tiltalte.

Ministeren fra formandskabet understregede og lovede, at Rådet opmærksomt ville overveje Parlamentets ændringsforslag. Jeg er sikker på, at hun mener det godt, men min reaktion er: Og hvad så? Direkte valgte medlemmer af Parlamentet bliver marginaliseret, når det gælder afgørelser om EU-lovgivning, hvad angår grænseoverskridende jura. Indtil vi får Lissabontraktaten sat i kraft, bliver disse love stort set bestemt af nationale embedsmænd, og det er en væsentlig del af grunden til, at den anden del af den 10 år gamle aftale, der lovede at hæve de juridiske standarder i medlemsstaterne såsom regler om god databeskyttelse og styrkelse af de tiltaltes rettigheder, såsom juridisk bistand, oversættelse og kaution, ikke er blevet holdt. Indtil vi får en demokratisk snarere end en teknokratisk retspolitik i EU, en, der virkelig er afbalanceret mellem at fange forbrydere og garantere retfærdig rettergang, må støtte til de foranstaltninger, der nu drøftes, være betinget.

Kathalijne Maria Buitenweg, for Verts/ALE-Gruppen. - (NL) Fru formand! Jeg ved, at jeg aldrig kan beskyldes for at være en tory, men også jeg har stemt imod den europæiske arrestordre. Grunden til det er ikke, at jeg er imod, at personer udleveres, at mistænkte overføres fra det ene land til det andet. Faktisk går jeg stærkt ind for det. Mit problem dengang var, at vi efter min mening ikke havde truffet tilstrækkelige foranstaltninger vedrørende disse mistænkte personers rettigheder, og at vi skulle have gjort det samtidig. Mistænktes proceduremæssige rettigheder var der ikke truffet bestemmelser om. Til trods for den handlekraft, vi i dag udviser, og de flotte forslag, vi drøfter her i dag, og som jeg også går ind for, forholder det sig fortsat sådan, at vi stadig ikke har vedtaget et sådant forslag, som i årevis har ligget i skrivebordsskuffen, og som udgør et væsentligt aspekt, hvis vi skal skabe tillid mellem medlemsstaterne og således også gøre udlevering nemmere.

Jeg vil gerne have at vide af minister Dati, om hun også synes, at dette forslag er meget væsentligt for vores europæiske samarbejde, hvilke punkter der gør, at det stadig ligger hos Rådet, og om der også under dette handlekraftige franske formandskab er en mulighed for, at der kommer lidt gang i denne sag om mistænktes rettigheder. Dette er nemlig virkelig nødvendigt for at gøre udlevering nemmere.

Hvad angår afgørelser afsagt in absentia, er det godt, at der stilles krav til udlevering, således som det nu er formuleret. Spørgsmålet er, om det er nok. Af Rådets politiske aftale kunne man udlede, at der skal føres en ny retssag, men at mulighed for appel også er tilstrækkelig. Kan minister Dati bekræfte over for mig, at alle virkelig har ret til en ny retssag? Ved en appel har man jo selvfølgelig ikke alle de chancer og muligheder, som man har i en hel ny retssag. Jeg vil derfor gerne høre, om folk faktisk har ret til en helt ny retssag og ikke blot til en appel.

Jeg vil være kortfattet. Det sidste punkt er, at vi hører meget om de ting, der er nødvendige for at gøre efterforskningstjenesternes arbejde lettere. Vi hører for lidt - eller uorganiseret - om, hvordan det står til med manglerne, hvad angår forsvar, netop på grund af det europæiske samarbejde. Jeg håber, at vi kan oprette et "Eurorights panel", et ombudsmandspanel, for at finde ud af, hvilke mangler der er på forsvarsområdet, således at vi også kan afhjælpe disse i fællesskab.

Gerard Batten, for IND/DEM-Gruppen. - (EN) Fru formand! Her er et konkret eksempel på, hvad et europæisk retssystem uden individuel tilpasning fører til.

En 19-årig mand i London, Andrew Symeou, står over for udlevering til Grækenland for drab. Hr. Symeou fastholder, at han ikke har noget som helst at gøre med den pågældende forbrydelse. Beviserne mod ham er usikre, idet de afhænger af en tvivlsom identifikation og udtalelser, som angiveligt er blevet pryglet ud af hans venner af det græske politi.

En britisk domstol burde se nøje på bevismaterialet, inden den går med til at udlevere ham. Men under en europæisk arrestordre har en britisk domstol nu ingen ret til at se på bevismateriale, som umiddelbart synes overbevisende, for at sikre sig, at udleveringen er rimelig, og har ingen ret til at forhindre det.

Den europæiske arrestordre betyder, at britiske borgere nu i realiteten ikke længere har den grundlæggende lovbeskyttelse mod vilkårlig anholdelse og tilbageholdelse, som er fastlagt i Magna Carta. Det tjener ikke retfærdighedens sag for offeret eller den tiltalte, som begge fortjener dette.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Fru formand! Lad mig først komplimentere det slovenske formandskab og de andre 13 lande, der har tilsluttet sig dette forslag, som er blevet fremsat i dag. Det er et væsentligt bidrag til justitsvæsenet i EU.

Lad mig også komplimentere de tre ordførere, fru Kaufmann, fru Weber og hr. França, for deres fine, metodiske arbejde. De har i bund og grund godkendt det forslag med ændringsforslag, som Rådet og Kommissionen nu er ved at vedtage. Det var jeg glad over at høre.

Jeg ville være endnu gladere i dag, hvis vi også havde forslaget om at vedtage minimumsrettighederne omkring rettergang for mistænkte og tiltalte for os til godkendelse. Så ville bestræbelserne være fuldt afsluttede. Derfor appellerer jeg til Kommissionen og Rådet om at fremsætte dette forslag så hurtigt som muligt.

Som skyggeordfører for forslaget om Eurojust må jeg sige, at jeg glæder mig over styrkelsen af dette organ. Da det blev grundlagt, forekom det mig bare at være en typisk institution med meget få udsigter og til minimal nytte. Kendsgerningerne har vist, at dette var forkert; det har bevist sin nytte, og det har nu brug for at blive styrket yderligere.

Jeg behøver ikke at omtale, hvad tidligere talere og ordførere har sagt om tilføjelserne til dette organ; jeg glæder mig bare over styrkelsen af det.

Disse forslag tjener helt sikkert til nyttige fremskridt i retning af udvikling af retsvæsenet og af frihed og sikkerhed. Men der må tages mere vidtgående skridt. Vi må overvinde en obstruerende nationalistisk holdning til spørgsmålene og gennemføre en bredere form for retfærdighed i Europa. Så vil vi kunne sige, at der virkelig er lighed for loven i hele EU.

Jeg håber, at dette vil ske med godkendelsen af Lissabontraktaten.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Fru formand! For det første vil jeg gerne komplimentere ordførerne.

I de senere år har det europæiske retlige netværks og Eurojusts aktivitet vist sig meget vigtig og nyttig for det juridiske samarbejde i straffesager.

Vedtagelsen af Rådets afgørelse om det europæiske retlige netværk såvel som beslutningen om at styrke Eurojust er nødvendig, for at de to strukturer i stigende grad kan arbejde hurtigt, i betragtning af at folks mobilitet og grænseoverskridende kriminalitet er vokset væsentligt i de senere år.

De to strukturer bør samarbejde og komplimentere hinanden.

Skabelsen af et kontaktpunkt som nationalt bindeled for koordinering af det europæiske retlige netværks aktiviteter såvel som oprettelsen af et nationalt koordineringssystem for Eurojust er vigtig for stabil gensidig information såvel som for at lede de nationale myndigheder i retning af enten det retlige netværk eller Eurojust alt efter de konkrete sager, det drejer sig om.

Struktureret information leveret til tiden er afgørende for, at Eurojust kan fungere effektivt. Man bør i stigende grad lægge vægt på at oprette et særligt kommunikationsnetværk for transmission af personlige data. En sikring af tilstrækkelig databeskyttelse ved de to strukturers aktiviteter er yderst vigtigt.

Mihael Brejc (PPE-DE). - (SL) Fru formand! França-betænkningen synes først at være en mere juridisk og teknisk end konkret betænkning. Men det har vist sig, at der blandt medlemsstaterne er nogle, der slet ikke kender denne juridiske institution. Denne betænkning har også blotlagt forskelle mellem det angelsaksiske

og det kontinentale straffesystem. Det er derfor logisk, at nogle af mine kolleger her vil modsætte sig betænkningen. Det betyder naturligvis ikke, at emnerne ikke er vigtige.

Vi fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater mener, at retten til at få sin sag prøvet ved en domstol er en fundamental politisk rettighed. Men der har været tilfælde, hvor tiltalte ikke har været til stede under retssagen, men hvor retten ikke desto mindre afsagde dom. Domme afsagt in absentia i et land er indtil nu ikke blevet anerkendt i andre medlemsstater. Dette udkast til beslutning sikrer, at sådanne domme også kan håndhæves i andre medlemsstater i EU, naturligvis under visse betingelser, idet en af betingelserne efter vores mening må være, at tiltalte har været korrekt indkaldt til domstolen, og at vedkommende til trods herfor ikke er mødt op i retten. Det er almindeligt at unddrage sig sit juridiske ansvar, og en, der legalt er dømt i en anden europæisk medlemsstat, bør ikke have lov til at spankulere fredeligt ned ad gaden i andre medlemsstater.

Vi fra PPE-DE er af den mening, at det er lykkedes ordføreren at harmonisere ændringsforslagene og udarbejde en afbalanceret betænkning, og det vil jeg gerne takke ham for.

Jeg vil også gerne bemærke følgende: Det er rigtigt, at vi sikrer betingelserne for retfærdig rettergang, men vi må også tage os af ofre for forbrydelser.

Philip Bradbourn (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg tager kun ordet i forbindelse med França-betænkningen om gensidig anerkendelse af domme afsagt in absentia. Selve idéen i dette forslag er fremmed for mange retssystemer inden for medlemsstaterne, særligt dem, der har et retssystem baseret på sædvaneret.

I Det Forenede Kongerige har vi igennem århundreder opbygget vores retssystem ud fra idéen om habeas corpus og tiltaltes ret til ikke at blive dømt, medmindre han har haft mulighed for at forsvare sig. Dette princip er fastlagt i det velkendte dokument, jeg har her - Magna Carta fra 1215 - som har garanteret denne ret i mit land i 800 år. Anerkendelse af retssager in absentia er helt imod de grundlæggende idealer i dette historiske dokument.

Hvis en dom skal afsiges i én medlemsstat og senere anerkendes i en anden, når der er udstedt en europæisk arrestordre, rejser det spørgsmålet om, hvorvidt der har fundet en retfærdig rettergang sted. Organisationen Fair Trials International afspejler i deres rapport om dette forslag min bekymring og understreger - og jeg citerer - "significant concerns on the issue of extradition procedure to be followed" (væsentlig bekymring over spørgsmålet om de udleveringsprocedurer, der skal følges). Mine damer og herrer, jeg opfordrer Dem til at se alvorligt på det, der her er foreslået, og tænke på, hvordan det vil påvirke Deres vælgers ret til en retfærdig retssag.

Jim Allister (NI). - (EN) Fru formand! Intet fornuftigt menneske ønsker at gøre livet let for kriminelle, men vi må virkelig beskytte os imod, at justitsvæsenet i Europa bliver reduceret til den laveste fællesnævner. Og med en så bred vifte af juridiske procedurer, beskyttelsesforanstaltninger og processer i hele EU involverer snak om at nå frem til juridisk ækvivalent netop dette.

I Det Forenede Kongerige er vores retssystem, som er baseret på sædvaneret, i praksis helt anderledes med hensyn til præcedens og processer end vores kontinentale naboers systemer. Så når jeg ser betænkninger, der er baseret på en forening af forskellige former for praksis for denne forenings egen skyld, må jeg være bekymret.

Jeg kan nævne betænkningen om gensidig anerkendelse af domme afsagt in absentia. Jeg må helt ærligt sige, at der ikke er overensstemmelse mellem de omhyggelige juridiske sikkerhedsforanstaltninger, der tages, før nogen dømmes in absentia i Det Forenede Kongerige, og hvad der forekommer mig at være en langt mere skødesløs holdning i f.eks. Grækenland eller Bulgarien. Derfor er jeg ikke enig i, at min britiske vælger, som er dømt der i sit fravær, automatisk bør have denne dom anerkendt i Det Forenede Kongerige.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). - (FR) Fru formand, hr. Barrot! Jeg vil gerne bare have lov til at takke ordførerne og formanden for Rådet for de resultater, der er blevet opnået på dette tidspunkt i forhandlingerne og forberedelsen af teksterne. Mange af vores borgere sætter spørgsmålstegn ved den merværdi, Europa giver dem i deres hverdag. Med hensyn til retsvæsenet vil alle de foranstaltninger, der forbedrer denne ekstremt vigtige offentlige tjenesteydelse, sandsynligvis være med til at forbedre befolkningens opfattelse af Europas effektivitet, når det gælder de europæiske borgers sikkerhed. I denne forbindelse er det særdeles vigtigt at sikre sig, at afgørelserne kan fuldbyrdes overalt i Europa, og at fjerne hindringerne for deres fuldbyrdelse på det europæiske territorium. Det er formålet med de foreslåede tekster. Med respekt for de offentlige

frihedsrettigheder vil disse foranstaltninger forbedre effektiviteten af domme i straffesager afsagt af de nationale domstole.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). - (EN) Fru formand! Dette er bare for at reagere over for de britiske skeptikere, for jeg er enig med dem i, at vi ikke bør lovgive på basis af laveste fællesnævner. Men det forholder sig sådan, at man så må tænke på, hvordan man faktisk ønsker at lovgive, for hvis vi også er enige om, at vi gerne vil have en fælles tilgang til at fange forbrydere, kan vi ikke lovgive gennem enstemmighed. Det er derfor, alt nu sidder fast i Rådet.

Men jeg forventer også Deres hjælp til at finde frem til en beslutningsproces med kvalificeret flertalsafstemning, for ellers kommer vi ingen vegne. Enten isolerer man sig og ønsker ikke at samarbejde på det retlige område, eller også går vi over til kvalificerede flertalsafstemninger, for det er den eneste måde, hvorpå vi kan få en substantiel og meningsfuld lovgivning.

Jacques Toubon (PPE-DE). - (FR) Fru formand! Jeg bliver nødt til at gentage det, fru Buitenweg netop sagde. Det spørgsmål, der rejses gennem disse tekster og gennem alle de fremskridt, der er blevet gjort inden for dette område i de seneste 20 år, er meget enkelt. Spørgsmålet er, som min kollega Jean-Paul Gauzès sagde, om vi her i EU først tager hensyn til befolkningens interesser, især den ærlige befolknings interesser, eller om vi først tager hensyn til staternes og statsmekanismernes interesser? Det er klart, at den europæiske konstruktion - og det kan man beklage, men det er en kendsgerning og en positiv kendsgerning, som verden ser ud i dag - indebærer, at sikringen af de 27 medlemsstaters statsmekanismer ikke, som det alt for længe har været tilfældet, må have forrang over befolkningens interesser og især dens sikkerhedsmæssige interesser. Det er hele formålet med det europæiske projekt, for ellers er der ikke noget europæisk projekt. Vi bør derfor støtte Rådet og disse tre forslag.

Rachida Dati, formand for Rådet. - (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Deres ord her i eftermiddag er bevis på den store betydning, De tillægger disse tre tekster. De viser også Deres engagement med hensyn til at sikre, at der gøres effektive fremskridt inden for det retlige samarbejde, navnlig i straffesager, og, som De har påpeget, med respekt for de grundlæggende rettigheder. Dette dobbelte krav er væsentligt, da det udgør selve forudsætningen for opbygningen af det europæiske retlige område, da vi alle har forskellige retssystemer, hvis opbygning endda også er forskellig. De garantier, der gives med Eurojust og det europæiske retlige netværk, og dem, der vil blive tilbudt med fuldbyrdelsen af afgørelser in absentia, følger klart en identisk logik. Jeg vil derfor gerne takke Kommissionen og især Jacques Barrot for den støtte, den har ydet formandskabet. Som De nævnte, blev adskillige elementer af disse betænkninger vedtaget i Rådet, i sidste ende stort set enstemmigt. Som De også nævnte, er der stadig lang vej igen, og vi skal arbejde sammen om dette.

Jeg vil også gerne takke Sylvia Kaufmann for hendes betænkning og for hendes tale i dag, for vurderingen af det europæiske retlige netværk er et vigtigt skridt med henblik på at forbedre det retlige samarbejde i straffesager. Det skal bemærkes, at dette netværk har været vigtigt og effektivt. Fru Kaufmann! De har igen i dag med rette lagt vægt på forbindelsen mellem Eurojust og det europæiske retlige netværk. Deres udvikling går hånd i hånd. Dette punkt blev endvidere rejst adskillige gange på Det Europæiske Råds seneste møde.

Jeg vil også gerne takke Renate Weber for hendes betænkning og for det betydningsfulde bidrag, hun har ydet. Hendes tale i Toulouse om samme emne var ligeledes fremragende. Fru Weber! Jeg skal også takke Dem for Deres velkomst. Jeg ved, at De har udført et bemærkelsesværdigt stykke arbejde sammen med alle de andre, der har været involveret i Eurojust. De nævnte også Lissabontraktaten. Jeg forstår, at De ville have foretrukket at arbejde inden for en anden institutionel ramme, men vi bliver imidlertid nødt til at gå fremad med udgangspunkt i den etablerede lovgivning, da dette påvirker alle de europæiske institutioner.

Hr. França! I Deres tale understregede De behovet for at vedtage en enkelt ramme for fuldbyrdelsen af afgørelser, der afsiges in absentia. De gør ret i at gøre opmærksom på dette punkt, og det er en måde, hvorpå vores retssystemer kan bevise deres effektivitet.

Fru Gebhardt! Der er et vitalt behov for samarbejde mellem alle politiske og juridiske aktører, for udfordringen for det retlige samarbejde i straffesager i Europa er at lære at arbejde sammen med henblik på effektivt at bekæmpe alle former for kriminalitet. Jeg ved, at De er en krævende forkæmper for dette samarbejde.

Jeg vil gerne nu svare nogle af dem, der tvivler på et retligt Europa, og som er bange for, at vi sætter de grundlæggende rettigheder over styr. Det er rigtigt, at vi under det tyske formandskab ikke var i stand til at nå til enighed om de proceduremæssige minimumsgarantier. Som svar herpå må jeg sige, at rammeafgørelsen om afgørelser in absentia indeholder bestemmelser om retten til at få sin sag genoptaget, som er en

grundlæggende garanti. Resultatet af denne proces afventes utålmodigt af dommere, offentlige anklagere og juridisk ansatte, som arbejder sammen til daglig, og af de ofre, som udsættes for denne form for kriminalitet, der konstant tilpasser og ændrer sig. Vi skal vise, at vi kan magte disse krav, og indføre effektive og anvendelige værktøjer. Vi skal bygge et Europa, som beskytter sine borgere inden for et sådant retligt område.

Formandskabet ved, at det kan regne med Deres fulde støtte til disse tre tekster. Jeg vil gerne give udtryk for dets anerkendelse heraf og takke alle dem, der i dag har udvist interesse for disse sager.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. - (FR) Fru formand! Jeg vil gerne tilslutte mig taksigelserne og takke fru Dati, som er formand for Rådet (RIA) under det franske formandskab. Jeg skal sige til fru Kaufmann, at hun gør ret i at insistere med hensyn til databeskyttelsen. Jeg skal også minde hende om, at forslaget til rammeafgørelse om databeskyttelse rent faktisk indeholder detaljerede regler, der også vil gælde udvekslingen af oplysninger mellem det europæiske retlige netværks kontaktpunkter, men det er bestemt noget, vi skal sikre os.

Jeg skal også sige til fru Weber, at tilliden mellem medlemsstaterne og i EU's agenturer klart er meget vigtig, hvis teksterne skal få succes. Fru Weber! Jeg synes, De kom med nogle meget stærke udtalelser om dette.

Hr. França har klart påvist vigtigheden af teksten om hurtigere fuldbyrdelse af afgørelser, som han var ordfører for. Han gjorde det på en meget afbalanceret måde, hvilket jeg skal understrege, samtidig med at han bekræftede, at der også vil være mulighed for at få sin sag genoptaget, som fru Dati netop nævnte, og at retten til forsvar klart vil blive opretholdt. Jeg skal svare fru Buitenweg og hr. Demetriou med hensyn til de proceduremæssige rettigheder. For mig er de proceduremæssige rettigheder ekstremt vigtige for udviklingen af det fælles område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Kommissionen var skuffet over, at der sidste år ikke kunne opnås enighed om vores forslag til rammeafgørelse om proceduremæssige rettigheder. Jeg overvejer for øjeblikket initiativer inden for dette område, der kunne iværksættes i den nære fremtid. Jeg er fast besluttet på at gøre fremskridt inden for dette område, muligvis ved at forelægge et nyt forslag om proceduremæssige rettigheder. Under alle omstændigheder kan De være sikker på, at denne sag er genstand for min fulde opmærksomhed.

Jeg skal også sige til fru Gebhardt, selv om jeg synes, at fru Dati allerede har svaret på dette, at vi taler om alvorlig kriminalitet i nye former, der måske ikke svarer til den overstrengte definition på organiseret kriminalitet. Den alvorlige kriminalitet skal også være et af aspekterne ved dette retlige samarbejde, som vi virkelig ønsker.

Ellers har jeg ikke ret meget andet at tilføje, bortset fra at gentage det, Jacques Toubon sagde, nemlig at vi skal tilgodese de europæiske sagsøgtes interesser og vores alle sammens og vores landsmænds interesser med henblik på at sikre, at dette retlige samarbejde viser sig at blive mere og mere effektivt, alt imens vi naturligvis overholder menneskerettighederne.

Under alle omstændigheder vil jeg gerne takke Parlamentet for kvaliteten af dets bidrag til denne vigtige debat, som vil udgøre et meget positivt skridt i udviklingen af dette europæiske retlige område.

Fru formand, fru Dati! Tak for, at De lagde pres på Det Europæiske Råd, som nåede til enighed på dette område og nåede frem til disse politiske aftaler.

Renate Weber, ordfører. - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne sige et par ord i egenskab af skyggeordfører for de to andre betænkninger og for at takke fru Kaufmann for den måde, vi arbejdede sammen på, og hr. França for hans arbejde. Der var 57 kompromisændringsforslag i hans betænkning, hvilket siger noget om den mængde arbejde, vi lagde i det.

Med hensyn til betænkningen om domme afsagt in absentia er det mest følsomme aspekt heraf sikkert, at når domme afsiges uden den tiltaltes tilstedeværelse, er løsningen i visse medlemsstater at lade retssagen gå om, så man fuldt ud respekterer den europæiske menneskerettighedskonvention (protokol nr. 7, artikel 2) og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, hvorimod andre lande kun anerkender retten til appel.

Desværre handler forslaget i denne betænkning ikke om harmonisering af gældende lovgivning i de 27 medlemsstater. Selv om vi bør sigte imod at få fælles europæisk lovgivning i fremtiden, har vi for indeværende gjort det bedste, vi kunne, ved i det mindste at sikre, at tiltalte selv ved appel har de proceduremæssige garantier, der gives i artikel 5 og 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention.

Jeg vil gerne afslutte med at sige, at hvis man skal få princippet om gensidig anerkendelse af retlige afgørelser til at fungere ordentligt, kræver det et højt niveau af gensidig tillid mellem medlemsstaterne, og denne tillid må baseres på en fælles overholdelse af menneskerettighederne og fundamentale principper.

Armando França, ordfører. - (PT) Fru formand! Jeg må takke ministeren for hendes ord og også kommissæren og mine kolleger, både de, der er enige, og de, der er uenige, for sidstnævnte giver mig mulighed her og nu for at forklare et par ting.

Men først vil jeg gerne sige følgende: Både som medlem af Parlamentet og som advokat og borger føler jeg mig særlig tilfreds i dag over at kunne tilslutte mig Rådets forslag og vores ændringsforslag. Hvorfor håber og beder jeg til, at rammeafgørelsen vil blive vedtaget og anvendt? Svaret er, fordi situationen i Europa er alvorlig, og vi må reagere uden yderligere forsinkelse. Der er mange, der allerede er blevet dømt, og som frit bevæger sig gennem Unionen, uden at domstolene kan håndhæve de domme, der er afsagt i andre lande. Det er alvorligt i forhold til udviklingen af kriminalitet i sig selv og sikkerheden i Europa, og det er vigtigt, at de europæiske institutioner reagerer.

I særdeleshed fremmer rammeafgørelsen princippet om gensidig anerkendelse, og vores ændringsforslag, de ændringsforslag, som Parlamentet har stillet, må ses i sammenhæng med hinanden. De løsninger, der foreslås med hensyn til at indkalde folk og reglerne for tiltaltes tilstedeværelse og for fornyede retssager og appelsager, må læses i indbyrdes sammenhæng. Alle disse tekniske løsninger er indbyrdes forbundne, og efter vores mening må rettighederne til tiltaltes forsvar altid garanteres under alle omstændigheder.

Vi ved alle, hvad vi bør lade være i fred, og det må siges. Under disse omstændigheder er den løsning, der er blevet fundet, efter min mening noget, som vi må vedtage. Det er et både vigtigt og stort skridt fremad og også endnu et lille skridt fremad. Ifølge de gamle bestemmelser er det sådan, man opbygger EU, sådan, man opbygger Europa.

FORSÆDE: Manuel António DOS SANTOS

Næstformand

Formanden. - Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Carlo Casini (PPE-DE), skriftlig. - (IT) Det er nødvendigt at vedtage det lovgivningsmæssige forslag om fuldbyrdelse af afgørelser in absentia for at fjerne en alvorlig forskelsbehandling og de store skønsmålinger, som fuldbyrdelsesmyndighederne har i de 27 EU-lande.

Det var disse målsætninger, som Retsudvalget forsøgte at nå, da det afgav udtalelse til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender. De fire ændringsforslag, som blev enstemmigt vedtaget i maj i år, og som i det store og hele blev godkendt af det korresponderende udvalg, skal sikre den rette balance mellem borgernes grundlæggende rettigheder og friheder og behovet for gensidig anerkendelse af retsafgørelser.

Det er således blevet nødvendigt at harmonisere vores strafferetssystemer, idet man i forslaget medtager ensartede kriterier, som er anerkendt af det størst mulige antal EU-lande, så man skaber juridisk klarhed. Der er tale om minimumsstandards, som tager sigte på at kombinere beskyttelsen af de sigtede med nødvendigheden af at bevare et effektivt retssamarbejde på tværs af grænserne. I nogle tilfælde får de enkelte medlemsstater dog de nødvendige skønsmålinger til at tage højde for deres egne retssystemers særpræg.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Parlamentet stemte for forslaget om gensidig anerkendelse fra juridiske myndigheder i EU's medlemsstater af domme i straffesager afsagt in absentia, dvs. domme afsagt i en anden medlemsstat, hvor tiltalte ikke har været til stede.

Sammen med den europæiske arrestordre betyder dette, at enhver kan anholdes og dømmes i en hvilken som helst EU-medlemsstat, hvor vedkommende er blevet sigtet og dømt uden at møde op uden nogensinde at få at vide eller forstå, at der er anlagt en sag mod vedkommende. Problemet er endnu større for medlemsstater som Grækenland, hvor justitsvæsenet i det mindste for de alvorligste forbrydelser ikke anerkender muligheden for, at tiltalte dømmes uden at være til stede. Denne forordning underminerer helt

afgørende den tiltaltes ret til en retfærdig rettergang. Den ødelægger tiltaltes ret til et reelt forsvar; det har allerede ført til voldsomme reaktioner fra juridiske organer og foreninger i hele EU.

Det er nu klart, at harmoniseringen af medlemsstaternes straffelov og den såkaldte overførsel til EU-kompetence, der anbefales af EU, vil føre til overtrædelser af grundlæggende suverænitetsrettigheder og af medlemsstaternes ret til selv at afgøre, hvilke beskyttelsesgarantier der skal findes på kritiske områder som straffesager.

18. Anvendelse af visuminformationssystemet (VIS) inden for Schengen-grænsekodeksen (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Mihael Brejc for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 med hensyn til anvendelse af visuminformationssystemet (VIS) inden for rammerne af Schengen-grænsekodeksen (KOM(2008)0101 - C6-0086/2008 - 2008/0041(COD)) (A6-0208/2008).

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. - (FR) Hr. formand! Allerførst vil jeg gerne takke ordføreren, hr. Brejc, for hans arbejde med dette forslag. Det er et vigtigt skridt, som vil give os mulighed for at få fuldt udbytte af de tekniske værktøjer, der er til rådighed, med henblik på at sikre vores ydre grænser.

Det er ekstremt vigtigt at anvende visuminformationssystemet (VIS) til at sikre, at den kontrol, der udføres ved de ydre grænser, er effektiv. VIS giver en pålidelig forbindelse mellem visumindehaver, visum og pas med henblik på at forhindre, at der anvendes falsk identitet.

Man vil først få fuldt udbytte af dette system, når der indføres biometriske data. Det lovgivningsinstrument, der er på dagsordenen, vil, når det er blevet formelt vedtaget, fastlægge de fælles regler med henblik på at sikre effektiv og harmoniseret anvendelse af VIS ved vores ydre grænser.

Uden fælles regler kan de grænseovergangssteder, hvor VIS ikke anvendes systematisk, udnyttes af illegale indvandrere og kriminelle. Disse fælles regler vil blive opstillet gennem en ændring af Schengen-grænsekodeksen.

Jeg kan derfor støtte det opnåede kompromis fuldt ud og ønske Europa-Parlamentet og Rådet tillykke med denne aftale under førstebehandlingen.

Mihael Brejc, ordfører. - (SL) Hr. formand! Jeg vil gerne takke kommissæren for hans venlige ord. Parlamentet er involveret i fælles beslutningstagning om ændringsforslag til forordningen, der styrer brugen af visuminformationssystemet. Ændringsforslaget til visumsystemet, der er foreslået af Kommissionen, lagde oprindeligt op til en meget grundig kontrol ved indrejse af borgere fra tredjelande, som behøvede visum. Det ville ikke blot involvere den sædvanlige procedure med at sammenligne personen og dokumentet, men også fingeraftryk. Forordningen indeholder alle disse undersøgelsesforanstaltninger, så en række myndigheder kan forvalte kontrollen ved de ydre grænseovergange for at få adgang til data til konstatering af identitet osv. - jeg vil afstå fra at opregne alle disse kontrolforanstaltninger.

I overensstemmelse med denne forordning har grænsevagterne adgang til visuminformationssystemet, hvor de kan undersøge alle data vedrørende dem der vil passere grænsen, herunder fingeraftryk. Den foreslåede forordning, dvs. systematisk undersøgelse med fingeraftryk af borgere fra tredjelande, hver gang (jeg understreger hver gang) de rejser ind i Schengenområdet, vil bestemt forlænge ventetiden ved grænseovergangene, særlig i turistsæsonen og i begyndelsen og slutningen af ferier.

Eftersom Europa er en økonomisk verdensmagt såvel som et interessant turistmål for borgere fra tredjelande, der naturligvis skal have indrejsevisum, er det, eller var det, efter min mening nødvendigt at lempe forordningen på passende måde. Det er derfor, jeg har foreslået stikprøveundersøgelser og -tjek af fingeraftryk ved grænseovergangene. Dermed ønskede jeg at henlede opmærksomheden på, at visumindehaveren fik taget fingeraftryk én gang i forbindelse med, at vedkommende fik visum, og så igen, når vedkommende rejste ind i Schengenområdet, så man kunne sammenligne og verificere identiteten.

Jeg mener, at en sådan operation eller en så ufleksibel bestemmelse er overdreven, for vi har faktisk ingen data om eller vurderinger af antallet af forfalskede visa. Oven i dette er det tåbeligt og tidsrøvende at tage fingeraftryk af helt umistænelige personer. Selv om der er særlige baner for borgere fra EU, vil der opstå

meget lange køer ved grænserne, hvor alle, nemlig borgere fra EU og dem med visa, skal stå i kø på fridage og i ferierne.

I denne mødeperiode i Parlamentet er det lykkedes os forholdsvis hurtigt at nå til enighed om visse afvigelser fra sådanne strenge bestemmelser, og vi har også nået et kompromis med Rådet og Kommissionen efter to trialoger. Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender har godkendt forslaget med stort flertal uden nogen stemmer imod og med kun to, der afholdt sig.

Kort sagt mener jeg, at den nuværende forordning er god, eftersom den sikrer en let grænseovergang. Selv når der er mange, der står i kø, kan grænsebetjentene selv vurdere situationen i overensstemmelse med forordningen og, hvis der er grund til det, foretage en stikprøveundersøgelse. Beslutningen om at foretage stikprøveundersøgelser er ikke noget, som grænsebetjentene alene afgør, men derimod primært deres overordnede ved grænsen. Jeg mener, vi har sikret passende sikkerhedsnormer og samtidig gjort det muligt for folk at krydse grænsen på kortest mulig tid.

Lad mig benytte denne lejlighed til at takke Rådet og Kommissionen for deres udmærkede samarbejde og i særdeleshed skyggeordførerne, særligt hr. Cashman, for en række gode idéer og deres aktive vilje til at finde et kompromis.

Urszula Gacek, for PPE-DE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Udvidelsen af Schengenområdet har fjernet grænsekontrollen i det meste af EU og gjort hverdagsrejser inden for disse grænser hurtigere og lettere for vores borgere. Men det betyder også, at borgere fra lande uden for EU, der rejser ind i Schengenområdet, faktisk kun bliver undersøgt én gang, ved den ydre grænse.

Mens vores borgere ofte forbinder illegal indvandring med dramatiske billeder af synkefærdige og overfyldte både, der forsøger at komme over vores maritime grænser, eller containerlæs af ulykkelige ofre for menneskesmugling, der krydser landegrænserne, er virkeligheden meget mere kompliceret. Omkring 50 % af de illegale indvandrere kommer legalt ind i EU, men undlader at rejse ud igen, når deres visum udløber. For det andet er der mange tilfælde af forfalskede dokumenter, især i lufthavnene.

For at nedbringe antallet af folk, der bliver for længe, såvel som at nedsætte risikoen for at give adgang til folk med forfalskede dokumenter, vil der blive indført et harmoniseret og sikkert system til at undersøge ægtheden af visa og tage fingeraftryk i Schengenområdet. Men som alle vores rejsende borgere udmærket er klar over, fører forøget sikkerhed til forøget besvær og ventetid ved grænserne for reelle rejsende. Derfor må man også udøve en vis grad af pragmatisme. Hvis der ikke skønnes at være nogen risiko for indre sikkerhed og illegal indvandring, og trafikken ved grænsen er så intens, at ventetiderne bliver alt for lange, kan man se bort fra behovet for at tage fingeraftryk.

Dette mere fleksible system kan gælde i maksimalt tre år, hvorefter der kan foretages en evaluering af dets effektivitet. Vi sigter mod at gøre Europa sikkert, men samtidig må vi byde rejsende erhvervsfolk og turister velkommen. Jeg tror, at det visuminformationssystem, der er blevet foreslået, har fundet den rigtige balance mellem de to mål.

Michael Cashman, for PSE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren for det udmærkede arbejde, han har gjort. Det kompromis, vi har nået med Rådet, er fornuftigt og effektivt, og jeg siger dette som den oprindelige ordfører for Schengengrænsekodeksen.

Man bør fatte sig i korthed, så jeg vil ikke opholde Parlamentet længere bortset fra - som alle medlemmer burde - at takke vores to pragtfulde assistenter Renaud og Maris, der arbejder sammen med mig og ikke blot gør mit arbejde fornøjeligt, men også produktivt.

Sarah Ludford, for ALDE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Som ordfører for visuminformationssystemet (VIS), der stadig arbejder på ændringsforslag til de fælles konsulære instrukser, der skal styre den faktiske indsamling af biometriske data, er jeg meget interesseret i alt, hvad der vedrører visuminformationssystemet.

Da vi besluttede os for VIS, afsatte vi denne treårige periode, hvor søgningen kunne foretages bare ved hjælp af visummærkatene uden fingeraftryk i VIS. Men jeg har lidt blandede følelser omkring dette kompromis. Jeg støtter det, fordi det er, hvad vi har været i stand til at enes om. Men på den anden side har Kommissionen med rette sagt, at kun en biometrisk undersøgelse med sikkerhed kan bekræfte, at den, der vil rejse ind, er den, som har fået visum, og derfor bør der foretages en systematisk søgning i VIS, herunder en biometrisk undersøgelse foretaget af grænsevagterne, af enhver, der har visum. Jeg er derfor lidt foruroliget over undtagelserne og mulighederne for at foretage stikprøver.

Jeg vil se frem til denne betænkning om tre år og sikre, at fleksibiliteten ikke er blevet et smuthul, for hvis vi skal have VIS, må vi hellere anvende det ordentligt.

Tatjana Ždanoka, *for Verts/ALE-Gruppen*. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke hr. Brejc for hans udmærkede betænkning. Vi påskønner det, han siger om, at det vil skabe en masse problemer at søge i VIS ved hjælp af nummeret på visummærkatet i forbindelse med verifikation af fingeraftryk. Derfor glæder vi os over indførelse af en undtagelsesbestemmelse i særlige tilfælde, så man kan søge i VIS uden at verificere fingeraftrykkene.

Ikke desto mindre er denne betænkning efter vores mening ikke så ambitiøs, som den burde være. Undtagelsen burde i stedet være den almindelige regel. Vi foreslår, at man kun bør søge i VIS i særlige tilfælde, når der er tvivl om identiteten. Det er velkendt, at Verts/ALE-Gruppen stærkt modsætter sig en overdreven indførelse af biometri, indtil nødvendigheden heraf er bevist ud over enhver rimeligt tvivl. Vi mener, at det har afgørende betydning for personlig datasikkerhed og for fundamentale rettigheder. Derfor kan vi ikke stemme for forordningen denne gang.

Philip Claeys (NI). - (NL) Hr. formand! I forordningen står der med rette, at der for enhver, der er i besiddelse af et visum, systematisk skal foretages søgning i VIS med henblik på en biometrisk kontrol. Det er den bedste og sikreste måde til at kontrollere et visums ægthed. Det er derfor beklageligt, at Parlamentet faktisk ønsker at underminere princippet ved at indføre en liste over situationer, hvor det er tilstrækkeligt at kontrollere visummærkatet og ikke de biometriske oplysninger. Det kan derfor frygtes, at biometrisk kontrol bliver en undtagelse i stedet for reglen ved indførelse af disse lister. Jeg ved selvfølgelig også, at det er umuligt at gennemføre den biometriske kontrol systematisk i alle situationer, men det bør i hvert fald være reglen. Når det gælder bekæmpelse af ulovlig indvandring og bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, kan vi ikke tillade os at optræde slapt og uforpligtende.

Gyula Hegyi (PSE). - (HU) Hr. formand! Ungarn var naturligvis også meget glad over at komme ind i Schengenzone. Tillad mig at sige et par ord mere i forbindelse med dette emne om den ulykkelige situation, der har udviklet sig på grænsen mellem Ungarn og Østrig. I mange henseender tager de østrigske myndigheder ikke hensyn til Schengensystemet: Selv om Ungarn har været en del af Schengen i næsten et år, beder de om pas fra ungarere, der kommer fra den anden side af grænsen, og uddeler bøder, hvis de ikke har noget pas. Naturligvis sker det ikke ofte, men når det sker, forårsager det forståeligt nok og retfærdigvis stor antipati i den offentlige mening i Ungarn. Desværre er der ud over dette også en praksis med at lukke veje, der har eksisteret indtil nu, ved grænsen for at forhindre ungarere i at benytte dem til at krydse grænsen uden pas under Schengenaftalen. Jeg håber, at det vil lykkes for os at standse disse krænkelser fra østrigernes side.

Manfred Weber (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Jeg mener også, at vores ordfører har leveret et glimrende resultat, som tager højde for sikkerheden på den ene side og for gennemførligheden på den anden. Men, hvis vi kigger lidt ud i fremtiden, så har vi også hørt, at et af de store problemer er de såkaldte overstayers, med andre ord mennesker, der rejser lovligt ind i EU, men undlader at forlade området og forsvinder, når deres visum udløber. Jeg vil gerne tilføje følgende. Hvis ind- og udrejsesystemet skal fungere på lang sigt, så bliver vi nødt til at have systematiske kontroller. Det vil vi ikke kunne undgå, og vi bliver nødt til at se på denne sag ved EU's ydre grænser.

Jacques Barrot, *næstformand i Kommissionen*. - (FR) Hr. formand! Jeg må endnu en gang takke Deres ordfører, hr. Brejc, for han har fat i selve formålet med forslaget, som er at sikre grænserne uden dog at glemme, at disse grænser skal være tilstrækkeligt fleksible. Jeg tror på, at de to kan forenes, og at De har opnået det med denne tekst, som er resultatet af et fremragende kompromis. Jeg vil gerne, som et ekko på det hr. Weber netop sagde, tilføje, at vi har et problem med hensyn til både at åbne Europa for alle, der ønsker at rejse ind på og forlade det europæiske territorium på lovlig vis, og så samtidig være forholdsvis opmærksom på dem, der, jeg bliver nødt til at sige det, forsøger at snyde og misbruge reglerne. Der skal derfor tages højde for dette dobbelte krav om åbenhed og på samme tid om regularitet og respekt for loven.

Jeg vil gerne takke Parlamentet for, at det har gjort det muligt for os at gøre fremskridt med hensyn til sikringen af vores grænser og samtidig opretholde den nødvendige fleksibilitet.

Mihael Brejc, *ordfører*. - (SL) Hr. formand! Jeg vil gerne kommentere to modsatte meninger: afvigelse som generelt princip og streng overholdelse af de regler, der er fastlagt i Schengenkodeksen.

Det er netop det kompromis, vi har nået, der gør det muligt at foretage fornuftige grænseoverskridelser, selv når køerne er virkelig lange. Forestil Dem bare en grænseovergang mellem f.eks. Slovenien og Kroatien på en fridag, når der kommer 50.000-60.000 mennesker, hvoraf de 10.000 har visum. Hvis de 10.000 skulle have taget fingeraftryk, ville de andre, der er borgere i EU og kan krydse grænsen uden formaliteter, måtte

vente en dag eller to. Lad os derfor være realistiske og skabe et strengt kontrolsystem, der omfatter rimelige foranstaltninger for let grænseoverskridelse.

Lad os ikke glemme, at der i forordningen står, og jeg citerer "De myndigheder, som har kompetence til at foretage kontrol ved de ydre grænseovergangssteder, ... har udelukkende med henblik på at verificere visumindehaverens identitet og/eller visummets ægthed ... adgang til at søge med visummærkatens nummer kombineret med verifikation af visumindehaverens fingeraftryk". Derfor vil grænsevagten undersøge sagen i alle tilfælde, hvor der er selv den mindste tvivl; i alle andre tilfælde, når der er et stort antal mennesker ved grænsen, vil han handle i overensstemmelse med denne forordning, der tillader nogle afvigelser.

Vi må ikke bygge en ny Berlinmur af embedsmænd og information. EU er og bør fortsætte med at være en global magt, der er hensynsfuld over for sine borgere og over for andre, der rejser ind.

Jeg vil gerne takke hr. Cashman, blandt andre, og naturligvis kommissæren for deres tålmodighed, mens vi arbejdede på dette kompromis.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Kinga Gál (PPE-DE), skriftlig. - (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi er alle enige om nødvendigheden af at ændre Schengengrænsekodeksen, så dens bestemmelser svarer til det, der kræves i visuminformationssystemet.

Men Kommissionens oprindelige forslag er problematisk, eftersom det kræver, at når borgere fra tredjelande krydser grænsen, skal man ikke alene undersøge, om deres visum er ægte, men også tage deres fingeraftryk. Men det kan forårsage store køer ved EU's ydre grænser, navnlig ved grænseovergangene i ferier eller på fridage.

Derfor glæder jeg mig over de ændringsforslag, ordføreren har stillet, og som lægger op til, at disse kontrolforanstaltninger ikke skal udføres systematisk, men kun ved stikprøver under veldefinerede betingelser og tidsbegrænsninger.

Ved afstemningen i morgen opfordrer jeg til, at man støtter udvalgets udtalelse om, at det bør være muligt at krydse vores ydre grænser uden lang ventetid, ikke bare i princippet, men også i praksis.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), skriftlig. - (RO) Denne forordning kommer som svar på behovet for at sikre og styrke EU's grænser ved at gøre kontrollen ved grænseovergangene mere effektiv. Ikke desto mindre vedrører det vigtigste aspekt fastlæggelsen af fælles regler for harmonisering af visuminformationssystemet.

Selv om nogle medlemsstater har ment, at den obligatoriske brug af VIS kun kan nås, når den teknologiske udvikling gør det muligt at benytte bærbare indretninger med hurtig dataoverførsel og hurtige undersøgelser, tror jeg, at ordførerens forslag om at lade grænsepolitiet vælge, om de vil bruge visuminformationssystemet eller ikke, er en løsning, indtil det teknologiske system gør det muligt at overføre data hurtigt og systematisk at bruge det.

Vi bør heller ikke glemme, at en tilstrækkelig kontrol ved EU's grænser vil forøge den indre sikkerhed i medlemsstaterne og derfor vil bekæmpe svig og organiseret kriminalitet samt terrorhandlinger. Desuden vil et systematisk tjek i visuminformationssystemet også udgøre den første betingelse for større fleksibilitet, når man ansøger om visum.

19. Evaluering af Dublin-systemet (forhandling)

Formanden. (INI - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Jean Lambert for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om evaluering af Dublinsystemet (2007/2262)) (A6-0287/2008).

Jean Lambert, ordfører. - (EN) Hr. formand! Jeg vil også gerne takke skyggeordførerne for deres seriøse interesse og engagement og alle dem, der har bidraget til denne betænkning.

Dublin II-forordningen er, som De ved, en del af det europæiske fælles asylsystem og bestemmer, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for undersøgelsen og vurderingen af en ansøgning om asyl. Dens virkning

hænger også meget sammen med en fornuftig gennemførelse af andre direktiver, såsom modtagelses- og proceduredirektiverne.

Vores udvalgsbetænkning gør det klart, at Dublinforordningen og hele systemet er et system, der er baseret på gensidig tillid og pålidelighed, så alle medlemsstater må opfylde deres forpligtelser.

Vi har et antal bekymringer, som vi tager fat på i denne betænkning - selv om jeg naturligvis ikke vil tage fat på dem alle her - om kvaliteten af det, der leveres, når det gælder asylsystemet, virkningen på de berørte personer, og om Dublin II alt i alt er effektiv. Hvilke problemer skaber den for nogle medlemsstater? Er vi simpelthen ved at gøre tingene for enkle i forhold til, hvor kompliceret spørgsmålet er?

Med hensyn til kvaliteten af det, der leveres, ved vi, at der er enorme forskelle mellem medlemsstaterne, når det gælder en fair og grundig undersøgelse af kravene om beskyttelse. Dette er uretfærdigt for enkeltpersoner og for de andre medlemsstater. Faktisk ville man, hvis man var asylansøger og virkelig frygtede for sit liv, næsten være selvmorderisk, hvis man krævede asyl i et par af medlemsstaterne inden for EU, for ens chancer for at få sin ansøgning godkendt ville være meget lille, og risikoen for at blive sendt tilbage derfor meget stor.

Så vi er enige i udvalget om, at vi vil have, at der skal træffes systematiske foranstaltninger mod de medlemsstater, der fejler i denne forbindelse. Et flertal i udvalget ønsker også at få tilbagesendelse efter Dublin-reglerne til sådanne medlemsstater standset, indtil fejlene er rettet - selv om der er et ændringsforslag om dette spørgsmål, som vi vil stemme om i morgen.

For de berørte personer vil vi gerne se en klar forbedring i kvaliteten og konsekvensen af beslutningstagningen. Vi vil gerne se sager om overførsel, der bliver ordentligt undersøgt og ikke lukket på grund af formaliteter (vores punkt 11). Vi vil gerne have, at der gives klar oplysning til dem, der kommer under Dublinforordningen. Vi vil også gerne forøge mulighederne for familiesammenføring og en bredere definition af begrebet familie i denne forbindelse - selv om jeg også her ved, at der er et ændringsforslag herom - så f.eks. en mindreårig kan overføres, så han kan bo med det eneste familiemedlem i EU, selv om denne person er en fætter snarere end en bror eller søster.

Vi vil også gerne gøre procedurerne klarere i relation til mindreårige, som kun bør overføres i forbindelse med familiesammenføring; det bør indgå i disse procedurer, at de er repræsenterede og ledsagede hele vejen igennem, så at intet barn går tabt i transit, som det ulykkeligtvis er sket ved en række lejligheder. Vi anmoder derfor om større anvendelse af den humanitære bestemmelse, f.eks. for dem, der er særlig sårbare.

Vi nærer bekymringer angående den mulige udstrækning af Eurodac til andre formål end identifikation. Rådet og Kommissionen vil være opmærksomme på, at Parlamentet tager den slags spørgsmål meget alvorligt.

Med hensyn til problemerne, og jeg ved, at andre kolleger vil tale mere herom, så er et af de spørgsmål, der også vedrører os, at Dublin II kan skabe pres på visse medlemsstater, der ligger først, når man vil ind i EU som asylansøger. Vi anmoder derfor Kommissionen om at fremsætte forslag om såkaldt deling af byrderne, hvilket ikke kun er finansielt, men også giver en løsning for de medlemsstater og enkeltpersoner, der er berørt.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. - (FR) Hr. formand! Gennemførelsen af Dublinsystemet blev teknisk og politisk evalueret under den debat, der blev indledt i 2007 i kølvandet på grønbogen om det fremtidige fælles europæiske asylsystem.

Med udgangspunkt i konklusionerne fra denne dobbelte evaluering agter Kommissionen inden årets udgang at foreslå ændringer til Dublin- og Eurodacforordningerne og samtidig fastholde Dublinsystemets grundlæggende principper. Målet er at styrke både systemets effektivitet og beskyttelsen af de berørte personer.

Jeg skal takke Parlamentet for, at det har taget initiativ til denne forhandling om disse kommende ændringer. Det er en debat, der tegner til at blive konstruktiv og uden tvivl intens. Kommissionen er enig i de bekymringer, der fremgår af Deres betænkning, fru Lambert, med hensyn til manglerne. Den er enig i den konklusion, at Dublinsystemets succes afhænger af, at der finder en større grad af harmonisering sted med hensyn til beskyttelsesstandarderne på EU-plan. Dermed kan man garantere lige adgang til beskyttelse for alle asylansøgere, der overføres til andre medlemsstater.

Vi har både brug for denne større grad af harmonisering af medlemsstaternes asyllove og en forbedring af det praktiske samarbejde, som det overvejes i anden fase af det fælles europæiske asylsystem.

Kommissionen har planer om at definere procedurerne og de tidsfrister, der skal overholdes, bedre samt at forbedre kvaliteten og pålideligheden af de data, der er indeholdt i Eurodacdatabasen.

Jeg skal ikke gå for meget i detaljer, men det er rigtigt, at vi overvejer en række ændringer, herunder at forbedre de oplysninger, der gives asylansøgerne, at gøre retten til appel mere effektiv, at sikre, at tilbageholdelsen af asylansøgere ikke sker vilkårligt, at klarlægge betingelserne for og de procedurer, der skal overholdes i forbindelse med anvendelsen af den humanitære klausul, at yde uledsagede mindreårige flere garantier og at udvide retten til familiesammenføring til asylansøgere og personer, der modtager subsidier beskyttelse.

Selv om evalueringen af Dublinsystemet trods alt har været positiv, er det også rigtigt, at dette system har medført yderligere byrder for visse medlemsstater, som har begrænset modtagelses- og optagelseskapalet, og som på samme tid har været udsat for et særligt stort migrationspres på grund af deres geografiske beliggenhed.

Kommissionen overvejer muligheden for at indføre en midlertidig ophævelse af Dublinbestemmelserne for overbebyrdede medlemsstater samt at oprette et team af asyleksperter, som disse i nogen grad overbebyrdede medlemsstater kan trække på.

Kommissionen noterer sig de omfattende og konstruktive anbefalinger i Parlamentets betænkning. Vi vil ikke spare på kræfterne og vil træffe alle nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe de bekymringer, Parlamentet giver udtryk for i dets betænkning med hensyn til Dublinsystemets funktion og virkning.

Tak, fru Lambert, mine damer og herrer. Jeg vil lytte opmærksomt til Dem, da jeg er overbevist om, at perfektioneringen af asylretten er vigtig for fremtiden, og lad mig sige for vores udformning af Europa, som skal forblive tro mod sin traditionelle gæstfrihed.

Simon Busuttil, for PPE-DE-Gruppen. - (MT) Hr. formand! Loven trænger til at blive revideret. Lad mig forsøge at forklare hvorfor. Da denne lov blev udfærdiget, var formålet, at alle asylansøgere, dvs. alle der søgte beskyttelse, kunne gøre det i det land, hvortil de først kom. Det forekommer rimeligt, men da loven blev udfærdiget, var der ingen, der forestillede sig, i særdeleshed i nutidens verden, at mange mennesker i sidste instans ville komme ind i EU eller en medlemsstat med båd efter at have krydset Atlanterhavet eller Middelhavet for at komme ind i EU. Det har aldrig været meningen med forordningen, og nu tvinger den lande i denne situation til at tage imod disse mennesker, der kommer med båd, i en situation, der er alvorlig, vanskelig og helt ude af proportioner. Det glæder mig at høre hr. Barrot sige her, at en af mulighederne for revidering af denne forordning er midlertidigt at suspendere den for de lande, der bærer en alt for stor del af en særlig byrde. Det er det, vi behøver; enten dette eller en velfungerende mekanisme med solidaritet, der tillader indvandrere, der kommer til et land, som har en sådan byrde, at tage videre til et andet EU-land. Det er afgørende, at denne revidering bliver udført, og så snart som muligt.

Martine Roure, for PSE-Gruppen. - (FR) Hr. formand! Dublinsystemet skal anvendes til at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning. Systemet er imidlertid yderst uretfærdigt. Asylansøgere kan derfor nogle gange blive sendt tilbage til en medlemsstat, som man ved vil afvise deres asylansøgning, mens den medlemsstat, de bliver fundet i, ville have givet dem flygtningestatus. Det er den første uretfærdighed.

Derudover skaber systemet et problem med solidariteten mellem medlemsstaterne. Det er velkendt, at de medlemsstater, der ligger ved Europas ydre grænser, bærer en tungere byrde. Da vi kom hjem fra Malta, krævede vi, at der blev sat spørgsmålstegn ved selve Dublinsystemets princip. Vi mener ikke, at den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, nødvendigvis skal være det første land, asylansøgeren rejser ind i. Der skal herske solidaritet i forbindelse med behandlingen af ansøgninger.

Vi har set alvorlige mangler, navnlig med hensyn til beskyttelsen af uledsagede mindreårige. Vi har set, at medlemsstaterne ikke i tilstrækkelig grad anvender de instrumenter, der giver mindreårige lov til at blive forenet med medlemmer af deres familie, som befinder sig i andre medlemsstater. Vi ønsker også, at de mindreårige skal kunne rejse hen til f.eks. onkler og tanter i en anden medlemsstat i stedet for at blive overladt til sig selv. Vi skal derfor udvide familiebegrebet.

Endelig beklager vi nogle medlemsstaters nærmest systematiske anvendelse af tilbageholdelsen af folk, der venter på en Dublinoverførsel. Vi vil gerne understrege, at disse folk ansøger om international beskyttelse, og at deres ansøgning endnu ikke er blevet behandlet til bunds. Evalueringen af Dublin II-forordningen skal derfor give os mulighed for at afhjælpe de alvorlige mangler, vi konstaterede på vores besøg i interneringscentre. Vi har aflagt besøg i adskillige interneringscentre, og jeg må sige, at nogle af disse besøg var ganske afskyelige.

Jeg skal minde Dem om, at formålet med Dublinforordningen er at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning. Forordningen skal give adgang til asylsystemet og skal sikre, at medlemsstaterne behandler alle asylansøgninger grundigt.

EU må ikke se stort på dens ansvar over for tredjelandene. Den skal sikre beskyttelse af asylretten.

Jeanine Hennis-Plasschaert, for ALDE-Gruppen. - (NL) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg takke ordføreren for hendes stort set afbalancerede arbejde. Pedanteri om nogle detaljer vil jeg derfor ikke komme nærmere ind på. Desuden er evalueringen, hvis vi skal være helt ærlige, allerede temmelig forældet.

Den første prioritet, i hvert fald efter ALDE-Gruppens opfattelse, er at harmonisere de oplysninger, som medlemsstaterne stiller til rådighed. Kun da kan der være tale om en virkelig god evaluering og således en effektiv bedømmelse. Medlemsstaterne skal virkelig gøre noget ved dette, selvfølgelig med den nødvendige støtte fra Kommissionen.

Det er vigtigt at understrege - jeg skelner tydeligvis anderledes end Martine Roure - at det på grundlag af de indhentede transferoplysninger ikke kan konkluderes, at Dublinsystemet som sådant fører til en uforholdsmæssig stor transferbyrde for medlemsstaterne ved de europæiske ydre grænser. Selvfølgelig - og det sagde ordføreren og kommissæren også - medfører disse medlemsstaters geografiske beliggenhed, at de konfronteres med en betydelig belastning. Det er også præcist grunden til, at ALDE-Gruppen hele tiden har opfordret til en obligatorisk byrdefordelingsordning, både i finansiell og i materiel henseende, men også når det gælder anvendelsen af arbejdskraft på stedet. Alle 27 medlemsstater er jo ansvarlige for det, der udspiller sig ved de europæiske ydre grænser.

Jeg er derfor meget spændt på, hr. kommissær, hvad De præcist mener med denne mulighed for midlertidig suspension. Hvad indebærer det? Indebærer det, at asylsøgerne kan vælge, hvilken medlemsstat de vil rejse til, og at de frit kan rejse videre? Det ville alvorligt underminere Dublinsystemets politiske budskab. Kort sagt, fokuser bare på den obligatoriske solidaritetsordning, som vi har opfordret til i al den tid.

Endelig må der, hvis EU vil bevare sin troværdighed, virkelig være tale om et tilstrækkeligt sammenhængende beskyttelsesniveau i alle 27 medlemsstater. Betydningen af en virkelig fælles asylprocedure og dertilhørende status kan ikke fremhæves nok.

Johannes Blokland, for IND/DEM-Gruppen. - (NL) Hr. formand! Fru Lamberts betænkning må tilskynde os til at drøfte sagen alvorligt. De kendsgerninger, som betænkningen beskriver, er foruroligende. Mens Kommissionen fortsætter med at tage nye initiativer på området asyl og lovlig indvandring, viser det sig, at gennemførelsen ikke kan kontrolleres. En beregning af udgifterne, oplysninger om asylansøgninger og behandling af personlige oplysninger er ikke fyldestgørende. Jeg synes, at det er en foruroligende konklusion. Hvis Dublinsystemet ikke fungerer ordentligt, hvordan vil det så gå med de nye initiativer vedrørende cirkulær migration? Kan Parlamentet stole på, at Rådet og Kommissionen arbejder seriøst på en beregning af omkostningerne? Tages beskyttelse af personoplysninger nu også alvorligt?

Jeg vil gerne have at vide, hvilken konklusion Rådet drager af fru Lamberts betænkning. Det er tydeligt for mig, at Dublinsystemet endnu ikke er perfekt. Kan Rådet undersøge, om udvekslingen af oplysninger i forbindelse med de nye initiativer på asyl- og indvandringsområdet fungerer ordentligt?

Stavros Lambrinidis (PSE). - (EL) Hr. formand! Dublin II-systemet for asylbevilling bør omsider revideres. For det første er det ikke rigtig europæisk; det garanterer ikke ægte solidaritet og støtte til de medlemsstater, der får et alt for stort antal asylansøgere på grund af deres geografiske placering.

Den anden og vigtigere grund til, at det bør revideres, er, at sådanne alt for store antal ofte direkte truer de humanitære principper og pligten til at behandle folk, der kommer til vores grænser på jagt efter beskyttelse, på en værdig måde.

Vi ved, at mange medlemsstater af og til enten ganske rimeligt er ude af stand til at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning, eller at de i værste fald skjuler sig bag en mangel på europæisk solidaritet for at retfærdiggøre endog grov overtrædelse af menneskerettighederne fra deres myndigheders side.

Praksis såsom tilbageholdelse af mindreårige under uacceptable forhold og generel afvisning af asylansøgninger af politiske grunde kan ikke retfærdiggøres ved nogen mangel på solidaritet. Vi har imidlertid også oplevet, at medlemsstater, som ikke står over for sådanne problemer, mener, at de har opfyldt deres menneskerettighedsforpligtelser, hvis de anklager andre stater. Men vi hører ikke noget om solidaritet.

Således har Dublin II i praksis ført til en række anklager og modanklager mellem medlemsstaterne. De eneste, der virkelig taber herved, er asylansøgerne. Det er derfor af afgørende betydning at etablere et ægte fælleseuropæisk asylsystem.

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

Formanden. - Forhandlingen fortsættes efter forhandlingen om Georgien.

20. Situationen i Georgien (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om situationen i Georgien.

Jeg vil gerne byde den franske udenrigsminister, formand for Rådet og tidligere medlem af Europa-Parlamentet, hr. Kouchner, velkommen. Ligeledes vil jeg gerne byde ministeren for europæiske anliggender, Jean-Pierre Jouyet, velkommen. Især vil jeg gerne byde den ansvarlige kommissær, Benita Ferrero-Waldner, velkommen. Jeg byder endvidere Jacques Barrot velkommen, men han forlader os desværre.

(EN) Det Europæiske Råd er netop slut, men Bernard Kouchner vil utvivlsomt selv aflægge udførlig beretning om det.

Bernard Kouchner, formand for Rådet. - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! De har været så venlige at vente på, at Det Europæiske Råds ekstraordinære møde skulle slutte, så jeg har skyndt mig hertil for at forelægge Dem mødets resultater. Vi, det franske formandskab, ønskede at underrette Dem øjeblikkeligt om de truffe beslutninger. Ikke blot fordi vi hele tiden ønsker at holde Dem ajour med vores arbejde, men også fordi Europa-Parlamentet de seneste måneder har vist sig at være ekstremt aktivt med hensyn til Georgienspørgsmålet. Tak, fru kommissær.

Vi vil gerne takke Dem for denne interesse og underrette Dem om, hvad der skete i Rådet den 13. august og på mødet i Udenrigsudvalget den 20. august, fra hvilket Jean-Pierre Jouyet vil forelægge vores midlertidige konklusioner.

Jeg skal minde Dem om, at konflikten startede for 20 år siden, i 1991/1992, men den seneste fase i konflikten brød ud natten mellem den 7. og 8. august. Det vil være hensigtsmæssigt at kigge nærmere på netop dette pludselige udbrud. Journalister og historikere må studere begivenhederne og se, hvordan de udviklede sig i Ossetien, nærmere betegnet i Tskhinvali, Sydossetiens hovedstad.

Kampene hærgede hele natten og derefter den 9. og 10. august. Vi besluttede sammen med min kollega, Alexander Stubb, den finske udenrigsminister, som også er formand for OSCE, at rejse til Tbilisi søndag den 10. august. Vi foreslog præsident Saakashvili en våbenhvileaftale, som han accepterede.

Da det er vigtigt, vil jeg hurtigt gennemgå, hvad vi fandt derovre, hvad vi så i Gori og på vejene under denne smertelige episode, hvor de russiske tropper kom ind i landet og hurtigt rykkede fremad. Det første, jeg vil sige, er, at vi frygtede, at de russiske tropper skulle komme til Tbilisi. Tropperne var i Gori, kun 45 eller 50 km fra Tbilisi. Vejene var lige, og der var meget få forhindringer. Vi troede derfor med ret god grund, at de russiske troppers mål var, som de havde sagt, at besvare provokationen og befri Sydossetien, men også at komme til Tbilisi og gennemtvinge et regeringsskifte.

Det var derfor absolut afgørende, eller det var i hvert fald det, vi troede, at få tropperne standset og få våbenhvilen gennemført så hurtigt som muligt. Vores mål var våbenhvile så hurtigt som muligt.

Jeg mødtes med præsident Sarkozy i Moskva dagen efter, men før det, efter at jeg havde talt med flygtninge på georgisk side og ofre, som jeg mødte på hospitalet i Gori, ville jeg og det franske formandskab gerne ud og lytte til flygtningenes historier på den anden side, i Nordossetien, som var kommet fra Sydossetien efter bombeangrebet på Tskhinvali natten mellem den 7. og 8. august. Jeg hørte historier, som desværre lignede hinanden meget med hensyn til lidelserne, men som klart afslørede meget forskellige fortolkninger.

Vi mødtes med præsident Sarkozy i Moskva, hvor der blev afholdt lange forhandlinger, som varede fem timer, mellem præsident Medvedev, premierminister Putin, udenrigsminister Sergei Lavrov, præsident Sarkozy og jeg selv.

Efter disse ret hårde forhandlinger blev der afholdt en pressekonference, hvor præsident Sarkozy og præsident Medvedev opsummerede de seks punkter i den franske aftale, som derefter skulle tilbage til Tbilisi for godkendelse, da der var kommet ændringer til mellem vores første rejse til Tbilisi og det, der skulle vise sig at være vores sidste ophold i Tbilisi, dagen efter.

Præsident Medvedev accepterede to ændringer, navnlig et punkt vedrørende den endelige status, som vi forstår, han ikke ville have med i teksten.

Præsident Saakashvili accepterede våbenhvileaftalen takket være denne mægling, og selv om den ikke var perfekt - for intet er perfekt i sådanne situationer - må De erkende, at det gik hurtigt. Denne mægling muliggjorde således en effektiv våbenhvile bortset fra et par uheldige undtagelser. I området begyndte de russiske tropper at trække sig tilbage den 21. august - dette var det andet af de seks punkter i dokumentet - selv om det næsten var otte dage senere. Der var dog bevægelser, der blev fortolket forskelligt, som det altid er tilfældet, fordi nogle tanks kørte i den ene retning og derefter i den anden retning.

Denne tilbagetrækning er endnu ikke afsluttet. Faktisk er jeg ikke sikker på, om den er blevet afsluttet, men den er i hvert fald ikke fuldstændig. Krigen endte ret hurtigt, eftersom de primære krigsoperationer blev afsluttet den 10. og 11. august, i hvert fald i henhold til visse observatører, herunder vores franske ambassadør, Eric Fournier, som er til stede her. Men det, der ikke endte - og det forårsagede store ødelæggelser - var det ossetiske og abkhasiske militærs aktioner, som, mens de fulgte efter de russiske tropper, var ansvarlige for udplyndringer og nogle gange drab. Jeg må dog sige, men med den allerstørste forsigtighed, at skaderne ikke var omfattende. Jeg må også sige, at bombeskaderne ikke var omfattende. Enhver skade er selvfølgelig altid meget alvorlig og for meget og giver altid alt for mange ofre, men sammenlignet med det, man havde beskrevet for os, var skaderne ikke så omfattende, som vi havde frygtet, hvilket bestemt er positivt.

Det, vi ikke så, og som vi bør se i lyset af, at redegørelserne har været meget forudindtagede, er det, der skete i Ossetien. Mens det ret hurtigt var muligt at se situationen i Georgien, var det ikke muligt, eller i hvert fald ikke nemt, at komme ind i Ossetien, og det er kun lykkedes få at komme ind i landet. Deres redegørelser er alle ret forskellige.

Våbenhvilen, som var det første af de seks punkter, var derfor øjeblikkelig og effektiv. Der var en midlertidig våbenhvile og en endelig våbenhvile. Det andet punkt vedrørte tilbagetrækningen af tropperne. Det var angivet, at tilbagetrækning for de georgiske tropper betød tilbagetrækning til deres kaserne og for de russiske tropper betød tilbagetrækning til bag de linjer, tropperne befandt sig på før krisen. Der var også flere andre punkter, herunder adgang til humanitær bistand for alle ofre. De specifikke punkter, der var problemer med, var punkt 5 og 6. Under vores forhandlinger blev der etableret en zone langs med grænsen mellem Sydossetien og Georgien, hvor russiske patruljer ville blive tolereret midlertidigt, mens de ventede på observatørerne fra OSCE eller EU. Derefter var der brug for en forklarende skrivelse fra præsident Sarkozy, som blev offentliggjort efter aftale med præsident Saakashvili, og som specificerede, at dette betød lige op ad grænsen. Eftersom denne grænse nogle steder kun ligger 2 km fra den hovedvej, der løber gennem Georgien, var dette ikke så ligetil. Der var derfor flere punkter, som man var enige om - og dette var klart angivet i teksten - at lade vente, indtil de internationale observatører var ankommet. Ordet "observatører" blev anvendt i stedet for "fredsbevarere".

Alt dette skulle være meget præcist. Punkt 6, som på en måde var det vigtigste punkt, vedrørte den politiske aftale og de internationale drøftelser eller forhandlinger, som skulle udmønte sig i denne politiske aftale. Denne aftale blev underskrevet af præsident Saakashvili med hjælp fra Condoleezza Rice, idet det første dokument var underskrevet, men efterfølgende var blevet ændret. Derefter var der det dokument, hr. Medvedev var enig i, og endelig et tredje og sidste dokument, som præsident Saakashvili var enig i, men som vi ikke kunne få ham til at underskrive. Omkring midnat eller kl. 1 om morgenen var der en stor magtdemonstration. Da alt kom til alt, var vi ude af stand til at få ham til at underskrive dokumentet, så vi var nødt til at få ham til at underskrive dette, efter et par rettelser, med hjælp fra Condoleezza Rice, som, da hun kom igennem Paris, kom og besøgte os, og som vi betroede dokumentet til, så dette - hvis jeg tør sige det, det endelige sekspunktsdokument - kunne blive underskrevet af præsident Saakashvili. Det øjeblikkelige resultat var våbenhvilen. Det mindre øjeblikkelige resultat, selv om det gik meget hurtigt, var den ufuldstændige tilbagetrækning af de russiske tropper. Vi vil nu overvåge de andre punkter nøje, os, de 27 lande, der tilsammen udgør EU, og især dette Parlament, da dokumentet netop er blevet accepteret. Jeg vil gerne minde Dem om, at konklusionerne fra det første ekstraordinære møde i Rådet (udenrigsministrene) allerede var blevet accepteret af de 27 medlemsstater og indeholdt bestemmelser om EU's fysiske tilstedeværelse i området. Vi har siden betroet Javier Solana at føre denne del af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik videre. Der er allerede blevet udsendt to eller fire franske observatører under OSCE, som allerede var til stede. Vi håber, at

der vil blive accepteret flere observatører, eftersom præsident Medvedev i går under en samtale med præsident Sarkozy nævnte, at han ville acceptere og endda ønskede at få udsendt observatører fra EU. Det arbejder vi på for øjeblikket. Der blev således nået et ekstremt hurtigt resultat. På tre dage blev der indført våbenhvile, og de tropper, der havde truet Tbilisi, blev stoppet. Derefter, et par dage senere, det var faktisk otte dage, med et par bevægelser før afslutningen på disse otte dage, trak disse russiske tropper sig tilbage til Ossetien og Abkhasien.

Jeg er nu helt klar til at besvare alle Deres spørgsmål, som jeg er sikker på, der er mange af, heldigvis, som vil holde os fast her meget længe. Jeg har dog glemt at sige et par ord om det dokument, der nu er blevet accepteret. Jeg vil gerne minde Dem om, at dette ekstraordinære møde i Rådet har et klart fortilfælde, som der blev indkaldt til i august 2003 vedrørende situationen i Irak. På dette ekstraordinære møde blev EU's enhed svækket, hvilket er det mindste, man kan sige. Nu i 2008 var det enheden, der sejrede, og det var ikke så vanskeligt, som vi havde troet, at foreslå en tekst og få den accepteret af dem, der ubetinget ville have sanktioner - hvilke sanktioner? Hvorfor? - og dem, der ubetinget ville bevare dialogen med Rusland, uden sanktioner. De vil få at se, at denne tekst er urokkelig i sine fordømmelser, men at den lader døren stå åben, da vi ikke ville indlede en kold krig, som nogle foreslog. Vi ville bevare forbindelserne, så de politiske forhandlinger, der efter vores opfattelse er vigtige, kunne fortsættes.

Vi indkaldte til dette møde i Det Europæiske Råd, fordi den franske præsident i sin egenskab af formand for Rådet for Den Europæiske Union, mente, at krisen i Georgien var alvorlig og direkte påvirkede alle europæere. Hverken Georgien eller Ukraine er selvfølgelig med i EU, men også flere medlemsstater ønskede dette møde, som det var op til os at arrangere. Jeg mener virkelig, vi var inspirerede, for ingen andre uden for EU kunne efter vores opfattelse have gjort dette. Det var EU, der måtte tage sig af hele denne sag. Det betyder ikke, at vi stod alene - for det var slet ikke tilfældet - men at det var op til os at tage initiativ, det var op til os at vise, at EU er reaktiv, især i en situation, hvor de institutionelle problemer endnu ikke er løst. EU har således bevist på højeste plan, at det nyder enhed, og at det ønsker at påtage sig sit ansvar fuldt ud. Jeg mener, at dette sammenlignet med 2003 er et reelt fremskridt.

Hvad var de væsentligste resultater af dette møde i Rådet? De kan klart ud af teksten se vores fordømmelse af de militære aktioner og Ruslands uforholdsmæssige reaktion. Nogle ønskede at fordømme den række provokationer, der formodentlig gik forud for bombningen af Tskhinvali. Det ville være meget let at fordømme den ene og den anden side, men det, der virkelig tæller, når man prøver at udføre en fredsmision, er, at begge sider enes om at indstille kampene. Derfor blev Ruslands uforholdsmæssige reaktion understreget. Endnu en gang har vi brug for, at folkene i området fortæller os, hvad der rent faktisk skete. Det er rigtigt, at dette ikke var en succes for Georgien, som flere gange, navnlig af amerikanerne, var blevet advaret mod at fremprovokere denne reaktion, selv om Georgien selv blev provokeret, da reaktionen ville være velforberedt, hvilket jeg overhovedet ikke var klar over. Da jeg rejste over for at besøge de russiske flygtninge på den anden side, i Nordossetien, så jeg enorme konvojer af tanks og militærvogne, som var på vej mod græsen. Var de klar og forberedt eller ej? Det vil jeg lade være op til Dem selv at finde ud af, selv om det unægteligt ser ud til, at de ikke var langt væk.

De kan således i teksten se vores fordømmelse af de militære aktioner og den uforholdsmæssige reaktion, de 27 medlemsstaters stats- og regeringscheferes enstemmige fordømmelse af anerkendelsen af Abkhasiens og Sydossetiens uafhængighed og påmindelsen om, at EU lægger stor vægt på Georgiens uafhængighed, suverænitet og territoriale integritet, som knæses i folkeretten og FN's Sikkerhedsråds resolutioner. De kan som det centrale dokument, eftersom der ikke er andre, se bekræftelsen af den sekspunktsaftale, der blev indgået den 12. august, og som Det Europæiske Råd har sagt skal gennemføres fuldt ud. De kan se den urokkelige forpligtelse, vi har påtaget os med henblik på at få iværksat denne køreplan. De kan se, at EU er klar til at deltage i den internationale overvågningsmekanisme, som fremgår af aftalens punkt 5, hvilket jeg allerede har nævnt, både gennem en OSCE-mission og en forpligtelse i medfør af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik. Betingelserne for denne deltagelse er endnu ikke blevet fastlagt, men de er ved at blive fastlagt, og ikke nok med det, jeg synes, at tingene går hurtigt fremad.

Jeg skal ikke forklare alle de forskellige holdninger i detaljer, men jeg vil gentage, at de ikke var grundlæggende forskellige. Det handler alt sammen om nuancer. Er påmindelsen om folkeretten og forbuddet mod at ændre grænserne i et naboland med magt en sanktion? Nej, det er ikke nogen sanktion. Det er et grundlæggende krav. Der var således ikke ret mange forskellige holdninger. Der var krav om, at denne påmindelse blev indlemmet, hvilket vi i sidste ende accepterede, og vi indlemmede den, for, som De ved, vil der den 9. september blive afholdt et møde mellem EU og Ukraine. Og den 8. september rejser vi tilbage til Moskva sammen med hr. Barroso, Javier Solana og præsident Sarkozy. Vi har derfor arrangeret et møde den 8. september i Moskva og den 8. september i Tbilisi - så først Moskva og derefter Tbilisi - for at konstatere, og

det håber vi, vi kommer til at kunne konstatere, at de russiske tropper har trukket sig tilbage bag de linjer, de har fået besked på, med andre ord bag grænsen mellem Ossetien og Georgien. Vi håber også, at vi kan konstatere, at de resterende kontrolsteder omkring havnen i Poti og de resterende kontrolsteder langs grænsen mellem Ossetien og Georgien, men på georgisk territorium, er blevet erstattet eller umiddelbart vil kunne erstattes med internationale observatører. Det er, hvad vi forventer.

Alle er blevet enige om dette møde, som derfor vil fuldende gennemførelsen af aftalens seks punkter. Det er på dette grundlag, vi vil bedømme den venskabelige instilling og politiske opfølgning, afhængig af hvilken vi evt. vil foreslå en konference. Dette bliver en international konference med deltagelse - og hvorfor ikke, for gennem knap 20 år har FN været involveret i denne sag, dog mere i Abkhasien end i Ossetien - af en række partnere, så de politiske forhandlinger kan blive indledt. Hr. Medvedev har også indvilget i, hvilket er rigtig godt, at flygtningene må vende tilbage, og ikke kun de flygtninge, der har forladt landet på grund af de seneste begivenheder, dvs. i den seneste måned, men de flygtninge, der har forladt landet siden 1990'erne. De vil sige, at dette faktisk er ganske diskutablet, for hvor er de, kan de vende tilbage, har de behov for at vende tilbage, har de lyst til at vende tilbage osv. Men hvis vi taler om folks ret til selvbestemmelse, bør vi bemærke, at alle disse flygtninge kom fra enten Abkhasien eller Ossetien. Det er blevet accepteret, og vi skal vente og se, i hvor vid udstrækning denne aftale kan gennemføres.

Jeg vil nu rejse nogle punkter, som jeg synes, vi kan drøfte. Jeg nævner de punkter, der er blevet ændret eller lettere omskrevet, for de andre kan De selv se, f.eks. "gravely concerned by the open conflict ..." (alvorligt bekymret over den åbne konflikt) osv. I teksten hedder det, at Det Europæiske Råd på det kraftigste fordømmer Ruslands ensidige beslutning om at anerkende Abkhasiens og Sydossetiens uafhængighed. Beslutningen er uacceptabel, og Det Europæiske Råd opfordrer andre stater til ikke at anerkende denne proklamerede uafhængighed og opfordrer Kommissionen til at undersøge de praktiske konsekvenser, der skal drages. Der mindes om, at en fredelig og varig løsning på konflikten i Georgien skal baseres på fuldstændig respekt for principperne om uafhængighed, suverænitæt og territorial integritet, som er anerkendt i folkeretten, slutakten fra Helsinkikonferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa og FN's Sikkerhedsråds tre resolutioner. Der lægges vægt på, at alle europæiske stater har ret til frit at bestemme deres udenrigspolitik og alliancer osv. Det Europæiske Råd glæder sig over, at den sekspunktsaftale, der blev indgået den 12. august takket være EU's mæglingsaktiviteter, har medført våbenhvile, forbedret ydelse af humanitær bistand til ofre og omfattende tilbagetrækning af de russiske militære styrker. Gennemførelsen af denne plan skal være fuldstændig osv. Det er ikke blevet drøftet.

Jean-Pierre! De sagde noget til mig om den engelske ændring vedrørende Georgien. Jeg havde, EU har allerede ydet nødhjælp. EU er klar til at yde hjælp til genopbygningen i Georgien, herunder i områderne Sydossetien og Abkhasien. Det er klar til at støtte tillidsfremmende foranstaltninger og udviklingen af det regionale samarbejde. Det har endvidere besluttet at intensivere forbindelserne med Georgien, herunder visumlempelsesforanstaltninger og den mulige oprettelse af et fuldstændigt og vidtrækkende frihandelsområde, så snart betingelserne herfor overholdes. Det vil inden for kort tid tage initiativ til at afholde en international konference med henblik på at støtte genopbygningen i Georgien og opfordrer Rådet og Kommissionen til at indlede forberedelserne til denne konference. Et andet punkt er den indvirkning, den nuværende krise har på hele området og det regionale samarbejde. Hvad angår punkt 8, hvori det hedder, at Det Europæiske Råd beslutter, at der skal udpeges en særlig EU-repræsentant for krisen i Georgien, og opfordrer Rådet til at træffe de nødvendige foranstaltninger, vil vi tilføje, at nylige begivenheder illustrerer behovet for, at Europa intensiverer sin indsats med hensyn til energiforsyningsikkerheden. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet til sammen med Kommissionen at undersøge, hvilke initiativer der kan iværksættes i denne henseende, navnlig med hensyn til diversificeringen af energikilder og forsyningsveje. Endelig hedder det i afslutningen efter anmodning fra Tyskland, Polen og en række andre lande, at vi opfordrer Rusland til at slutte sig til os med henblik på at sikre, at dette grundlæggende valg er til fordel for vores fælles interesser, forståelse og samarbejde. Vi er overbevist om, at det er i Ruslands egen interesse ikke at isolere sig fra Europa. EU har for sin del vist sig villig til at indgå i et partnerskab og samarbejde i henhold til de principper og værdier, EU er baseret på. Vi forventer, at Rusland opfører sig ansvarligt og opfylder alle sine forpligtelser. Unionen forbliver årvågen. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet til sammen med Kommissionen at foretage en omhyggelig, tilbundsående undersøgelse af situationen og af de forskellige aspekter af forbindelserne mellem EU og Rusland. Denne evaluering skal indledes nu og fortsættes. Det Europæiske Råd bemyndiger sin formand til at fortsætte drøftelserne med henblik på fuldstændig gennemførelse af sekspunktsaftalen. I denne henseende rejser formanden for Det Europæiske Råd sammen med Kommissionens formand og den højtstående repræsentant til Moskva den 8. september. Indtil tropperne har trukket sig tilbage til de positioner, de indtog før den 7. august, vil møderne om forhandlingen af partnerskabsaftalen blive udsat. Der er en lille tilføjelse til punkt 3, idet Rådet afventer resultaterne af det forestående topmøde mellem EU og Ukraine. Mens vi

venter på resultaterne af dette topmøde, vil vores institutionelle samarbejde med Ukraine blive intensiveret og sat i vejret.

(Bifald)

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet, mine damer og herrer! Jeg vil allerførst takke for Europa-Parlamentets politiske engagement over for Georgien. Jeg vil også gerne lægge ud med at takke det franske formandskab for sin indsats, navnlig den fart, hvormed foranstaltningerne blev iværksat, da krisen brød ud.

Det er rigtigt, at EU gennem forhandlingen af en våbenhvile og den omgående ydelse af humanitær bistand, navnlig fra Kommissionens side, har bevist sin effektivitet. Mødet i Det Europæiske Råd i dag var efter min mening meget vigtigt, og i lyset af kompleksiteten af de spørgsmål, konflikten har rejst, skal og skulle EU reagere kollektivt og efter gensidig aftale fastlægge en passende respons. Jeg skal gøre det kort, for der er allerede blevet sagt meget.

Jeg mener, at vi på vores møde i dag sendte et meget klart budskab om Georgien til både Georgien og Rusland med hensyn til vores evne til at reagere i krisesituationer og EU's enhed. Det er dét, vi altid har villet.

For det andet kommer vores enhed også til udtryk gennem beskyttelsen af vores værdier. Siden krisen startede, har Kommissionen, som jeg allerede har sagt, bidraget til EU's indsats, som er rettet mod at stabilisere den humanitære og sikkerhedsmæssige situation i Georgien på en, mener jeg, ganske væsentlig måde.

Hvad angår den humanitære bistand, stillede vi omgående 6 millioner euro til rådighed, som skulle sikre, at behovene hos den del af den civile befolkning, der var ramt af krisen, blev tilfredsstillet. Dertil skal der lægges knap 9 millioner euro, som i mellemtiden er blevet stillet til rådighed af medlemsstaterne. Det er derfor lykkedes os at dække alle de øjeblikkelige humanitære behov.

Hvad angår støtten til genopbygning, udsendte vi i sidste uge en ekspertmission fra Kommissionen, som skal foretage en indledende vurdering af behovene, og, som Bernard Kouchner allerede har sagt, skaderne på fast ejendom er ifølge vores indledende evalueringer, der ikke omfatter områderne under russisk kontrol, langt mindre end forventet. Der vil være behov for omkring 15 millioner euro til genopbygning og reparationer. Det mest presserende behov vedrører imidlertid de 22.000 mennesker, der for nylig er blevet fordrevet som følge af konflikten. Der vil være brug for omkring 110 millioner euro til at opfylde deres behov.

Det er vigtigt, at EU viser, at det er klar til at yde Georgien reel støtte som bevis for vores politiske beslutsomhed med hensyn til at styrke vores forbindelser. For det første har Rådet besluttet at planlægge en væsentlig stigning i vores økonomiske støtte til Georgien, navnlig til genopbygning, som jeg netop nævnte, og til flygtningene.

Vi er for øjeblikket i færd med at vurdere, hvilke reserver der hurtigt kan mobiliseres fra 2008-bevillingerne. Der er imidlertid ingen tvivl om, at vi ikke vil være i stand til at mobilisere de nødvendige midler uden en ekstraordinær budgetbevilling. Jeg glæder mig allerede nu over den generelle politiske støtte, vi i dag fik fra formand Pöttering i denne henseende. Der vil endvidere være behov for en konference for internationale donorer for at udsende et kraftigt signal om tillid til investorerne.

Det er ligeledes efter min mening vigtigere end nogensinde før at styrke de naboskabspolitiske instrumenter for at stabilisere Georgien. Med udgangspunkt i Det Europæiske Råds konklusioner vil vi intensivere vores indsats for at forberede - og når betingelserne er opfyldt for at skabe - et frihandelsområde og lette spørgsmålet om korttidsvisum.

Sidstnævnte aftale vil naturligvis også blive knyttet til en tilbagetagelsesaftale, og det er fortsat vigtigt, at Georgien opmuntres til at respektere sine forpligtelser med hensyn til demokrati, retsstatsprincipper og ytringsfrihed. Det er afgørende, at hastigheden i forbindelse med de demokratiske reformer og den politiske pluralisme sættes i vejret.

Med hensyn til at stabilisere sikkerheden og gennemføre våbenhvileaftalen sætter vi vores lid til den civile observationsmission, der som allerede nævnt udsendes i henhold til den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik. Den skal hænge tæt sammen med andre EU-foranstaltninger såsom genopbygning.

Nu et par bemærkninger om forbindelserne med Rusland.

(EN) Hr. formand! Ruslands handlinger giver anledning til spørgsmål i bred forstand om vores forbindelser på både kort og lang sigt. Dets manglende overholdelse indtil nu af den sekspunktsplan, formandskabet har formidlet, og dets beslutning om at anerkende Abkhasien og Sydossetien er imod de grundlæggende principper, som understøtter internationale forbindelser.

Vi har søgt at omarbejde vores forbindelser til et moderne partnerskab som en afspejling af vores voksende, økonomiske integration. Jeg mener, at det er grundlæggende, fælles interesser, der er på spil - gensidig økonomisk afhængighed, behov for at finde fælles holdninger til ikkespredning eller bekæmpelse af terrorisme eller mange andre, internationale spørgsmål - så det var, og er, afgørende at holde kommunikationskanalerne med Rusland åbne.

I lyset af de nylige begivenheder kan forbindelserne med Rusland imidlertid ikke forblive, som de plejer. Det var derfor vigtigt at ramme den rigtige balance mellem at opretholde kommunikationskanalerne og sende et klart signal til Rusland. Jeg mener, vi gør rigtigt i at fortsætte vores fælles arbejde og dialoger, men at nye initiativer skal stilles i bero. Kommissionen vil derfor nu gennemgå alle nye initiativer, der er beregnet på at forstærke vores forbindelser, hvorefter Rådet så vil kunne drage sine konklusioner forud for topmødet i Nice i november.

Med hensyn til de langsigtede konsekvenser vil de nylige begivenheder være af ny betydning for nogle politiske områder. Vores forpligtelse fra juni til at udvikle et østligt partnerskab og en europæisk naboskabspolitik viser reelt EU's legitime interesser i regionen. Disse politikker understreger, at vi ikke vil acceptere nye linjer, der opdeler Europa, og at partnere som Georgien, Ukraine og Moldova kan regne med vores opbakning om deres territoriale integritet og selvbestemmelse. Vi er parate til at fremskynde og også hurtigst muligt stille nye forslag om et nyt, østligt partnerskab, i hvert fald før udgangen af året, men måske allerede sidst på efteråret.

For det andet - og dette er mit sidste punkt - er energi centralt i vores forbindelser med Rusland. Det, vi gør vedrørende energi i EU, vil bidrage direkte til at forme vores forbindelser med Rusland, så vi skal opretholde drivkraften med hensyn til at udvikle en sammenhængende og strategisk energipolitik i EU. Sammenfattende udgør de nylige begivenheder en virkelig udfordring for EU. I de kommende måneder mener jeg, at vi vil være nødt til at vise, at vi kan stå sammen om de opgaver, der forestår.

Dagen i dag har været en meget væsentlig markør. Kun med en sammenhængende strategi, fælles holdninger og samlet handling kan vi forsvare EU's interesser og værdier. Jeg bifalder Parlamentets engagement og har tillid til, at vi alle vil spille vores roller for at sikre, at Unionen opretholder en stærk og samlet front.

Joseph Daul, for PPE-DE-Gruppen. - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet, fru Ferrero-Waldner, mine damer og herrer! Den situation, der har udviklet sig i Georgien siden sommeren, er uacceptabel og intolerabel og fortjener en urokelig og beslutsom reaktion fra EU's side.

Rusland har de samme rettigheder og forpligtelser som alle andre stater i det internationale samfund. En af disse forpligtelser er at respektere bestemmelserne om suverænitet og territorial integritet og især ikke at krænke internationalt anerkendte grænser. Ved at invadere og besætte det georgiske territorium og ved at anerkende uafhængigheden af de georgiske udbryderprovinser Sydossetien og Abkhasien har de russiske myndigheder et efter et udvist foragt for alle folkerettens tre grundlæggende principper.

EU skal deltage aktivt i løsningen af denne konflikt, og jeg vil gerne takke det franske formandskab for dets proaktive indstilling. Vi skal vise, at vi er i stand til at efterkomme forhåbningerne hos de tusindvis af georgiere, som proklamerer deres ulykke i Tbilisis gader.

Min gruppe opfordrer Kommissionen, Rådet og alle medlemsstater til at give udtryk for både deres enhed og deres beslutsomhed med hensyn til vores russiske nabo. EU kan ikke stille sig tilfreds med at fordømme disse systematiske krænkelser af folkeretten verbalt. Vores gruppe mener, at Europa skal anvende de midler, det har til rådighed, og især dets politiske og økonomiske værktøjer, til at lægge pres på Rusland og få landet til at respektere de aftaler, det har underskrevet. Vi opfordrer Rusland til at overholde alle de forpligtelser, landet har påtaget sig ved at underskrive våbenhvileaftalen, startende med fuldstændig og øjeblikkelig tilbagetrækning af de russiske tropper fra georgisk territorium og reduktion af det russiske militærs tilstedeværelse i Sydossetien og Abkhasien. Vi fordømmer endvidere de russiske invasionsstyrkers og de ledsagende lejesoldaters udplyndringer, som De så rigtigt sagde, hr. Kouchner.

Vi er ekstremt bekymrede for de georgiske befolkninger i Sydossetien, som er blevet fordrevet med magt, også efter at våbenhvileaftalen var blevet underskrevet. Vi opfordrer på det kraftigste de russiske og sydbkhasiske myndigheder til at garantere, at disse mennesker kan vende tilbage til deres hjem. Vi opfordrer

Rådet og Kommissionen til at revidere deres politik over for Rusland, herunder forhandlingerne om partnerskabsaftalen, hvis ikke landet overholder dets forpligtelser med hensyn til våbenhvilen. Vi opfordrer endvidere Rådet og Kommissionen til at bidrage positivt til de internationale mekanismer, der vil blive indført for at løse konflikten, herunder gennem en feltmission under den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik.

Denne krise har påvist EU's sårbarhed inden for flere følsomme områder. For det første vores energiforsyning. Mere end nogensinde før skal vi garantere sikkerheden af Europas energiforsyning. Vi skal udvikle og beskytte alternativer til de russiske energitransportinfrastrukturer. Derudover synes det iøjnefaldende, at EU kunne spille en langt større rolle i forbindelse med håndteringen af denne krise, hvis den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik blev styrket. Lissabontraktaten åbner mulighederne for en sådan styrkelse. Vi opfordrer derfor de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret denne traktat, til at gøre det hurtigst muligt. Vores gruppe mener, at den eneste måde, hvorpå man kan sikre stabilitet og sikkerhed på begge sider af Atlanten, er ved at udvikle samarbejdet på et lige grundlag mellem EU og USA.

Endelig vil vi påpege, at Georgien på sigt ønsker at blive medlem af NATO. Dette er et afgørende øjeblik, og EU må ikke gå glip af denne mulighed for at vise, at det er urokkeligt og beslutsomt med hensyn til Den Russiske Føderation, uanset hvor stor og magtfuld sidstnævnte måtte være. Det er EU's troværdighed, stabiliteten i hele området og beskyttelsen af vores nærmeste naboer og endda Unionens medlemsstater, der står på spil. Hr. formand for Rådet! Jeg opfordrer Dem også til at sikre, at forbindelserne med Ukraine også genoptages hurtigst muligt. Tak for Deres opmærksomhed. Stå fast!

Hannes Swoboda, for PSE-Gruppen. - (DE) Hr. formand, hr. formand for Rådet, fru kommissær! I flere dage har man kunnet se annoncer i forskellige aviser med følgende tekst: "Lenin. Stalin. Putin. Give in?" Budskabet er lidt forenklet, for Sydossetien blev faktisk en del af Georgien under Lenin. I den proces mistede ca. 18.000 livet, og ca. 50.000 blev fordrevet. Abkhasien blev en del af Georgien under Stalin. Her er det vigtigt at holde sig til sandheden og tage hensyn til alle parter synspunkter. Sviad Gamsakhurdia, der var Georgiens første præsident, og som er kommet meget på mode igen, har beskrevet det ossetiske folk som "skarn, der skal fejres ud gennem Roki-tunnellen". Vi må også huske på dette aspekt af georgisk nationalisme.

Men intet af det - og lad mig gøre det helt klart, som hr. Schulz har gjort det ved mange lejligheder - intet af det retfærdiggør den russiske intervention, som jo har stået på i årevis. Den er udtryk for en imperialistisk adfærd, og vi har gentagne gange set Rusland udnytte de eksisterende mindretalskonflikter. Vi har været vidne til gentagne trusler og boykotter, som vi absolut ikke kan acceptere. Jeg skal ikke benægte, at der er blevet begået fejl af Vesten og af præsident Mikhail Saakasjvili, men i forhold til sine naboer har Rusland gang på gang forsøgt at udnytte interne konflikter til egen fordel.

Anerkendelsen af Kosovo retfærdiggør heller ikke denne handling. For EU har altid gjort klare og tydelige forsøg på at opnå en international multilateral løsning. Rusland har ikke gjort sådanne forsøg. EU har også ydet klar og tydelig støtte til det serbiske mindretal i Kosovo og vil fortsætte med at gøre det. Hvad har Rusland gjort? Det har set til, mens georgiere blev fordrevet fra Sydossetien og Abkhasien, og jeg håber, at hr. Kouchner har ret, når han siger, at der nu vil blive ført en anden politik.

EU bør nu fokusere på at støtte og bakke vores naboer op. Vi har gennem nogen tid foreslået en Sortehavsunion. Uanset hvad vi måtte vælge at kalde en sådan konstruktion, så står det klart, at den nuværende naboskabspolitik skal styrkes og forstærkes, og at vi må invitere alle i regionen, som har en interesse i regionens integritet og stabilitet, fra Tyrkiet til Kasakhstan, til at være med.

Hvis Rusland er indstillet på at vende tilbage til en politik baseret på samarbejde og respekt over for sine naboer, så vil Rusland også blive inviteret til at deltage. Rusland føler sig stærk for øjeblikket på grund af de høje energipriser, men vi ved alle, at det ikke er noget sundt økonomisk fundament for Rusland, og at landet kan profitere meget af et partnerskab og et samarbejde med Europa. I mellemtiden må vi fokusere på at give vores klare støtte til vores naboer. For så vidt, hr. rådsformand, vil jeg gerne sige, at konklusionerne, som De vedtog på dagens topmøde, er gode konklusioner, som danner et godt grundlag at komme videre på, for de er et klart udtryk for, hvad der er realistisk og bæredygtigt. Jeg håber, at Parlamentet vil nå frem til en lignende klar konsensusløsning som Rådet, så EU kan tale med én - og en stærkere - stemme.

(Bifald)

Graham Watson, for ALDE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg er lidt overrasket over formandens tale i aften, som jeg også er det over, at den blev holdt fra ærespodiet.

Konflikten i Kaukasus må begge sider tage ansvaret for, sådan som De har sagt det, hr. rådsformand. Så hvorfor afspejler Rådets konklusioner ikke dette?

Præsident Saakashvili kan ikke have troet, at et militært indgreb ikke ville fremkalde en reaktion fra Rusland, og Ruslands reaktion var i lige så høj grad ude af proportioner.

De sagde, at ødelæggelserne ikke har været omfattende, og alligevel har kommissær Ferrero Waldner givet os tallene, og Parlamentet vil blive opfordret til at acceptere at betale regningen!

Én ting er vi enige med Dem i: Vi må og skal fordømme Ruslands handlinger, for de kan ikke forsvares, men vi får ikke den russiske bjørn fra det ved at trænge Medvedev op i en krog. Dialog og engagement vil snarere end isolation bidrage til at gøre spændingerne mindre brandfarlige. Det er læren fra den kolde krig, og Unionen har her, som ved Helsinkiprocessen, en central rolle at spille.

Med denne konflikt understreges vores behov for at opbygge en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Og selv om medlemsstaterne har forskellige opfattelser af Rusland, var Deres formandskab hurtigt til at forhandle sin sekspunktsplan, og det bør anerkendes.

Planen er måske ikke perfekt, men den har bragt volden til ophør, og den bør gennemføres i fuldt omfang, herunder med russisk tilbagetrækning fra havnebyen Poti ved Sortehavet.

Men hvilke skridt bør Unionen tage nu? Rådet gør ret i at blive enige om at oprette en krisestyrings- og rekonstruktionsfond og hurtigt yde humanitær bistand. Nu skal det udpege en EU-repræsentant, som kan få begge sider til at lytte.

Unionen gør det rette ved at sende observatører, men de skal erstatte russiske fredsbevarende styrker, hvilket vil betyde engagement fra de medlemsstater, der ikke allerede er spændt for i militær henseende på andre fronter.

EU bør indkalde til en transkaukasiske fredskonference og samle alle parter i et forsøg på at bilægge uløste konflikter.

Men Unionen bør begynde på et område med iøjnefaldende uoverensstemmelser, der ikke kræver andet end en ministeriel befaling at ordne. Bring den skævhed til ophør, hvor georgiske statsborgere med russiske pas har friere adgang til EU, for det opmuntrer dem til at tage russisk statsborgerskab. Georgiere bør have samme adgang til EU som russere, selv om dette kunne opnås ved at fastfryse aftalen med Rusland om visumlempelser.

Når vi vil styrke vores naboskabspolitik, hvordan kan vi da sikre et fortsat samarbejde med Rusland, når vi samtidig viser, at et fuldt strategisk partnerskab ikke længere er troværdigt? Hvad mere kan vi gøre for at begrænse Europas afhængighed af russiske energiforsyninger? Det var godt, at De styrkede ordlyden i Deres konklusioner i den henseende. Rusland skal selvfølgelig tage konsekvenserne af sine ulovlige handlinger, herunder måske drøfte fremtidsudsigterne for vinter-OL i Sochi, bare 40 km fra grænsen.

Kan Ruslands opførsel betragtes som værende i den olympiske ånd? Nej. En løsning på disse problemer kræver beslutsomhed, forudseenhed og tålmodighed. Det er en udfordring, som denne Union skal klare, og jeg er bange for, hr. rådsformand, at vi er nødt til at klare den, før vi kan tilbyde Dem Deres vin d'honneur.

Formanden. - Jeg vil gerne sige til den næste taler, at vi vil se på rækkefølgen af de politiske grupper på den næste Formandskonference, da der allerede er blevet fremsat en indvending. Hvad dagen i dag angår, vil jeg give ordet til hr. Szymański for Gruppen Union for Nationernes Europa. Vi vil se på sagen på torsdag, da ingen kan forklare mig, hvorfor rækkefølgen er, som den er. Det er et spørgsmål, der kræver en systematisk afklaring.

Konrad Szymański, for UEN-Gruppen. - (PL) Fru kommissær, hr. formand, hr. minister! Rusland opfylder ikke tre ud af seks punkter i den aftale, som præsident Sarkozy har fremforhandlet på vores vegne. På denne måde har Rusland mistet retten til at være Europas partner. Det handler derfor i dag også om EU's troværdighed.

Humanitær hjælp, genopbygning af Georgien, visum- og handelsaftaler - det er for lidt. Rusland skal tydeligt mærke, hvad selvisolering betyder. Ellers giver vi ikke landet en chance for at revidere dets politik. Ellers bekræfter vi blot landet i, at det må gøre alt. En følelse af stadig større politisk og økonomisk isolation er den eneste mulighed for at skabe tvivl og splittelse i den ledende lejr i Moskva, når man tager det næste præsidentvalg i 2012 i betragtning. Aggression må ikke kunne lønne sig for Moskva.

Vi må revidere vores energipolitik. Afhængigheden af Rusland begrænser fortsat det europæiske manøvrerum. Ønsker vi at styrke denne proces? Medlemsstaterne skal hurtigst muligt indstille bygningen af den nordlige og sydlige gasledning. Hvis vi ikke drager disse langsigtede konklusioner, risikerer vi at blive marginaliseret og til grin.

Daniel Cohn-Bendit, for Verts/ALE-Gruppen. - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg mener, vi i den nuværende situation må tale om, hvad vi gør her og nu. Jeg tror, at det, Rådet har besluttet, og det, der er gjort, svarer til det mulige, og det kan så altid diskuteres, om der ikke straks burde være indkaldt til ekstraordinært rådsmøde, et ekstraordinært topmøde mellem regeringscheferne, for at vise, at vi står sammen, men nuvel.

Jeg tror, at der nu skal stilles nogle grundlæggende spørgsmål, nemlig om vores holdning til Rusland, vores samarbejde med Rusland, og hvordan vi vil løse disse problemer i Kaukasus. For der er også Nagorno-Karabakh. Vi vil fremover ustandselig opleve konflikter, og rådsformand Sarkozy vil hele tiden stå over for den slags problemer - han kunne flytte ind i Kreml og blive der i al evighed, det er jo også en mulighed.

Jeg synes for det første, hr. Daul, at hvis der er noget, vi ikke skal tale om, så er det Georgiens og Ukraines optagelse i NATO. Det er det tåbeligste på nuværende tidspunkt, fordi det betyder, at vi ikke kan nå videre politisk. Vil Georgien og Ukraine blive optaget i NATO, når der gennemføres reformer af NATO? Måske, det aner jeg ikke. Men det er virkelig ikke det, det handler om i dag.

Hvis Georgien havde være i NATO, tror De så, at artikel 5 ville være blevet gjort gældende? Selvfølgelig ikke! Så lad os holde os fra den slags vrøvl. På den anden side - og jeg er enig med hr. Watson - hvordan kan man kontrollere handlinger som præsident Saakashvili, for vi er enige om, at Ruslands handling er uacceptabel, men det er også uacceptabelt, at en georgisk præsident beslutter at bombardere en by, uanset begrundelsen! Hvis man bliver provokeret, reagerer man på en anden måde, man bombarderer ikke.

Det er altså virkelig et politisk problem. Vi foreslår, at dette politiske problem gribes an med et tilbud til Georgien og et tilbud til Ukraine om et privilegeret partnerskab som første skridt mod en eventuel integration. Denne integration kan finde sted, hvis der gennemføres en gennemgribende reform af EU osv. Men vi må have politiske og ikke kun økonomiske og sociale instrumenter til at lægge pres på de politiske klasser. En fremtid i det europæiske rum betyder netop en fremtid, hvor disse lande bliver rensset for nationalisme.

Jeg vil citere François Mitterrand, som sagde, at nationalisme fører til krig. Georgisk nationalisme, russisk nationalisme, abkhasisk nationalisme og sydossetisk nationalisme fører krig! Og vi må i EU svare igen med, at vores vision går ud på at overvinde nationalisme. Derfor vil vores tilbud om en europæisk vision også være et tilbud om at sætte de europæiske værdier i højsædet, for hvis nationalismen bliver ved med at herske i disse regioner, vil vi aldrig finde en løsning.

Francis Wurtz, for GUE/NGL-Gruppen. - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet, fru kommissær! Hvis vi indtager en progeorgisk eller en prorussisk holdning til krisen i Kaukasus, ender vi uundgåeligt i en blindgyde. Det er slående indlysende efter Sovjetunionens opløsning for 17 år siden i denne region med tilbagevendende spændinger og omstridte grænsedragninger, hvor den kollektive erindring plages af den traumatiske arv efter vekslende krige og voldshandlinger, hvor etnisk og religiøs brogethed, opsparet nag og ophobede ydmygelser giver farlig grobund for nationalisme. I denne situation kommer politisk uansvarlighed dyrt at stå, og det gælder alle. Det gælder den georgiske præsident, som, siden han blev valgt i 2004, ustandselig har kildret hævnlysten over for løsrivelsesregionerne. Han har drevet sin bekendelse til Bushregeringen og konfrontationspolitikken i regionen stadig videre. Han iværksatte et angreb på Sydossetien, hvortil en af ordførerne i Europarådets Parlamentariske Forsamling, hr. Van den Brande, der varetager opfølgningen af problemerne i denne region, erklærede, at han var chokeret over flygtningenes beretninger om intensive beskydninger og bombardementer i blinde af Tskhinvali og om ødelæggelse af boligkvarterer. Denne strategi er katastrofal for Georgien, for Kaukasus og for Europa.

Det bliver også en lærestreg for de russiske ledere. Det voldsomme modangreb, også på civilbefolkningen, forlængelsen af besættelsen af strategiske sektorer på georgisk grund, udvisningen af georgiske befolkninger af Sydossetien og den ensidige anerkendelse af de to løsrivelsesregioners selvstændighed nedbryder den interesse, som den nye præsidents første internationale skridt vakte i flere europæiske lande. Rusland sætter alt overstyr ved en tilbagevenden til en periode med politisk isolation i Europa og resten verden.

Endelig ville Vesten gøre klogt i at måle de uhørte skader, den amerikanske eventyrpolitik og det europæiske medløberi allerede har forrettet i den del af kontinentet. NATO's ubegrænsede udvidelsesstrategi, bombardementet af Serbien og efterfølgende anerkendelsen af Kosovos selvproklamerede selvstændighed,

støtten til opførelse af missilskjoldet på europæisk jord, for slet ikke at tale om den overdrevne forherligelse af visse af regionens ledere - der ellers betragtes som upålidelige - når de erklærer sig antirussiske og provestlige. Alle disse valg vidner om en kortsigtet politik, som passer fint på den nugældende linje i Det Hvide Hus, men som er en europæisk sikkerhedspolitik uværdig. Denne synsvinkel, som går ud på at gøre internationale forbindelser til et militært anliggende og bygger på politisk konfrontation, har spillet fallit i vores påsyn. Derfor burde EU ud over at sende europæiske observatører i OSCE-regi til området sætte alt ind på at bremse optrapningen og hurtigst muligt i al beskedenhed udforske mulighederne for en ny paneuropæisk traktat om sikkerhed og samarbejde. Denne traktat skal være juridisk bindende og omfatte alle de åbne spørgsmål lige fra territorial integritet, grænsernes ukrænkelighed, de fastlåste konflikters skæbne, ikkeanvendelse af våbenmagt og nedrustning til energiforsyningsikkerhed. Denne udfordring er ganske vist endnu sværere at tackle nu en tidligere, men uden denne tilgang frygter jeg, at det værste er i vente. Når vi vedtager vores holdning, må vi ikke glemme, at denne første september er international fredsdag.

(Bifald)

Bernard Wojciechowski, for IND/DEM-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg kommer fra et land, hvis historie er præget af krig og lidelse. Polen støtter fredsbestræbelser overalt. Det er bydende nødvendigt, at dette mål nås.

De østeuropæiske lande, de såkaldte baltiske stater, ønsker med inspiration fra deres ledere, at EU viser, at Rusland skal betale en eller anden uspecificeret pris for sit militære indgreb i Georgien. Det kan fremstilles som et klassisk eksempel på politisk ortodoksi, hvor man antager, at Rusland ikke forfølger andet end imperialistiske mål.

Denne traditionelle, tanketomme holdning til Rusland, der er fuld af tomme floskler, synes ydmygende, fordi den f.eks. af Rusland kan opfattes som et klinisk eksempel på en udmelding fra nogle få ubesindige politikere.

EU har brug for Rusland, i lige så høj grad som det har brug for Georgien, om ikke mere. Det er derfor bydende nødvendigt, at EU ikke bliver part i konflikten eller stiller sig på enten Ruslands eller Georgiens side. EU skal vise verden, at dets politik er uafhængig af USA og samtidig er en venlig politik, der er baseret på fuldt partnerskab.

Rusland er EU's tredjestørste handelspartner, der aftager europæiske varer for 0,5 billion amerikanske dollars. Har vi råd til at risikere et sådant forhold?

Der hersker ikke tvivl om, at Parlamentet er en ægte medlovgiver sammen med Rådet under den fælles beslutningsprocedure. Men er det virkelig en ligestillet partner, når det gælder EU's udenrigsanliggender?

Hr. minister! De har talt til os, efter at alt synes at være besluttet vedrørende Georgien. Lad mig da spørge: Betyder Parlamentets stemme da intet? Hvad skal denne forhandling til for, hvis alt er arrangeret og sket?

Sylwester Chruszcz, for NI-Gruppen. - (PL) Fru kommissær! Udbruddet af kampe i Kaukasus er tæt forbundet med Kosovospørgsmålet. Modstandere af Serbiens deling, herunder mig selv, har lige fra starten gjort opmærksom på, at kosovoalbarnes ensidige beslutning, som møder opbakning i Washington og mange af de europæiske hovedstader, åbner Pandoras æske og opliver mange lignende konflikter i verden. Det gælder f.eks. den i Georgien, hvor civile blev angrebet i Ossetien som følge af præsident Saakashvilis beslutning. Men abkhaserne og osseterne er jo nationer, der gennem århundreder har levet på deres egne territorier, de har deres egen kultur og nationale identitet, og de har gang på gang kæmpet for den selvstændighed, som Stalin tog bort fra dem før anden verdenskrig.

Serbien og Georgien er de bedste eksempler på, at der gøres forskel på lande i det internationale forum, og at den internationale ret fortolkes af de vigtigste allierede. Den europæiske orden er blevet ødelagt, hvilket er sket med mange af de tilstedeværende parlamentsmedlemmers opbakning. Vi skal genindføre fred i Europa, orden i den internationale ret. Lad os genindføre denne orden. De stater, der har støttet Serbiens deling, skal undlade at anerkende Kosovo, og Rusland skal undlade at anerkende Ossetien og Abkhasien. Hvis Serbiens deling, der er støttet af USA og en stor del af EU, opfattes som god, hvorfor er den tilsvarende handling i Georgien så dårlig? Man får lyst til at sige: Mindre hykleri, tak!

Bernard Kouchner, formand for Rådet. - (FR) Hr. formand! Jeg har forstået, hr. Watson, at det var meget forkert af mig at tage ordet fra denne talerstol. Hvis det er det eneste, De bebrejder mig, går jeg til åben bekendelse, for sidste gang jeg talte fra denne talerstol, var jeg ikke statschef. Man alle kan jo begå en fejl.

Der er en række spørgsmål, som jeg vil forsøge at besvare, og andre, som jeg virkelig ikke kan besvare. Selvfølgelig ønsker vi alle, hr. Daul, endnu stærkere i lyset af denne krise - og det er en af det franske formandskabs prioriteringer - at gennemføre en fælles europæisk forsvarspolitik. Hvad betyder det? I alt fald at den proces, som siden Saint-Malo i det mindste har ført til forståelse, genoptages og derefter udbygges med fælles træning osv. Jeg håber, det vil lykkes. Under alle omstændigheder er det nødvendig, men ikke fordi denne krise krævede en militær reaktion. Tværtimod! Det værste tænkelige svar på russernes invasion af Georgien havde været et militært indgreb. Faktisk synes jeg ikke, at de skibe, der blev sendt til Sortehavet, var den rigtige reaktion, for nogle af dem fører missiler osv. Efter min opfattelse var det ikke det, der skulle gøres, men det mente det franske formandskab. Til gengæld kræver oparbejdelsen af et solidt europæisk forsvar, som vi virkelig har behov for, at Lissabontraktaten bliver accepteret, og det fører os tilbage til vores institutionelle vanskeligheder. Ja, vi må absolut finde en vej ud af denne institutionelle krise.

NATO tror jeg ærlig talt ikke er svaret på nuværende tidspunkt. Det er en skinløsning, eftersom det, hvis vi virkelig havde vedtaget medlemskabshandlingsplanen (MAP) i Bukarest, ikke havde gjort nogen forskel, for jeg tror ikke, nogen var indstillet på at gå i krig for Georgien, og det siger jeg ikke af kynisme. Jeg siger det, fordi det var den tankegang, der virkelig herskede enighed om, og som var udgangspunktet for alle vores møder og samtaler. Det betyder som sagt ikke, at hverken Georgien eller Ukraine har ret til at blive medlem af NATO.

Men der er endnu en ting, som skal tages i betragtning. Det er svært at sige det nu, så jeg vil være yderst forsigtig, men der er et land, Rusland, som har følt sig dårligt behandlet i 20 år. Jeg tror personligt, at der specielt her fra EU's side er noget om snakken. Vi har ikke evnet at finde den rette tone over for Rusland. Det var måske ikke lykkedes, men jeg tror ikke, vi lagde tilstrækkeligt mærke til forandringerne, for når alt kommer til alt, var Georgien for 20 år siden også med i sovjetkredsen, det var også et kommunistisk land. På begge sider er der virkelig ufuldkomne bestræbelser på at udøve demokrati. Jeg tror, at problemet som i alle lande vil melde sig senere for Ukraines og for Georgiens vedkommende, men jeg mener oprigtigt talt ikke, det havde været løsningen.

Men De har ret, vores forbindelser med Ukraine bør styrkes, sådan som der står i dette dokument, og det samme gælder for øvrigt Georgien. Vi skal tale om privilegeret partnerskab om lidt.

Til hr. Swoboda vil jeg sige - og det er en anekdote - at jeg ønskede at se Stalins hus i Gori, fordi det er der, huset ligger. Han er født der. Så man kan sige, at han tegnede små røde cirkler på kortet for at vise steder, hvor det var muligt med selvstyre, og i alt fald samfund, hvor det ikke var muligt. Han kendte regionen godt, og allerede dengang kunne hverken Ossetien eller Abkhasien komme overens med georgierne eller med resten af regionen. Længe før denne krise vidste vi, at der var konflikter. Hvad er værre en Balkan? Kaukasus. Hvad er værre en Kaukasus? Balkan. Jeg ved det ikke, men det, der foregår der, er faktisk ret uhyrligt, og hvis man går en lille smule længere tilbage og tænker på, hvad der skete i Tjetjenien, hvilket jeg i højeste grad misbilliger, viser det sig, at tjetjenernes forbundsfæller mod Georgien var abkhaserne.

Men lad nu fortiden hvile, selv om det måske bliver nødvendigt at tage det op igen. Jeg er enig med Dem i, at intet berettiger en sådan reaktion. Intet. Men vi må alligevel se på, hvordan denne række provokationer gik for sig, for ærlig talt er beretningerne så modstridende, at det virker yderst forvirrende. Da vi var i Moskva og forhandlede om denne sag, spurgte russerne, om de skulle have ladet deres egne dø og fundet sig i bombardementerne. Glem ikke de første tal. Jeg vil ikke diskutere dem, for jeg har virkelig ingen mulighed for at tjekke dem, men russerne talte umiddelbart om 1.000-2.000 dræbte, hvilket sikkert ikke passer, fordi de eneste, som var på stedet, nemlig Human Rights Watch, talte om nogle hundrede. De berettede om et par hundrede, tilmed et tocifret tal. Jeg er ikke sikker. Under alle omstændigheder blev reaktionen i teorien retfærdiggjort med de mange ofre. Som sagt var jeg i Nordossetien og hørte forfærdelige beretninger. Granaterne i kældrene, hvor børn havde søgt tilflugt, er ikke noget, jeg har fundet på. Det passer måske ikke, men alligevel er der et tonefald, som ikke lyver. Jeg har set mange flygtninge i mit liv, og de her var skræmt fra vid og sans. De havde været to dage om at gå gennem den tunnel. Det må også undersøges nærmere.

De har fuldstændig ret i, at det kræver en naboskabspolitik. Det er netop, hvad tyrkerne forsøger at få iværksat nu. Tyrkerne har oprettet noget, de kalder en regional platform, og vil have Rusland, som allerede har indvilliget, Aserbajdsjan, Armenien - de tager sig selv af det - Georgien naturligvis og Tyrkiet til at tale sammen. Jeg synes, det er en god idé, og har på formandskabets vegne sagt ja til et møde med dem snarest. For øvrigt skal vi sammen med hr. Babachan, som skulle være til stede her i dag, finde ud af, hvordan vi kan udveksle vores erfaringer, men jeg er helt enig i Deres vurdering af naboskabspolitikens nødvendighed. Det vil Benita Ferrero-Waldner sikkert også bifalde. Det er det, der skal til. Rusland er vores store nabo. Og hvis vi ikke kan få en dialog med Rusland i gang, kommer vi i store vanskeligheder, for som De hørte hr. Medvedev sige i

går, kan sanktioner bruges begge veje, og at han også vidste, hvordan det skulle gøres. Når man på den ene side leverer gas, og på den anden side ikke ønsker at modtage den, er sanktionerne ikke helt de samme. Derfor må vi se realistisk på tingene. Han kan lukke for gassen, det kan vi ikke.

Med hensyn til de tal, De nævnte, hr. Watson, bifalder jeg Deres anskuelse. Hvad gjorde hr. Saakashvili? Jeg mødte ham to gange, og under vores drøftelser sagde han - men lad os ikke komme ind på det, for jeg vil sandsynligvis være partisk, og jeg har ikke informationer nok - men han sagde, at han havde været nødt til at svare igen på provokationerne. Han så de andre overfor gøre batterierne klar, bl.a. Gradraketterne. De kom og tog opstilling i de georgiske landsbyer omkring Ossetiens hovedstad. Hvem skal man tro? Jeg aner det ikke. I hvert fald har visse rådgivere sagt, at det overhovedet ikke foregik sådan, som den internationale presse påstår. Der er virkelig ikke ret mange troværdige i denne sag. Som observatør ved vi, at problemet ikke er løst. Vi har forsøgt. Javier Solana siger, at de skal benævnes observatører, derfor kalder vi dem observatører, og i denne tekst står der observatører. Peace keepers er noget andet, fordi det forudsætter, at russerne trækker alle dem, der har deltaget i kampen, ud. I beslutningerne om både Abkhasien og Ossetien står der rundt regnet to tredjedele/en tredjedel. To tredjedele er russiske officerer med ansvar for fredsbevarelsen og resten georgier. De anklager nu hinanden og beskylder de fredsbevarende styrker indsat af OSCE og FN for at have deltaget i begge lejre lige siden kampens begyndelse. Jeg mener derfor ikke, det kan blive ved på den måde, og indsættelse af peace keepers er en større operation, som vi naturligvis vil forsøge at få op at stå, men i øjeblikket kan det ikke lade sig gøre. Der skal arrangeres en international konference for at løse de fastlåste konflikter. Lad os først forsøge at holde en konference om Ossetien, som haster mest, og derefter om Abkhasien.

Jeg ved ikke, hvem der rejste spørgsmålet om passene. Ja, der udstedes, blev udstedt virkelig mange pas, og de mennesker, jeg mødte, de ossetiske flygtninge, følte sig altså som russiske borgere, hvilket naturligvis er meget underligt. De følte sig som russiske borgere, blev modtaget i Rusland og forsvaret som russiske borgere. Når man ved, at der åbenbart sker det samme på Krim, bliver man stærkt foruroliget. Altså skal dette problem gribes meget behændigt og samtidig beslutsomt an over for russerne. De udsteder pas til befolkninger, de betragter som russere. Men i denne sammenhæng må man ikke glemme, at Ruslands grænser jo blev afstukket ret vilkårligt af Gorbatsjov og Jeltsin i alt hast og uden at tage historiske hensyn. Så jeg vil ikke komme nærmere ind på dette problem, jeg vil ikke dvæle ved, at Kijev engang var Ruslands hovedstad, og at Krim er adgangsvej til alverdens have. Men hvis nogen troede, at russerne ville opgive den eneste tunnel, der går fra Nordossetien til Sydossetien, dvs. tværs igennem Kaukasus, må de tro om igen. Vi må prøve at forstå disse historiske modsigelser og også de geografiske modsigelser, men ikke for at give den ene eller den anden medhold. EU's formandskab har ikke fældet nogen moralsk dom over den ene eller den anden part, men sagt, at det var en overdrevet reaktion, at det ikke var den måde, problemet skulle løses på, at det var forkert at bombardere denne by om natten, og at der ikke var nogen grund til et så massivt modangreb. Men som sagt må vi have lidt flere oplysninger om, hvordan det gik til.

De sagde kun tre punkter, hr. Szymański. Det er da ikke så ringe, i betragtning af at ingen har forsøgt at gennemføre et eneste bortset fra os. Der er altså tre punkter - og de tre vigtigste: våbenstilstand, tilbagetrækning af tropperne og adgang for humanitær bistand. Hvis vi blot har opnået det, behøver vi ikke skamme os. Jeg mener, det var meget vigtigt at starte med det. Med hensyn til de tre andre punkter venter vi til den 8. september naturligvis, for efter den dato gælder alle pressionsmidler. Vi vil i fællesskab beslutte, hvad der skal gøres, dvs. de 27 lande i Rådet og også Parlamentet, som vi i mellemtiden har gjort os til en vane at høre. Jean-Pierre og jeg har i øvrigt fået for vane hele tiden at høre Deres mening og drøfte med Dem. Intet er vundet på forhånd. Hvis vi den 8. september konstaterer, at der næsten er kommet skred i tingene, så okay. Men hvis der ikke er sket noget, må vi tage situationen op til fornyet overvejelse. Det står helt klart. Aggression må ikke belønnes. Naturligvis må det ikke det, men hvem skal betale? Jeg holder meget af de belærende pegefingre, som i forbindelse med den russiske hær siger: Hvad venter I på? Men hvad skulle vi gøre? Jeg noterer mig, at de mest resolute og en række af dem, der nu - eller rettere i morgen - besøger Georgien, og som var fast besluttet på at tage lynhurtigt til genmæle, slet ikke vil gøre noget. Og jeg mener som Francis Wurtz, at Georgien i lang tid er blevet tilskyndet til at vise - hvordan skal jeg udtrykke det - styrke og handlekraft. Jeg synes ikke, det var noget godt råd, for det er efter min mening ikke godt at tilskynde et land til at opføre sig hævnlystent eller i alt fald modstandsløst, når man ikke giver det midlerne til det. Jeg fornemmede på den georgiske regering, at de ikke alene naturligvis følte sig meget fortvivlede, fordi der var ofre, og georgierne stod uden tag over hovedet og ikke vidste, hvad de skulle gribe til, men også at de på en eller anden måde følte sig svigtet. De var blevet lovet så meget, de var blevet lovet meget og meget, og så lidt er blevet holdt.

Hvad Nabuccogasledningen angår, er der naturligvis den slags forklaringer. Det er for resten olie, der løber i den, ikke gas. Selvfølgelig skal alt dette tages i betragtning både den ene og den anden vej. Desuden fører det os tilbage til det, De sagde. Jeg vil påpege, hr. Daul, at det faktisk ikke er det franske formandskabs eneste

prioritet, der er også energi, og dette er således en måde, hvorpå vi virkelig kan rette - det står i teksten - øget opmærksomhed mod energi, altså vedvarende energikilder.

De spørger om, hvad vi gør her og nu, hr. Cohn-Bendit. Vi har gjort, hvad vi kunne, dvs. forsøgt at stoppe krigen. Det var måske ikke fuldkomment, dokumentet er absolut ikke fuldkomment, det var tilmed skrevet i al hast, og der måtte kæmpes med de to delegationer for at nå frem til en eller anden form for overensstemmelse. Den er slet ikke fuldkommen. Men det har virket ind til videre. Det er ikke tilstrækkeligt, men det virkede. Altså er jeg helt enig i, at der er andre problemfyldte steder bl.a. Nagorno-Karabakh, Nachichevan. Der er masser af steder - og jeg mener i øvrigt ikke, russerne er lige så interesserede i dem, f.eks. i Nagorno-Karabakh - men sikkert andre steder og navnlig på Krim. Det er der uden tvivl. Og det er ingen fornærmelse mod russerne, at vi følger udviklingen der opmærksomt. Det er sandelig vores pligt.

Om NATO vil jeg igen forsøge at sige noget meget forsigtigt. Da vi, Fællesskabets seks første medlemsstater og grundlæggere, stemte imod MAP på topmødet i Bukarest - men faktisk var der ingen afstemning, for der krævedes enstemmighed, så der skulle ikke stemmes - var det virkelig meget svært at forklare. De seks grundlæggere tænkte, at det var vores nabo, at vi ikke havde formået at bevare eller opbygge et tilstrækkeligt godt forhold til dette store land, og at vi ikke måtte give det følelsen af at være belejret, i en eller anden vedvarende belejringstilstand. Og jeg tror, de havde ret. Nu taler vi om missilskjold, som skal opstilles i Polen og også i Den Tjekkiske Republik. Det er da heller ikke nogen god måde at føre en dialog på, selv om det ikke er rettet mod Rusland, men snarere - og det er vigtigt - formentlig mod Iran, og vores politik over for Iran, dvs. de seks stormagters fælles optræden, skal føres sammen med Rusland, og det er meget vigtigt, fordi jeg tror, vi vil sætte meget overstyr, hvis vi ikke bevarer disse partnerskabskanaler.

Hvordan kan man kontrollere hr. Saakashvilis handlinger? Jeg ved det ikke, men man bombarderer altså ikke en by om natten. Jeg synes ikke, man kan bombardere en by om natten. Som sagt kender jeg ikke bombardementets omfang, men hvordan kunne man forvente en anden reaktion fra Ruslands side, når den slags havde fundet sted? Jeg forstår det ikke.

Jeg vil blot komme med en lille bemærkning om citatet af François Mitterrand. François Mitterrand sagde, at lidt nationalisme hører med til kulturen og skaber en nation, men for meget nationalisme fører til krig. Det ville jeg lige berigtige.

I forbindelse med Francis Wurtz' indlæg vil jeg gerne vende tilbage til udtrykket "kold krig", som han ikke brugte, men antydede som skræmmebillede, for vi hører tit og ofte: "Er vi tilbage i den kolde krig?" Men vi kan ikke vende tilbage til den kolde krig, for det første fordi de historiske omstændigheder er helt anderledes. Der kan opstå forbitelse og nag, men jeg går afgjort ind for at forkaste det udtryk. Til gengæld er vi ofte blevet foreholdt, at det er nødvendigt - ikke at tale om - men at genopbygge to modstillede blokke. Og det tænkte en del af parlamentsmedlemmerne her, i hvert fald deres lande. Vi skulle tilbage til dette frontalsammenstød. Det er jeg bestemt ikke enig i. Det er lige præcis det modsatte af, hvad der bør gøres, og det ville klart ligne kold krig på nær ideologien. Det er ikke ensbetydende med, at vi nødvendigvis skal acceptere alle de hypernationalistiske tilkendegivelser, sådan som vi har gjort. Vi må finde en måde at tale sammen på og fastholde disse kanaler. Det er det, vi bestræber os på.

Jeg vil minde Francis om, at flere af forslagene er hr. Medvedevs forslag i den traktat om sikkerhed, du nævnte, selv om det ikke ser ud til, at han vil gennemføre dem lige med det samme. Det gør han måske senere. Han foreslog det den 5. juni over for alle her. Der blev svaret, at det lød interessant, og at man burde tage ham på ordet. Men vi blev dog straks grebet af en lille panikbølge.

Unionen burde føre en politik uafhængig af USA, som er et stort uafhængigt land. Det har vi gjort, hr. Wojciechowski. EU skal føre en politik, der er uafhængig af USA, uafhængig af Rusland, en EU-politik. Det er det, vi har bestræbt os på. Vores amerikanske venners første reaktion, da vi besluttede at mægle, var ikke særlig elskværdig. De syntes ikke, vi skulle gøre det, men meget hurtigt gik det op for dem - eftersom de er meget pragmatiske - at det tværtimod var det rigtige. Derefter blev de - det var jo Condoleezza Rice, der fik sekspunktaftalen underskrevet - lad os sige, samarbejdsvillige. Senere blev de særdeles betænkelige, ikke ved sekspunktaftalen, men ved, at russerne ikke havde overholdt den. Det forstår jeg godt. Vi var også betænkelige.

Det sidste punkt er Pandoras æske og Kosovo. Det ville jeg netop tale om. Jeg synes, der er en intellektuel tilbøjelighed til at sammenligne Kosovo med Ossetien, og denne intellektuel tilbøjelighed billiger jeg virkelig ikke. Man kan ikke sige, det er det samme, når et lille folk gribes af en eller anden nationalistisk kløe og føler trang til at frigøre sig. Nej! For det første har folk i Kaukasus i århundreder haft for vane at rives særdeles voldsomt med en ret udbredt forkærlighed for mord. Det var slet ikke tilfældet i forholdet mellem Kosovo og Serbien, men forskellen i Kosovo og Serbien var en gruppes enstemmighed, 98 % af kosovoerne, og især

den internationale beslutning. Det var ikke, fordi vi bombarderede Serbien sammen med NATO. Det skete efter to års arbejde i Kontaktgruppen, som bl.a. Rusland sad i, og en konference i Rambouillet, der varede over en måned, og hvor alle var enige undtagen hr. Milošević. Det, der udløste det hele - og jeg runder af - var jo hr. Miloševićs beslutning i 1999 og erklæring på Solsortesletten ved Obilić om at afskaffe selvstyret, smide kosovoerne ud af forvaltningen og sende serbere fra Beograd til at overtage stillingerne. Følgen var, at Ibrahim Rugovar fra Kosovos Demokratiske Forbund måtte indrette skoler under jorden og hemmelige hospitaler. Det er sandelig ikke det samme. Processen blev anerkendt af den internationale opinion, fordi det havde været bearbejdet på internationalt plan. Den finske præsident, Martti Ahtisaari, udfærdigede et dokument, som alle godkendte i FN, hvori det hed: "De kan ikke komme overens." Og jeg slutter af med, at sommetider kan hadet ikke overvindes. Og desværre mærkede jeg - jeg passer meget på, hvad jeg siger - i osseternes holdning til georgierne noget, der ligner dette uudslettelige had, som bygger på årtiers og formentlig århundreders modstand. Det vil ikke sige, at det ikke lykkes en dag, men det vil tage tid og flere generationer, tror jeg.

FORSÆDE: Marek SIWIEC

Næstformand

Elmar Brok (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, hr. formand for Rådet, fru kommissær! "Le nationalisme, c'est la guerre!" Det er et nøjagtigt og uforkortet citat fra François Mitterrands tale til Europa-Parlamentet. Det tror jeg, vi kan lære af, og det, vi kan lære, hedder europæisk integration. Dvs., at man ikke længere forsøger at afgøre tidligere tiders mellemværender, men starter på en frisk for at gøre krig og diktatur i Europa en umulighed en gang for alle.

Jeg vil gerne rette en varm tak til det franske formandskab for dets hurtige indgriben for at bringe krigen til afslutning og for at have tilvejebragt en beslutning i Det Europæiske Råd i dag, som er udtryk for enhed. Enhed er det vigtigste signal, vi kan sende. Det er et signal om, at vi ikke vil acceptere brud på folkeretten, at vi ikke vil acceptere krig og at man invaderer fremmede lande, at vi ikke vil acceptere, at demokratisk valgte regeringer bliver destabiliseret eller at man invaderer et andet land og besætter det. Det er derfor vigtigt at gøre det klart, at der ikke vil blive ført forhandlinger om partnerskabs- og samarbejdsaftalen, før punkt 5 i våbenstilstands aftalen er opfyldt - nemlig tilbagetrækning til placeringerne før den 7. august 2008 - og at der nu skal påbegyndes en evaluering af, om alle seks punkter i våbenstilstands aftalen er opfyldt, idet denne evaluering skal fortsætte frem til topmødet i november.

Det er vigtigt, at vi gør det klart, at visse ting ikke vil blive accepteret, men det er også vigtigt - så vi ikke kommer ind i en eskalationsspiral - at gøre det klart, at kommunikationslinjerne skal holdes åbne. Vi må frem for alt styrke os selv, og det indebærer, at vi også styrker vores venner. Det indebærer, at der skal ydes omgående og ubureaukratisk infrastrukturbistand til Georgien. Det indebærer, at der skal tages del i fredsmissioner i Georgien og i initiativer udgået fra OSCE og FN. Vi må gøre det klart, at forhandlinger om en frihandelsaftale er den rette vej at gå, hvilket de forslag, vi er kommet med i Parlamentet i overensstemmelse med det polsk-svenske forslag, og vores forslag til et "EØS plus" også er.

Dette gælder ikke kun for Georgien, men også for lande som Moldova og især Ukraine. Jeg synes, at det er klare signaler, som gør, at vi kan komme videre på en positiv måde. Hvis vi derved kunne erkende, at vi kunne gøre det langt bedre, hvis vi ikke altid skulle rage kastanjerne ud af ilden for andre, hvis blot vi havde en europæisk udenrigspolitik, som ville give os de rette mekanismer og en præventiv styrke under Lissabontraktaten, så en sådan situation slet ikke ville opstå, så ville det være en politik, vi burde følge. Denne krise bør gøre det klart for os, at EU må styrke sin egen kapacitet, hvis vi ønsker at forhindre krig og gå en positiv fremtid i møde.

Jan Marinus Wiersma (PSE). - (NL) Hr. formand! Jeg tilslutter mig det, som mange kolleger har sagt, nemlig at det europæiske topmødes reaktion i dag på begivenhederne i den forløbne måned er rigtig. Vi har talt med én stemme og samtidig bevaret fatningen. Men EU - og det fremgår også af erklæringen i dag - har med tydelige ord vist, at det, som er sket der, navnlig Ruslands reaktion, ikke er acceptabelt, og at Ruslands uforholdsmæssige reaktion på de militære udviklinger i Georgien skal fordømmes.

Samtidig siger alle parter, at anvendelsen af militær vold ikke er den rette løsning, og jeg betragter også dette som en implicit kritik af den georgiske regerings handlemåde, idet denne begyndte med de militære aktiviteter. Af denne reaktion fremgår det også, at vi ikke tror, og med rette, at vi kan løse problemerne i Europa på den måde, og at det ikke er i overensstemmelse med de sikkerhedsaftaler, som vi har, og som tidligere er indgået, hvad angår problemerne med Sydossetien og Abkhasien i Georgien.

Jeg tager også afstand fra den russiske udenrigsminister Lavrovs udtalelser om, at den måde, hvorpå Rusland har reageret, angiver tonen for Ruslands nye udenrigspolitik i regionen omkring Rusland. Jeg synes, at EU skal gøre alt for at overbevise hr. Lavrov og den russiske regering om, at det ikke er på den måde, vi i Europa forsøger at løse problemer eller gennemtvinge vores interesser. Samarbejde er parolen, ikke ensidige handlinger.

Jeg kan huske de forløbne års diskussioner om Bush-regeringens optræden. Jeg håber ikke, at vi ender med at have samme diskussion med Rusland. Derfor er det også meget vigtigt, at Rådet i dag under den franske formands ledelse endnu en gang har gjort opmærksom på sagen og fremhævet sekspunktsplanen, især vores tilbagevenden til den tidligere militære status quo. Dermed skaber han et grundlag for en international ordning for at bevare freden og især også for en international diskussion om Sydossetiens og Abkhasiens fremtidige status, og han tager med rette afstand fra Ruslands anerkendelse af disse to separatistiske regioners uafhængighed.

Det er også hele idéen med en delegation til Moskva, som finder sted på højeste plan i næste uge, og som endnu en gang skal lægge pres på Moskva for at få gennemført disse seks punkter. Under disse omstændigheder er det også logisk, at vi siger, at så længe der ikke er klarhed om denne aftale og om gennemførelsen af den, taler vi ikke mere om den nye partnerskabsaftale.

Denne krise stiller høje krav til EU. Med rette går vi i spidsen, når der søges løsninger. Der er ikke noget alternativ. NATO kan ikke gøre det, OSCE er for svag, USA har ikke den stilling, som vi har, og FN kan ikke spille en mæglende rolle på grund af blokaderne i Sikkerhedsrådet. Topmødet i dag var enigt, lad det fortsat være sådan.

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi skal faktisk kommentere nogle beslutninger, der allerede er taget, og i betragtning af de mange forskellige informationer om dødsofre, forbrydelser og eventuelle krigsforbrydelser bør EU efter min mening foreslå, at det bliver en international undersøgelse, der om nødvendigt inddrager Den Internationale Straffedomstol.

Bortset fra det - og hvad angår årsagerne til, at vi er nået til dette punkt - sagde hr. Kouchner, at nogle mennesker i alt for høj grad havde opmuntret Georgien til at spille med musklerne og hæve stemmen. Det er utvivlsomt rigtigt, men så skal vi også huske, at der var andre, som frarådede georgierne at føle sig europæiske, og det var os selv i EU, for Georgiens og det georgiske folks europæiske følelse er en kendsgerning, som vi har ignoreret. Hundrevis af dem underskrev en appel fra Det Radikale Parti i slutningen af 1990'erne om en europæisk fremtid for Georgien, og den har vi nægtet dem.

Derfor vil jeg slutte af med at sige, at den internationale konference, som man taler om, skal omfatte de ikkerepræsenterede befolkninger i hele dette område og dreje sig om områdets europæiske udsigter, både de politiske og de strategiske.

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Hr. formand, mine damer og herrer! På dagens topmøde fokuseres der på at tilbyde bistand til Georgien. Det er nødvendigt, men det er også Ruslands pligt at bidrage økonomisk til Georgiens genopbygning. Hvad mere skal der ske, så EU rigtigt kan bedømme Ruslands rolle i begivenhederne og reagere for at sikre, at intet tilsvarende nogensinde gentages? For det første skal det erkendes, at dette var et planlagt angreb fra Ruslands side, og at det begyndte med en systematisk provokation af Georgien i månedssvis. Hvis Ruslands angreb og anerkendelse af de separatistiske regioners uafhængighed ikke imødegås med en passende reaktion, vil det være et klart signal til, at det kan opføre sig på samme måde igen fremover. Når alt kommer til alt, er der i EU-staterne også mange russiske statsborgere, som EU er villig til at beskytte. Der er mange ting, Rusland har brug for fra os, men vi mister konsekvent initiativet. For det første bør vi fastfryse aftalen med Rusland om visumlempelser. Samtidig bør en sådan aftale indgås med Georgien. For det andet skal partnerskabs- og samarbejdsaftalen suspenderes, indtil Rusland har befriet de besatte territorier i fuldt omfang. For det tredje skal de såkaldte russiske fredsbevarende styrker erstattes med internationale fredsbevarende styrker, idet Georgiens territoriale integritet respekteres. Jeg foreslår også, at Den Internationale Olympiske Komité opfordres til at offentliggøre en ny konkurrence om afholdelse af vinter-OL i 2014, eftersom det kun vil medføre problemer at afholde legene i en totalitær stat. Vi bør ikke være bekymrede over eller frygte at suspendere den såkaldte dialog. I øjeblikket er dialogen blevet til ensidede tilbud fra vores side og krænkelse af reglerne fra russisk side. Vi er nødt til at forstå, at kun kraftfuld handling kan få Rusland til at vælge en indstilling, der er en stat i det 21. århundrede værdig. Rusland er blot en stat. Det er ikke noget særligt.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg repræsenterede Parlamentet, da jeg på opfordring af vores formand rejste til Georgien fra den 12. til den 17. august. Jeg

overbragte det georgiske folk vores støtte og forsikrede dem om, at EU ikke ville svigte dem. Derfor vil jeg takke formandskabet for dets bestræbelser på at handle hurtigt i Georgien.

Afviklingen af konflikten er som bekendt en test for EU, der langt om længe reagerede. Det siger jeg, fordi det har haft omkostninger. Endnu en gang er det gået ud over uskyldige borgere, for det var egentlig forudsigeligt. Hvor længe har flere af os prædikeret for døve ører? Selv dem, der i dag siger, at vi skal hen mod integration og stille tiltrædelse af EU i udsigt, svarede førhen, at vi ikke måtte forhaste os. Nu står vi med denne krig, krig mellem Rusland og Georgien. Da vi sagde, det ikke var en konflikt mellem Georgien og Abkhasien og Sydossetien, men en konflikt mellem Rusland og Georgien, ville ingen høre på os. Og nu har vi en krig bag os. Det var altså forudsigeligt, for historien startede ikke blot et par begivenheder eller et par timer før den 11. Vi skal tilbage til 2005, da Rusland forlangte at få grænsevagter på den russisk-georgiske grænse. Ingen tog til genmæle, og selv Frankrig - undskyld hr. rådsformand - sagde nej, da vi anmodede om at sende OSCE-styrker til grænsen. Ingen reagerede. Da russerne krænkede Georgiens luftrum, reagerede vi igen ikke, og optrapningen forstærkedes. Nu har denne ulykkelige krig fundet sted, og der skal genopbygges. Der skal genopbygges, men konflikten skal også løses. Ja til en genopbygningskonference, men som samtidig er en konference om at løse konflikten. Jeg vil måske bede Dem bruge samme model som i Kosovo, dvs. indsættelse af en international civilforvaltning. Og fredsstyrker. Vil nogen georgisk borger kunne finde sig i, at den russiske hær optræder som politibetjent?

(Formanden fratog taleren ordet)

Tobias Pflüger (GUE/NGL). - (DE) Hr. formand! Jeg vil starte med at takke for en objektiv debat, som bestemt er mere objektiv end det ekstraordinære møde i Udenrigsudvalget den 20. august 2008. Lad os bare sige det rent ud. Den georgiske præsident Saakasjvili beordrede en militær offensiv. Det var det, der startede krigen og udløste en voldsspiral. Hvis vi ignorerer det faktum, så fornægter vi den egentlige årsag til krigen. Angrebene, især på civilbefolkningen i Tskhinvali, må klart fordømmes, og det må den militære reaktion, især fra russisk side, og angrebene på civilbefolkningen, særligt i byen Gori, også. Begge parter har også gjort brug af klyngebomber i denne konflikt, hvilket er uacceptabelt. Den humanitære folkeret og krigsretten er helt klart blevet overtrådt af begge parter i denne konflikt.

Men jeg har meget ofte hørt, at Rusland er eneansvarlig for den nuværende situation. Det er ikke tilfældet, og det glæder mig, at det franske formandskab har indtaget en mere afbalanceret holdning på det punkt. Og min egen holdning er uændret: Anerkendelsen af Sydossetien og Abkhasien kan folkeretligt set sammenlignes med anerkendelsen af Kosovo. De vestlige lande anerkendte Kosovo og åbnede dermed Pandoras æske. Vesten, NATO og EU er meget stærkt involveret i optrapningen af denne konflikt og i krigen i Georgien. USA har flyttet georgiske styrker fra Irak til Georgien, og en række vestlige lande - NATO-lande, EU-lande - har været med til at forsyne Georgien med våben. Selv Israel har bidraget i den forbindelse, og NATO-krigsskibes ankomst til Sortehavet er ikke nødvendigvis et tegn på fred. Vi ved, at der også står geopolitiske interesser på spil i denne krig. Jeg behøver i den forbindelse kun at nævne olierørledningerne.

Konflikten må ikke bruges som påskud til at fremme en militarisering af EU. EU har haft succes som civil aktør. Hvis vi nu vælger side, vil EU miste troværdighed som mægler. Vi står på tærskelen til en kold krig, og det kan gå i begge retninger. I dag er det den 1. september 2008, og den 1. september bliver fejret som antikrigsdag. Det bør vi huske på, for krig er uacceptabelt og må aldrig støttes, hverken direkte eller indirekte, af lande i EU.

Bastiaan Belder (IND/DEM). - (NL) Hr. formand! Den utilslørede russiske magtdemonstration på georgisk territorium i øjeblikket forsøger at legitimere en dobbelt etnisk udrensning, i Abkhasien i de tidlige 1990'ere og i Sydossetien i august i år, og den baserer sig også på en massiv uddeling af russiske pas i de nævnte områder. Hvad kan og skal EU gøre ved denne brutale genopståen af de imperialistiske idéer i Kremles politik? Et dybere og kraftigere europæisk ja, en transatlantisk forpligtelse, over for vores naboer mod øst i overensstemmelse med det svensk-polske forslag om østligt partnerskab. Jeg er kommissær Ferrero-Waldner taknemmelig for, at hun talte tydeligt om dette.

Desuden tilskynder den nuværende georgiske situation medlemsstaterne til akut virkelig at gøre alvor af en fælles international energipolitik, med energidiversificering, hurtigst muligt. Dertil hører selvfølgelig rørledninger, som uden trusler kontrolleres af de suveræne stater, som de passerer gennem.

Jim Allister (NI). - (EN) Hr. formand! Det er svært at undgå at konkludere, at EU har været kraftesløs over for det russiske angreb. Selv om Ruslands effektive annektering af dele af den suveræne stat Georgien er blevet mødt med fordømmelse, har selv tonen inden for EU varieret.

Beskeden om denne vaklen er ikke spildt på Moskva, der næppe ryster i bukserne over den splittede mumlen i EU.

Uden et robust svar på det russiske angreb frygter jeg, at det ikke slutter med Georgien. Bliver det Ukraine næste gang? Og nu, hvor EU bevidst har gjort sig så afhængig af russisk energi, hvad vil der da skulle til, for at man senere hen kan reagere effektivt?

Hvis de seneste uger har vist noget som helst, så er det anskuelsesundervisningen i, at en fælles udenrigspolitik her i EU ikke kan fungere. Den har blot medført lammelse...

(Formanden afbrød taleren.)

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). - (ES) Hr. formand! Europarådet har mødtes her til morgen for at fastsætte dets holdning i forbindelse med tre udfordringer, hvilket hr. Kouchner har forklaret for os. For det første er der den uforholdsmæssige reaktion, overtrædelse af folkeretten, invasion og besættelse, som stadig pågår, af en suveræn stat, for det andet er der ukendskabet til den fredsplan, der er blevet underskrevet takket været EU-formandskabets fornuft, og for det tredje er der anerkendelsen af Sydøstasien og Abkhasien, der pudsigt nok, og fordi de har påberåbt sig fortilfældet med Kosovo, hurtigt er blevet anerkendt af Venezuela, Belarus og Hamas: "Sig mig, hvem du omgås, og jeg skal sige dig, hvem du er."

På baggrund af disse udfordringer har Europarådets svar i dag været meget klart: Vi står ved en korsvej med hensyn til forbindelserne med Rusland. Vi er nødt til at være seriøse, og vi kan ikke fortsætte på denne måde. EU's prestige og troværdighed står på spil, og EU kan ikke begrænse sig til at underskrive checken for disse store samtidsdramaer.

Til trods for kommissæren, fru Ferrero-Waldners fremragende indsats, skal vi fra EU's side ikke blot betale de skader og ødelæggelser, som russerne har forvoldt i Georgien, eller dem, som israelerne forvolder i Palæstina: Vi skal have en reel udenrigspolitik.

Jeg vil gerne bede Dem om, hr. Jouyet, at formanden for EU, hr. Sarkozy, når han besøger Moskva den 8. september, overbringer - og ikke kun af hensyn til sammenhængen mellem de principper, vi udøver og ønsker i EU - et klart og troværdigt budskab om, at det ikke er uden omkostninger at se stort på reglerne og folkeretten og krænke en suveræn stats territoriale integritet. Dette er vigtigt, og det skal have konsekvenser, og der er meget, der afhænger af det.

Véronique De Keyser (PSE). - (FR) Hr. formand! I sommer er der et eller andet sted gjort forsøg på at presse os fra begge sider. Ud over den dramatiske tragedie er der to umiddelbare konsekvenser. For det første er Polens næsten omgående indvilligelse i missilskjoldet problematisk, selv om det er vendt mod Iran. For det andet har EU givet tilsagn om at finansiere genopbygningen af Georgien, selv om vi udmærket ved, at udenrigsbudgettet ikke kan bære det, som De sagde, fru kommissær, da det er alvorligt underfinansieret. Jeg støtter Deres krav om at finde andre finansieringskilder, for ellers kan vi ikke opfylde vores forpligtelser.

Jeg mener altså, at vi må stoppe den optrapning, og min gruppe og jeg går ind for en utvetydig, endog fast linje over for Rusland, bl.a. med hensyn til energi, menneskerettigheder og folkeret, men ikke for en tilbagevenden til den kolde krig.

Jeg vil også advare mod, at lande, som endnu ikke frembyder tilstrækkelige garantier, optages forhastet i NATO og EU. Jeg opfordrer det franske formandskab, hvis hurtige indsats her i sommer jeg bifalder, til at overveje oprettelsen af en Sortehavsunion i lighed med Middelhavsunionen.

Endelig vil jeg sige til mine kolleger østfra og specielt balterne, at vi ikke længere befinder os i 1938, men i 2008, og at vi ikke vil lade historien gentage sig.

(Formanden fratog taleren ordet)

Lydie Polfer (ALDE). - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet, mine damer og herrer! I januar i år gjorde jeg som ordfører om Sydkaukasus opmærksom på faren for et hæmningsløst våbenkapløb og fremhævede, hvor vigtigt det var at finde fredelige løsninger på de nedarvede konflikter fra sovjettiden. Vi foreslog, at der blev oprettet en 3+3 konference, dvs. omfattende de tre lande i Kaukasus plus EU, Rusland og USA. Siden har vi, som fru Isler nævnte, foreslået at give georgierne samme rettigheder som abkhasierne med hensyn til lettere opnåelse af visum. I mellemtiden har vi som bekendt været vidner til en militær aktion, et uforholdsmæssigt modadgreb, men fakta er, at to lande, som via deres medlemskab af Europarådet havde

tilkendegivet, at de ønskede at tilslutte sig de europæiske værdier, har ladet hånt om disse principper og anvendt vold. Det er uacceptabelt og bør fordømmes, og det vil ikke blive glemt foreløbig.

Europa, som har omfattende forbindelser med begge, bør spille en afmålt og afbalanceret rolle for at få dem til at vende tilbage til en mere fornuftig politik. Derfor var det vigtigt at tale med en stemme, og det glæder mig meget, at det var muligt selv uden Lissabontraktaten ...

(Formanden fratog taleren ordet)

Formanden. - Mine damer og herrer! Jeg vil gerne minde om, at det er de politiske grupper, der har fastsat den tildelte tid. De har selv valgt at acceptere indlæggene af et minuts varighed, hvilket kræver stor taledisciplin. Jeg vil derfor gerne bede om forståelse, når jeg afbryder indlæggene.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). - *(IT)* Hr. formand! Ossetien og Abkhasien er i dag, hvad Kosovo var i går. Ingen af de mange regeringer, der i dag kræver fred i Georgien, kan fralægge sig deres ansvar. Ved at anerkende Kosovo skabte USA og de fleste europæiske lande en præcedens, som var dømt til at destabilisere Kaukasusområdet. Som følge af NATO's udvidelse indtil Ruslands grænser har USA ikke bare et militært, men også et politisk ansvar for at have skubbet Georgien ud i det kup, der fandt sted natten mellem den 7. og den 8. august. Da Tblisi angreb Sydossetien, troede de faktisk, at de kunne regne med USA's beskyttelse, herunder militær beskyttelse.

Det var et uretfærdigt angreb, som ramte civile og knuste de i forvejen meget skrøbelige aftaler. Russernes reaktion havde været planlagt længe, og de ventede kun på en lejlighed til at slippe alle deres kræfter løs. Ingen regeringer er uskyldige i dette spørgsmål! De eneste ofre er civilbefolkningerne, som uanset deres tilhørsforhold blev tvunget til at forlade deres huse og blev udsat for alle former for overgreb.

Vi er vidner til en krig, hvor der foruden de lokale ledes nationalistiske ønsker eksisterer en konflikt mellem stormagterne, som vil have kontrol over energiresourcerne. Gas- og olierørledningerne fra Centralasien til Vesten er nemlig den egentlige årsag til konflikten. I Kaukasusområdet løber både de ledninger, der går igennem Tyrkiet og til Middelhavet, og Georgiens ledninger, som går igennem Ukraine og ender i Polen. Det er ikke tilfældigt, at USA netop har bedt Polen om at måtte opstille de amerikanske missiler, der peger mod Øst.

Europa skal arbejde for en fredelig løsning og bede om såvel en tilbagetrækning af de russiske tropper fra georgisk område og befolkningernes ret til selvstyre. EU skal ikke mindst hjælpe flygtningene og undgå en hvilken som helst politisk handling, der kan forværre situationen yderligere. Vi skal sige klart nej til Georgiens optagelse i NATO, USA's flåde skal anmodes om at trække sig tilbage fra Sortehavet, og Polen skal anmodes om at sige nej til opstillingen af amerikanske missiler. Vi skal være sikre på, at vores støtte ikke bliver brugt til at købe våben, og at flygtningene ikke bliver brugt som krigsinstrument af de stridende parter!

Bruno Gollnisch (NI). - *(FR)* Hr. formand! Mange af talerne, først og fremmest rådsformand Bernard Kouchner, beklager, at Rusland har anerkendt Abkhasiens og Sydossetiens uafhængighed. Denne beslutning har visselig alvorlige konsekvenser for landene i Kaukasus og for Europa, og den kan også få det for Rusland selv i fremtiden. For en beslutning om Abkhasiens og Sydossetiens uafhængighed kan tænkes at inspirere Nordossetien, Tjetjenien, Ingusjetien, Dagestan og andre, som hører med i Den Russiske Føderation.

Hvad enten det er i Kaukasus, Tibet, Afrika eller andre steder, består en af vor tids udfordringer i at finde en balance mellem visse folkeslags stræben efter selvstyre på den ene side og grænsernes ukrænkelighed på den anden. Hvis ukrænkeligheden ikke respekteres, vil det være en alvorlig trussel mod den fred, som alle sande patrioter higer efter.

Men vi europæere er ikke dadelfrie. Vi taler om respekt for internationale grænser, men vi har skabt præcedens i Kosovo, hvad enten hr. Kouchner kan lide det eller ej. At sige, at der var en international beslutning om Kosovo, er en dårlig spøg, for FN har aldrig sagt god for krigen mod Serbien.

Rusland har trukket sig tilbage fra Østeuropa, som for ikke så lang tid siden var trælbundet af det ubønhørlige kommunistiske diktatur, det har trukket sig tilbage fra Baltikum, Ukraine, republikkerne i Centralasien. Jo mere det trak sig tilbage, jo mere indesluttede vi det. Warszawapagten er forsvundet, men vi har ikke fundet noget bedre svar end at udvide Den Atlantiske Alliance i det uendelige. Det høster vi nu frugterne af!

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). - *(FR)* Hr. formand! Jeg vil først gerne ønske det franske formandskab tillykke med denne fuldbyrdelse. Jeg synes, vi er nået langt siden Europas holdning over for Irak til dets

optræden i dag i Kaukasuskrisen. Tillykke. Unionen har takket være sit formandskab været mere effektiv og hurtigere end Washington. Det er alt sammen positivt, men en række spørgsmål står tilbage. For det første hvordan kan vi formindske befolkningens lidelser? For det andet hvordan kan vi sikre, at russerne overholder reglerne, og hvilken strategi skal vi følge over for Rusland på længere sigt?

(EN) Hr. formand! Jeg bifalder Rådets foranstaltninger og tekst med moderat optimisme og tilfredshed. Det indeholder alle de væsentlige elementer med hensyn til fordømmelse og handling, herunder det mere generøse tilbud om bistand fra Fællesskabet og en mulig ESFP-mission. Men jeg vil gerne sige til formandskabet, at det blot er en hors d'oeuvre.

(FR) Det er kun en hors d'oeuvre, en appetitvækker. Vi venter på hovedretten, som skal bestå af fred og stabilitet i regionen og EU's strategi på længere sigt i denne del af Kaukasus.

(EN) Hr. formand! Vi har brug for at sætte alle kræfter ind på at få Rusland til at forstå, at det har et valg: Enten at samarbejde med EU som ansvarlig partner, der påtager sig sine forpligtelser og fuldt ud respekterer Sarkozys sekspunktsplan, eller at udsætte sig selv for det internationale samfunds fordømmelse, hvilket kan udvikle sig til boykotning og i sidste ende isolation, omfattende et passende sæt foranstaltninger, der skal træffes, hvis behovet opstår.

I Unionen har vi også et valg - enten at være tilfredse med vores verbale aktioner og undgå tiltag, som Rusland ville kunne forstå, eller om nødvendigt at ændre vores politik i forhold til Rusland og gøre det klart, at vi kan være både assertive og respektfulde, hvis Rusland ikke overholder de regler, som vi forventer...

(Formanden afbrød taleren.)

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Hr. formand, fru kommissær, hr. minister! Ruslands handlinger er dybest set udtryk for et forsøg på at vende tilbage til Sovjetunionens imperiale politik. Det er et forsøg på at påtvinge et selvstændigt land Ruslands egen politiske vision. Hvordan skal Europa reagere på disse handlinger?

Jeg synes for det første, at vi klart, entydigt og enstemmigt skal lade Rusland forstå, at det ikke er muligt at vende tilbage til en politik med interessesfærer. Man kan ikke vende tilbage til den imperiale politik, man kan ikke gentage tidligere handlinger, man kan ikke vende tilbage til anvendelse af militær kraft i internationale forhold. Denne besked skal sendes på en klar, entydig og enstemmig måde. Vi skal klart fortælle Rusland: Aggression kan ikke betale sig.

EU skal for det andet iværksætte langsigtede tiltag på to områder. Vi skal for det første begrænse vores energifafhængighed af Rusland betydeligt. Jeg ønsker ikke at blive afpresset af Rusland med gas eller olie, og jeg tror det gælder for alle tilstedeværende parlamentsmedlemmer. Jeg ønsker ikke, at vores politiske handlinger, at forsvaret af vores principper og værdier, skal afhænge af gas- eller olieforsyningerne.

Det andet strategiske handleområde udgøres af et europæisk tilbud til alle postsovjetske stater. Det vedrører ikke alene Georgien, men først og fremmest Ukraine. Det vedrører dog også andre stater. Vi har et tilbud, der er betydelige mere attraktivt end den civilisatoriske model, som Rusland foreslår. Jeg er meget tilfreds med, at disse konklusioner er del af beslutningerne fra dagens topmøde, og jeg synes, det er den rette måde at handle på i fremtiden.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Hr. formand! Vi har alle drømt om, at Rusland kunne udvikle sig til et demokratisk land, der respekterede visse regler, som EU også er baseret på. Vi må stille denne drøm i bero. I øjeblikket ser situationen helt anderledes ud, og jeg er glad for meddelelsen om, at samtalerne om partnerskab samt topmødet indstilles, indtil Rusland opfylder forpligtelserne i de underskrevne dokumenter. Men jeg tror, denne pause skal være længere, at vi internt i EU skal overveje, hvilke relationer vi ønsker at have med Rusland. Kan vi fortsat tale om, at vi har et fælles sikkerhedsområde med Rusland? Kan vi kalde Rusland vores strategiske partner, når denne partner respekterer helt andre værdier?

Jeg vil sluttelig gerne berøre et andet forhold, nemlig vores energisikkerhed. Vi gentager hele tiden mantraet om, at bl.a. nabuccorørledningen er utrolig vigtig. Det skal ikke alene støttes med ord. Vi skal også støtte dette projekt finansielt.

Mario Borghezio (UEN). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Det var helt rigtigt af Rådet at sende et meget klart signal til Moskva, nemlig at vi europæere forsvare vores befolkningers rettigheder, og at vi ikke ofrer dem på aftalernes eller de geopolitiske fordeles alter. Desuden er det vores moralske pligt over for vores befolkninger - navnlig dem, der i mange årtier var undertrykt af den sovjetiske imperialisme - at forsvare disse frihedsprincipper.

Det var dog også rigtigt at gøre det, som f.eks. Italiens premierminister Berlusconi gjorde, nemlig at holde en dialog åben med Moskva for at forklare dem, hvordan Europa ser på tingene, og for at advare mod, at der igen opstår et klima som under den kolde krig - ikke bare ud fra et politisk og økonomisk synspunkt, men også og ikke mindst ud fra et historisk synspunkt - eftersom der med tiden naturligvis er udsigt til, at Europa kommer til at omfatte Rusland eller kan udelukke det én gang for alle.

Derfor er det meget vigtigt, at vi indleder og fastholder en dialog. Europa og de europæiske befolkninger ønsker ikke en kold krig, for den kolde krig minder os om død, forfølgelse ...

(Formanden afbrød taleren)

Othmar Karas (PPE-DE). - *(DE)* Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Beslutningsforslaget er det mest positive, vi har opnået siden våbenstilstands aftalen, og det indeholder de fleste af de krav, som hr. Brok og jeg stillede på vegne af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater efter vores rejse til Georgien. Men det er ikke nok.

EU har stadigvæk en rolle at spille, og vores troværdighed står på spil. Beslutningsforslaget skal følges op af beslutsomme fælles handlinger, således som kommissær Ferrero-Waldner gjorde det klart med sin opmuntrende tilkendegivelse i dag. Vi må gennemføre dette beslutningsforslag til punkt og prikke, ligesom vi forlanger, at Rusland skal opfylde sekspunktsplanen til punkt og prikke.

Desuden har vi i de seneste uger set, hvor vigtig EU er og kan være, men vi har også set, hvor vores svagheder ligger, og hvor vi må skride til handling - herunder iværksætte forebyggende foranstaltninger - for at råde bod på dem. Jo, vi kan være mæglere, men hvis det er det, vi vil, må vi have en fælles europæisk udenrigspolitik, en proaktiv udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik. I de seneste uger har vi også oplevet en akut mangel på fælles fodslag - ja, faktisk en mangel på politisk vilje til fælles fodslag - og selv nu en mangel på fælles beslutsomhed. Den manglende Lissabontraktat svækker os.

Genopbygning er ikke nok. Vi må investere i disse landes uafhængighed og fjerne grundlaget for nationalisme. EU's engagement er vigtigere end udsigten til et medlemskab af NATO.

Fru kommissær! De har sagt, at der ikke længere kan være tale om "business as usual" over for Rusland, og at vores politik skal tages op til fornyet overvejelse. Vi må investere i økonomisk, demokratisk, social og uddannelsesmæssig stabilitet. Det handler ikke kun om penge. Vi må også udvide naboskabspolitikken og fremlægge konkrete projekter som dem, De har annonceret i dag. Det ser vi frem til.

Adrian Severin (PSE). - *(EN)* Hr. formand! Det hovedproblem, vi står over for, drejer sig ikke om et svar på spørgsmålet om, hvem der har ret, og hvem der har uret, hvem der er aggressor, eller hvem der er offer, hvad der er en suveræn ret, og hvad der er en reaktion ude af proportioner. Det virkelige problem er, at vi ikke har nogen egentlige midler til at pålægge en tidligere status quo eller udøve et tilstrækkeligt pres på et land som Rusland, for at det skal ændre en bestemt politik. Desuden kan vi ikke bede Rusland overholde nogen bestemmelse i international lovgivning, som vi ikke allerede har overtrådt tidligere.

En verden, hvor enhver krise behandles som værende af enestående karakter, er en verden, hvor der ikke hersker orden, men uorden. Det, vi ser rundt omkring os i dag, er ikke begyndelsen på en ny kold krig, men slutningen på en unipolær orden. Det er en geopolitisk konfrontation på globalt niveau, som finder sted i et ureguleret, internationalt miljø, hvor unilateraler støder sammen. Når den unipolære orden er død, og den multipolære orden endnu ikke er født, hersker der måske anarki og magtens lov.

Den eneste fornuftige ting, vi skal gøre, er at indkalde en international konference om sikkerhed og samarbejde, hvor alle de globale og regionale aktører sammen med lokale interessenter bør forhandle om og omdefinere og genopfinde principperne for folkeretten i de internationale forbindelser, de internationale organisationers rolle og beføjelser, proceduren for behandling af lokale kriser og systemet for sikkerhedsgarantier, som skulle kunne imødekomme vor tids specifikke muligheder, udfordringer og risici. I mellemtiden må og skal vi fremskynde processen for økonomisk integration, politisk samarbejde og institutionsmæssig tilnærmelse med vores naboer i øst, som f.eks. Ukraine og Moldova. Lad os håbe, at EU vil kunne indfri disse forventninger.

(Bifald)

Siiri Oviir (ALDE). - *(ET)* Hr. formand! Vi har her i dag allerede drøftet behovet for at sende internationale, fredsbevarende og civile missioner til Georgien. Som medlem af den sydkaukasiske delegation går jeg fuldt og helt ind for dette, så meget mere som at jeg først på foråret på netop dette sted gjorde opmærksom på det påtrængende behov for netop disse foranstaltninger.

Historien har gjort mange af vores lande multi-etniske, herunder Georgien. Jeg er bekymret over den mulige udsigt til et meget barsk scenario. For nogle dage siden anerkendte Rusland netop Abkhasien og Sydossetien. Som forfulgte han dette tema, talte Nordossetiens befolkningsminister om, at Syd- og Nordossetien skulle sammenlægges under russisk lovgivning, med andre ord, Sydossetien skulle blive en del af Rusland.

Efter et antal landes mening er der her tale om et sammenstød mellem to hjørnesteene i folkeretten: National selvbestemmelse og territorial integritet. Vi ved, at Helsingforslutakten må og skal være vores udgangspunkt, men mit spørgsmål til Rådet er: Hvilke skridt bliver der taget for at forhindre, at en suveræn stats territoriale integritet krænkes?

Wojciech Roszkowski (UEN). - (PL) Hr. formand! Man kan betragte topmødets resultater på samme måde, som man kan betragte et glas som halvtomt eller halvfylt. Det er vigtigt, at vi har opnået en aftale, at EU taler med én stemme. Det er dog skuffende, at Rådets fælles holdning ikke går tilstrækkelig langt, så langt som de fleste har udtrykt det her i Parlamentet.

I forbindelse med den russiske offensiv i Georgien viste de russiske medier, hvordan præsident Putin havde tid til at rejse til Sibirien og bedøve en tiger, der udgjorde en trussel for den lokale befolkning. Denne illustration er et godt billede på Ruslands handlinger og det europæiske mål for disse handlinger. Men det er ikke alene Moskva, der har brugt bedøvende indsprøjtninger over for den europæiske tiger. Hvordan skal man i denne sammenhæng vurdere Nord Stream- eller South Streamprojektet samt støtten hertil fra nogen EU-lande? Manglende solidaritet og afhængighed af aggressoren vil altid virke opfordrende for aggressoren, især når regningen for nogle partners komfort betales af andre partnere. EU's verbale enighed over for Rusland, fremhævelsen af østlige partnerskaber og andre beslutninger er opfordrende signaler, men hvis det bliver ved ordene, kan aggressoren atter angribe.

Stefano Zappalà (PPE-DE). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil komme ind på et par konkrete punkter fra forhandlingen her i aften. Først vil jeg gerne takke den franske minister for, at han var så modig at komme med nogle meget vigtige udtalelser her i Parlamentet.

Jeg er helt enig i alt det, som den franske minister sagde. Jeg vil ikke gentage noget af det, han sagde, eftersom morgendagens presse i forvejen vil være fuld af alt det, der er blevet sagt her. Jeg vil dog sige, at det var en meget klar og stærk holdning, som EU's formandskab gav udtryk for.

Det, som jeg ønsker at understrege, er, at jeg tror, at EU har foretaget et kvalitetsløft. Vi kan sige, hvad vi vil her i Parlamentet, men det er ikke os, der fastlægger EU's udenrigspolitik, og vi har ikke beføjelse til at gribe ind i den. Det er kun Det Europæiske Råd, som kan gøre dette.

Det Europæiske Råd har vist - så vidt jeg kan bedømme med min korte erfaring her i Parlamentet - at Europa foretager et stort kvalitetsløft. Det Europæiske Råd har i dag virkelig vist, at EU eksisterer, og at EU er i stand til at tage yderst vigtige spørgsmål op, selv om Lissabontraktaten endnu ikke er trådt i kraft.

Jeg vil ligeledes gerne sige, at jeg sætter stor pris på det, som det franske formandskab, nemlig præsident Sarkozy, har gjort, det, som kansler Merkel har gjort, og det, som premierminister Berlusconi har gjort i denne krise. Jeg tror, at vi med det fælles resultat kan se bort fra kommentarerne fra den britiske premierminister, som måske har rettet ind i dag, men hvis tidligere udtalelser til pressen langt fra var velkomne.

Til sidst vil jeg sige, at det store kvalitetsløft netop består i, at EU eksisterer! Lad os gå langsomt frem, når det gælder tiltrædelse af NATO og EU. Vi skal først se, hvordan situationen ser ud. Den franske minister har helt ret.

Libor Rouček (PSE). - (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne begynde med at anerkende den fart og effektivitet, hvormed det franske formandskab har mæglet en våbenhvile mellem parterne i konflikten. Der skal nu bringes liv i sekspunktsplanen, herunder selvfølgelig tilbagetrækning af de russiske tropper til deres positioner før konflikten udbrød. Det georgiske problem er imidlertid ikke et isoleret problem, da der i hele det sydlige Kaukasus er en lang række konflikter og problemer, der er forbundet med hinanden. Det er derfor afgørende for EU at koncentrere sig langt mere effektivt og intensivt end tidligere om hele regionen i det østlige Middelhavsområde og Transkaukasus. Med andre ord er det afgørende at styrke den østlige dimension i vores politikker over for vores naboer gennem reelle foranstaltninger.

Eftersom jeg er medlem fra et land, der endnu ikke har ratificeret Lissabontraktaten, vil jeg gerne invitere regeringerne i Tjekkiet, Sverige og selvfølgelig også Irland til at arbejde hårdt på at få ratificeret dette dokument, for det er en forudsætning for en mere samlet og mere effektiv fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, hvor

vi vil være i stand til at klare udfordringerne, herunder de udfordringer, der kommer fra øst og fra Rusland, og løse disse problemer.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). - (PL) Hr. formand! Vi markerer i dag årsdagen for udbruddet af anden verdenskrig. Det var den direkte konsekvens af en hemmelig sovjetisk og tysk aftale, samt de vesteuropæiske staters kompromissøgende politik. I 1939 troede man naivt, at man ville kunne møtte aggressoren ved at ofre udvalgte mindre stater.

Jeg minder om dette i forbindelse med krigen i Georgien, der som det første land har været genstand for et angreb udført med henblik på at genskabe de imperiale tendenser i det nutidige Rusland, Sovjetunionens arvtager. Rusland tester med det georgiske forsøg EU-landenes tålmodighed og forventer at møde passivitet. Europa-Parlamentet må ikke bekræfte Ruslands forventninger til den væbnede konflikt. Vi skal udarbejde en fælles, entydig, fast holdning. Georgien har ret til at regne med vores bistand, både i diplomatisk og materiel forstand. Europa-Parlamentet skal sende egne observatører til Georgien for at undersøge oplysningerne om etniske udrensninger. Vi skal gøre alt for at stoppe ekspansionen og forhindre, at historiens tragiske lære gentager sig.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Vi er vidne til, at paradigmet om "historiens afslutning" kolliderer, men det bør også markere en afslutning på ønsketænkningens æra, hvor fred i kraft af ord erstattes af fred i kraft af styrke og solidaritet.

Rusland har placeret sig selv i kategorien af ustabile og uforudsigelige stater. Det kan ikke længere betragtes som en pålidelig partner og deler helt klart ikke vores fælles værdier. Ved at invadere Georgien har det udfordret fundamentet for det internationale sikkerhedssystem og forsøgt at erstatte det med den model, at magt er ret.

Alt afhænger nu af, at EU handler - og ikke blot reagerer. At fortsætte som om, intet var hændt, medfører ikke, at der tages konkrete skridt, og Rusland kan kun forstå det, hvis vi handler.

Jeg foreslår følgende foranstaltninger: For det første en ægte, international fredsbevarende styrke - Rusland kan ikke være både fredsbevarer og angriber på samme tid. For det andet en fastfrysning af forhandlingerne om partnerskab og samarbejde. For det tredje at sætte Nord Stream- og South Stream-projekterne i bero. For det fjerde en fastfrysning af visumlempelserne. For det femte en aflysning af OL i Sochi.

Hvis der ikke gøres noget konkret, vil Rusland ikke blot aldrig sætte Georgien fri af sit greb, det vil også følge det samme mønster andre steder. Det demokratiske samfunds førsteprioritet er at sætte faste grænser. I dag er vi nødt til at besvare den samme, moralske udfordring. Hvis ikke os, hvem så? Hvis ikke nu, hvornår så?

(Bifald)

Katrin Saks (PSE). - (ET) Hr. formand! I foråret under det georgiske valg mødte jeg i byen Gori en georgisk kvinde, som 15 år forinden havde været tvunget til at flygte fra Abkhasien. I dag er hun for anden gang flygtning i sit eget land. Hvilken tragedie.

Det er også tragisk, at vi her i Parlamentet i dag har så mange forskellige fortolkninger af, hvad der er sket, og af den grund finder jeg, at det frem for alt er særligt vigtigt at sende en uafhængig undersøgelseskommission, en international kommission, til Georgien for at fastslå, hvad der virkelig er sket.

Denne konflikt er ikke mellem georgiere eller ossetiere, denne konflikt begyndte ikke den 8. august, det er ikke kun Ruslands og Georgiens konflikt, det er en værdiers konflikt, og den vedkommer os alle.

Christopher Beazley (PPE-DE). - (FR) Hr. formand! Jeg synes, det er vigtigt at lykønske det franske formandskab, præsident Sarkozy og udenrigsminister Kouchner, som er til stede her i dag, ikke alene fordi de i denne krise har indtaget en meget fast holdning over for Rusland, men også fordi de har formået at holde Unionen sammen i en fælles optræden, som desværre ikke eksisterede i 2003.

(EN) Hr. formand! Jeg vil tilslutte mig dem, der siger, at dette problem, selv om det er alvorligt, ikke kun drejer sig om Georgien og den ulovlige besættelse af og invasion i landet. Jeg vil gerne sige til kommissæren, at det også drejer sig om EU's forbindelser med Rusland. Det rører ved kernen i det, man engang beskrev som vores fælles værdier. Jeg har personligt meget svært ved at se, hvilke værdier jeg har til fælles med et land, der anvender magt, militær aggression og en propagandakrig for at beskyldte det besatte land for at være angriber og aggressor.

Det ser ud til, at samarbejds- og partnerskabsaftalen sandsynligvis vil blive stillet i bero i nogen tid, medmindre Rusland trækker sine tropper tilbage. Der melder sig så det spørgsmål, hvad vi vil gøre, hvis Rusland nægter at trække sine tropper tilbage. Vi får at vide, at en dialog er nødvendig, men hvilken slags dialog kan man have med en partner, som ikke respekterer de værdier, man forsøger at forsvare og støtte?

Set i et historisk perspektiv forekommer det mig, at vi ønsker harmoniske forbindelser med Rusland, men ikke på bekostning af de værdier, vi sætter højt. Jeg er enig med hr. Kelam og andre i, at der allerede viser sig konsekvenser for Rusland, hvor der er massive, negative investeringer på dets markeder, fordi internationale investorer nu betragter Rusland som et meget usikkert sted at foretage investeringer. Men Nord Stream og South Stream skal også undersøges igen. Vi kan simpelthen ikke fortsætte med disse projekter, som om det var helt normalt med et russisk monopol inden for energiforsyning. Vinter-OL i Sochi skal også undersøges igen, for der kan ikke findes en olympisk våbenstilandsaftale.

Russerne vil erkende konsekvenserne af vores resolute handling, hvor vi viser, at vi ikke blot følger deres dagsorden.

(Bifald)

Raimon Obiols i Germà (PSE). - (ES) Jeg vil gerne sige to ting meget hurtigt. For det første, at jeg mener, at jeg har ret, når jeg siger, at hr. Jouyet tidligere i pressen har beklaget indflydelsen fra USA's konservative sektorer, eller visse konservative sektorer, på "nej" ved den irske afstemning. Jeg tror, at vi alle nu beklager den overdrevne lovprisning af de neokonservative politikker i forbindelse med Kaukasuskrisen. I denne forbindelse er der mange, der kan holdes ansvarlige.

Tbilisi er ansvarlig for den uforståelige beslutning om at involvere sig militært. Moskva er ansvarlig for at have besluttet en brutal reaktion, der er ude af proportioner. Washington, hvor præsidenten glæder sig til at trække sig tilbage, er ansvarlig for at have tilskyndet til spændingerne i området i årevis.

For det andet mener jeg, at Europa har et grundlæggende ansvar, som kun kan løses ved at opbygge, ikke blød magt eller hård magt, men politisk magt, hvilket afhænger af, at alle medlemsstaternes regeringer bliver enige.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). - (HU) Hr. formand! Tak. Igennem mange år har russernes magtpolitik påvirket spændingerne i Georgien, som har udartet sig til en kort, men destruktiv krig. De russiske militærstyrker har krænket folkeretten og invaderet en selvstændig stats territorium. Kreml har sat kronen på værket ved at anerkende de to udbryderprovincers uafhængighed. Det har givet den internationale, politiske scene en ny dimension. Det er en farlig situation, dels for de stater, der grænser op til Rusland, dels fordi Putin og hans mænd har skabt en farlig præcedens for sig selv.

Hvorfor er det vigtigt, at det internationale samfund står sammen? Den russiske politik er nu gået i stå og er på vej ind i en blindgyde, så vi skal benytte os mest muligt af denne situation. EU skal presse på for at sende neutrale, internationale fredsbevarende styrker, som kan afløse de fredsbevarende styrker, der nu har mistet deres troværdighed og autoritet. Vores beslutning om visumlempelser for russere bør revurderes, og samtidig bør visumkravene med hensyn til Georgien endelig lempes. Georgien er en integreret del af vores naboskabspolitik, så vi har en forpligtelse til at sikre den maksimale støtte, der er nødvendig for at genopbygge landet.

Giulietto Chiesa (PSE). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Sakashvili-historien skyldes en utilgivelig fejlvurdering, nemlig at Rusland ikke ville reagere på et militært angreb. Det, der fandt sted, var nemlig et militært angreb.

Rusland er ikke længere, hvad det var i 2000, og det trækker sig ikke længere tilbage, hverken taktisk eller strategisk. Det første, vi skal gøre, er at være realistiske. Europa og den europæiske enhed har lidt alvorlig skade som følge af denne fejl, så vi må ikke gentage den, og vi må ikke tillade, at andre får os til at gentage den. Nogle mener, at vi nu er nødt til at fremskynde Ukraines og Georgiens optagelse i NATO. Jeg vil bede dem, der har denne holdning, om at gøre sig nogle seriøse overvejelser. En sådan beslutning vil nemlig ikke styrke vores sikkerhed, men tværtimod forværre den. Nu ved vi nemlig, at Rusland vil reagere med måske ikke samme foranstaltninger, men i hvert fald modforanstaltninger. Vi ville hurtigt risikere at få en krise, der er meget større end krisen i august, og det i et land som Ukraine, der ligger centralt i Europa. Fornuften kræver, at vi laver vores beregninger om, eftersom de var forkerte, og at vi sætter os ned ved forhandlingsbordet med Rusland på grundlag af gensidighed og ...

(Formanden afbrød taleren)

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! I forgårs havde jeg under en middag en lang samtale med et af Europas klogeste hoveder, Otto von Habsburg. Han sagde, på baggrund af sit brede kendskab til tingene, at de europæiske regeringer har været enormt korrupte, ligesom det er velkendt, at Rusland bruger et nyt, hemmeligt våben mod Vesten, nemlig global bestikkelse. Dagens rådsmøde kan måske kaste mere lys over dette mørke hjørne af europæisk politik.

Hvis Rådet og vores Parlament, den politiske samvittigheds sidste bastion i Europa, ikke kræver øjeblikkelig tilbagetrækning af de russiske besættelsesstyrker fra Poti og de bufferzoner, besætteren har oprettet, så ser det ud til, at en politisk katastrofe rejser sig truende over et Europa, der bliver stadigt svagere. Disse zoner har de russiske og ossetiske smuglere i høj grad brug for for at forhindre Georgien i at udøve nogen form for kontrol ved de interne grænser mellem marionetten Ossetien og det endnu uafhængige Georgien. At lade besætteren få tid frem til topmødet mellem EU og Rusland i november til at opbygge befæstninger er helt forkert, og det tyder på, at Otto von Habsburg sandsynligvis har ret.

(Bifald)

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Hr. formand! En behændig og bestemt holdning fra vores side imødeses forventningsfuldt. USA kan efter russernes ønske men også på grund af den igangværende valgkamp ikke virke som katalysator for en global politisk situation i EU's naboområde.

Vi, EU, har en enestående historisk chance for at opbygge vores udenrigs- og sikkerhedspolitik, for at styrke Europas fremtoning gennem resultater og beviser. Lad os ikke forspilde den chance. Fordømmelse er nødvendig, men indeholder ingen løsning. Selv om Pandoras æske blev åbnet med Kosovo, med en anerkendelse i strid med folkerettens bestemmelser, må vi igen sætte folkeret og respekt for menneskerettigheder i løsningens centrum.

Lad os handle med fasthed som politiske aktører, lad os vise en klar, fælles og fast holdning over for Rusland, men samtidig en holdning, der sigter mod at finde frem til en løsning, et partnerskab, for klarsyn hører også med til linjen i dagens Rusland.

Lad os foreslå en regional konference i EU-regi om afvikling af krisen og om partnerskabernes fremtid. Hvis EU beslutsomt taler med en stemme, kan vi betvinge nationalismens destruktive galde, som altid og ubønhørligt fører til krig.

Urszula Gacek (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Rådet har i dag opnået et kompromis om Rusland, og man kan se det som en succes, selv om mange er skuffede over den milde behandling af Rusland. Vi venter nu på Ruslands reaktion. Den russiske presse vil helt sikkert citere de fragmenter af vores forhandling, hvor Rådets repræsentant og parlamentsmedlemmer har bebrejdet Georgien. Moskva vil offentligt kritisere Rådets holdning højlødt, men vil i virkeligheden være tilfreds med den.

Magthavere i Moskva! I skal ikke glæde jer for tidligt! Europa ser jer ikke længere som en troværdig partner, der holder ord og respekterer den internationale ret. Europa overvejer seriøst, om man kan gøre sig uafhængig af den russiske olie og gas. Europa har ikke behandlet jer specielt strengt i dag, men antallet af Ruslands venner er skrumpet betydeligt ind.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Hr. formand! Vi er helt enige i, at vi bør fordømme Rusland for at tildele statsborgerskab, og vi bør fordømme det for den overdrevne, militære rolle, det har påtaget sig, og for at anerkende Abkhasien og Ossetien. Samtidig bør vi også fordømme Georgien, fordi de georgiske ledere burde have vidst, hvori deres egen geostrategiske bevægelsesfrihed bestod. Vi er også enige i, at der bør være fredsbevarende styrker, men vi taler ikke om, hvad der ville være grundlag for en varig løsning, og det ville kun være udstrakt selvbestemmelse for abkhaserne og sydosseterne under Ahtisaariplanen. Vi taler ikke om de berørte mindretal, men vi taler om alt muligt andet, så jeg tror, det ikke kun er konflikten, der er frosset, det er på mange måder også vores tankegang. Vi bør finde en langsigtet løsning på dette problem.

Erik Meijer (GUE/NGL). - (NL) Hr. formand! Der fokuseres mest på den russiske militære optræden i Georgien. Den mulige brug af klyngebomber og besættelsen af en havneby uden for det omstridte område giver med rette anledning til vrede.

Det gælder efter min mening ikke for beskyttelsen af Sydossetien og Abkhasien. Disse to områder har i praksis ikke udgjort en del af Georgien efter Sovjetunionens opløsning. De fleste indbyggere i disse to små lande vil ikke under nogen omstændigheder høre ind under Georgien, ligesom de fleste indbyggere i Kosovo ikke under nogen omstændigheder ønsker at høre ind under Serbien. I disse lande ville de desværre være andenrangsborgere. For disse mennesker er der kun mulighed for ligeberettigelse og demokrati, hvis deres

løsrivelse ikke længere er genstand for diskussion, og hvis de får garanti for, at de ikke angribes militært udefra.

Kort sagt er der grund nok til at kritisere Rusland, men ikke fordi Rusland nu omsider anerkender disse to småstaters faktiske uafhængighed. Kosovo kunne ikke være et unikt anliggende ...

(Formanden afbrød taleren)

Zita Plešinská (PPE-DE). - *(SK)* Hr. formand! Begivenhederne i Georgien fandt paradoksalt nok sted i august, ligesom i det tidligere Tjekkoslaviet for 40 år siden, da mit land også blev invaderet og besat igennem mange, lange år af den sovjetiske hær.

Vi må ikke glemme, at med sine handlinger har Rusland vist, at det ikke har lagt sin fortid bag sig. Nøjagtig som i 1968 har det ikke tøvet med at sætte tanks ind for at opnå sine politiske mål. Endnu en gang er det militær magt, der destabiliserer lande, som prøver at frigøre sig fra russisk indflydelse. I dag Georgien, i morgen måske Ukraine.

Jeg er overbevist om, at EU skal være endnu mere beslutsomt i sin modstand mod Ruslands indstilling med hensyn til anerkendelse af Abkhasiens og Sydossetiens uafhængighed. Jeg er overbevist om, at EU's svar skal være at intensivere samarbejdet med Georgien og især med Ukraine, og ikke kun i ord, men også i tydelig og meningsfuld gerning.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - *(EN)* Hr. formand! Georgien er ikke blot en episode i international politik. Det er begyndelsen på en kædereaktion med væsentlige konsekvenser.

For det første viser den Ruslands militære comeback, hvilket nødvendigvis må afspejles i den nye sikkerhedsstrategi for EU, der er under udarbejdelse.

For det andet viser denne synlige generobring Ruslands ønske om at bruge sine nys erhvervede kræfter på at genoprette sine tab fra 1990'erne og betale tilbage for deres ydmygende effekt, snarere end vilje til at bidrage til at forme fremtidens verden.

For det tredje fremhæver den EU's svage position som følge af dets stigende afhængighed af energi fra Rusland og forsinkelsen i ratifikationen af Lissabontraktaten.

For det fjerde kan den bidrage til enten at genskabe eller yderligere at skade den transatlantiske enhed.

For det femte viser den, at der er behov for at styrke den internationale lovlighed både i teori og i praksis.

For det sjette gør den det klart, at der er brug for meget større opmærksomhed og engagement fra EU's side i Sortehavsområdet, og at der derfor kræves mere end en simpel synergieffekt.

Charles Tannock (PPE-DE). - *(EN)* Hr. formand! Jeg støtter det demokratiske Georgiens ret til at søge sikkerhed i Vesten, og jeg misbilliger Ruslands aggression, der er ude af proportioner, og dets fortsatte besættelse af landet. EU skal øge sin støtte til genopbygning i Georgien, hurtigt bane vej for en frihandelsaftale med EU og fremskynde visumlempelserne. Georgien bør også få mulighed for at følge vejen mod NATO, mod fuldt medlemskab med tiden. Vi skal bruge denne mulighed nu for gennem EU's fælles, eksterne politik for energisikkerhed at bryde Moskvas jernhånd om Europas olie- og gasforsyninger. Både Tyskland og Italien bygger rørledninger under joint ventures med Gazprom. For at opveje dette bør EU også støtte projektet White Stream, en rørledning, hvorigennem der vil blive transporteret gas fra Det Kaspiske Hav til Europa via Georgien og Ukraine - hvor begge regeringer støtter projektet - hvorved man undgår Rusland. At have Gazproms monopol og Ruslands brug af gasvåbnet som mål for vores langsigtede reaktion vil ramme Rusland hårdt.

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. - *(FR)* Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil fatte mig i korthed, fordi Bernard Kouchner allerede har talt to gange, og jeg ved, at De også har meget travlt.

Jeg vil først gerne her ved forhandlingens afslutning takke for Deres vedholdende engagement i denne sag. De vedtagne beslutninger, udvalgsformand Saryusz-Wolskis indkaldelse af Udenrigsudvalget den 20. august og fru Isler Béguins rejse til regionen, som hun selv nævnte, og hendes vidnesbyrd, der har gjort stærkt indtryk på Parlamentet og - mere end det - på hele Unionen, har vist, hvor engageret Parlamentet er i denne krise.

Det foranlediger mig til at sige, at visse kommentarer om Unionen har overrasket mig. For det første at den ikke reagerede, for det andet at den var magtesløs, for det tredje at den indtog en eftergivende holdning. Hvis

Unionen ikke har haft nogen indflydelse, ikke har spillet nogen rolle i denne sag, hvem har så? Hvem var handlekraftig? Hvem ytrede sig på militært plan eller på andre planer? Jeg har ikke bemærket nogen anden stormagt end EU i denne sammenhæng. Under denne krise har EU måske vist sig fra en ny side og bekræftet sin stilling som partner og som stormagt.

Hver har sit ansvar. EU har et ansvar, der ikke er det samme som NATO's eller USA's. Men Unionen har med sine værdier og sine midler - og det vender jeg tilbage til - fuldt ud levet op til sit ansvar.

Det påstås, at Rusland ikke har samme værdier som EU. Men mellem os sagt er det ikke noget nyt. Det er da ikke noget scoop. Vi ved godt, at Rusland ikke har samme værdier som EU. Hvis det havde samme værdier som EU, ville vi have beskæftiget os med andre spørgsmål i forbindelse med Rusland. Spørgsmålene i forbindelse med Rusland er, hvilket forhold vi ønsker at have til denne nabo, hvilken slags partnerskab vi vil opbygge, hvilken dialog vi bør have, hvordan vi kan få Rusland til at opfylde sine forpligtelser og påtage sig sin del af ansvaret, og hvordan vi kan hjælpe det ind på et spor, som er mere i overensstemmelse med international ret. Det er det, det handler om. Jeg har for mit vedkommende aldrig ment, at vi havde samme værdier uanset, hvor stor respekt jeg end måtte have for Rusland, og det har jeg vidst længe.

Den tredje betragtning, De er fremkommet med, og som alle er fremkommet med, er, at vi ikke kan gå vidt nok, trods en hurtig reaktion, trods det, der er gjort i dag, fordi vi ikke har de nødvendige instrumenter, fordi vi først vil råde over disse instrumenter, når Lissabontraktaten er ratificeret. Denne krise viser tydeligt, i hvor høj grad vi behøver denne traktat, i hvor høj grad vi har behov for at styrke vores udenrigspolitik, i hvor høj grad vi også har behov for at styrke vores forsvarspolitik. Derom kan ingen af os være i tvivl, og det har flere her med rette understreget.

Jeg kommer nu til Rådets rolle. Dagens rådsmøde er et udgangspunkt. Det sammenfatter ikke og skal ikke sammenfatte alle aspekter i EU's håndtering af denne krise og forbindelserne mellem EU og Rusland. I dag skulle der gøres status over situationen i marken, og vi skulle vurdere konsekvenserne for forholdet mellem EU og Rusland. Det drejede sig om at vise, at vi stod sammen, og at vi var aktive i denne konflikt.

Dette rådsmøde har vist, at vi står sammen, at vi har handlet, og at vi har nogle faste holdepunkter, som jeg vil opremse: fordømmelse af Ruslands uforholdsmæssige reaktion, finansiell, humanitær, økonomisk og politisk støtte til Georgien, yderligere styrkelse af forbindelsen mellem EU og Georgien, iværksættelse af sekspunktplanen til løsning af konflikten, herunder - og det har flere af parlamentsmedlemmerne lagt vægt på - indsættelse af en international mekanisme, EU's konkrete engagement med udsendelse af en særlig repræsentant, styrkelse af det østlige partnerskab bl.a. over for Sortehavsområdet og Ukraine - det er blev udtrykkelig fremhævet i konklusionerne fra dagens møde - en mere diversificeret, uafhængig energipolitik, som er bedre organiseret på europæisk plan.

Jeg har noteret mig alt, hvad der er blevet sagt her i aften. Vær forvisset om, at det franske formandskab vil minde alle om, at vi ønsker en langt mere diversificeret, uafhængig og bedre struktureret energipolitik. De kan regne med formandskabet i denne henseende.

Det er et udgangspunkt, fordi det blev vedtaget, at formanden for Rådet, formanden for Kommissionen og den højststående repræsentant skulle rejse til Moskva og Tbilisi den 8. september, og efter disse vigtige møder må vi afgøre, hvilke skridt der så skal tages.

Endelig er vi blevet enige om at opsætte alle møder om partnerskabsaftalen, til russerne har trukket deres tropper tilbage til deres tidligere stillinger.

Det er altså et udgangspunkt. Vores mål i dag var ikke at løse alle problemerne, men at vise vores enhed og vores beslutsomhed, og dertil har vi brug for Europa-Parlamentets støtte.

Benita Ferrero-Waldner, kommissær. - (DE) Hr. formand! Jeg er den sidste taler, så jeg skal prøve at gøre det så kort som muligt. Men da jeg er den sidste taler, vil jeg gerne tage fat i et par hovedpunkter i forhandlingen.

For det første er jeg sikker på, at jeg ikke behøver at minde om, at Anden Verdenskrig startede på denne dato, den 1. september 1939. Og på denne årsdag debatterer vi i dag en ny krig, som er brudt ud, men denne nye krig fik vi - EU - stoppet meget hurtigt. Det er i mine øjne et meget vigtigt punkt. Derfor har det været en lang og vidtfavnende debat, men det har også været en god debat. Vi havde også en god debat i Det Europæiske Råd med gode konklusioner. Her tror jeg, at EU's troværdighed har spillet en nøglerolle: troværdighed og enhed. Som både rådsformanden og jeg har sagt, var det en vigtig test for troværdigheden og enheden i EU, men det er en test, som vi har bestået til ug.

Det er vigtigt at hjælpe Georgien, som vi har hørt. Vi har sagt, at der er behov for humanitær hjælp og genopbygningsbistand, hvor vi vil bede Parlamentet om støtte. Jeg vil gerne takke for støtten allerede nu og vil naturligvis vende tilbage med mere nøjagtige tal. Men jeg tænker frem for alt på visumaftalen. Vi er naturligvis klar over, at der finder diskrimination sted her, da abkhasere og sydossetere, hvoraf mange har russisk pas, er bedre stillet end georgiere, men jeg vil også gerne påpege, at mange af de enkelte medlemsstater har en rolle at spille her, og lad mig understrege, at det samme gør sig gældende i forhold til frihandelsaftalen. Jeg vil gerne minde om, at vi allerede havde identificeret tre punkter med henblik på at styrke EU's naboskabspolitik, men de havde ikke den store effekt i medlemsstaterne dengang. Mobiliteten var et punkt, et andet var spørgsmålet om økonomiske partnerskaber, og et tredje punkt var øget sikkerhed, dvs., at alle konflikter, aktioner og konsekvenser selvfølgelig skal tages op også i tilfældet med Rusland.

Vi befinder os ved en vejforgrening - en skillevej - men det er hovedsagelig Rusland, der bestemmer, hvordan fremtiden kommer til at se ud, for det vil være Rusland, der vil blive draget til ansvar her, nøjagtig som vi har sagt i dag: Der vil ikke blive åbnet op for forhandlinger om den nye aftale, hvis tropperne ikke bliver trukket tilbage. Det er op til Rusland selv at efterkomme det, som vi har sagt i dag. Jeg håber meget, at der vil blive fundet en god løsning den 8. september 2008.

Derudover er der to væsentlige konsekvenser. "Naboskabspolitikken plus", eller hvad vi måtte vælge at kalde det i fremtiden, skal styrkes på regionalt og bilateralt plan, dvs., at vi ikke må begrænse os til Georgien, men også inddrage Ukraine, Moldova og de andre lande. Det er noget, vi ofte har talt om, men jeg håber, at jeg nu måske kan regne med mere støtte fra de enkelte medlemsstater.

Lad mig afslutningsvis komme med en bemærkning om energipolitikken. Det er en anden ting, som har beskæftiget mig meget i de seneste 18 måneder, og jeg kan forsikre Dem om, at det også fortsat vil være et meget vigtigt punkt for mig personligt i fremtiden.

Det bringer mig frem til afslutningen på min korte sammenfatning af denne lange, men meget vigtige debat.

(Bifald)

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted på onsdag.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Som ordfører for Sortehavsområdet har jeg altid ihærdigt understreget, at uløste konflikter udgør en stor udfordring for den regionale stabilitet, og at der er behov for, at EU engagerer sig godt og grundigt i det ovennævnte område.

Ruslands handlinger i Georgien er beklagelige, farlige for stabiliteten i regionen og i Europa og kan derfor ikke accepteres af det internationale samfund.

Det er derfor bydende nødvendigt og uopsætteligt, at EU går fra løfter til handling og viser fasthed både i sine handlinger i Georgien og ved at genoverveje sine forbindelser med Rusland.

For at der kan sikres stabilitet i Sortehavsområdet, bør tre hovedprincipper kendetegne EU's handlinger.

Først og fremmest skal alle beslutninger være baseret på overholdelse af Georgiens territoriale integritet og folkeretten.

For det andet skal denne model for konfliktstyring i regionen undersøges igen, for at man kan fremskynde og øge mulighederne for, at konflikterne kan blive helt afsluttet. Dette forudsætter, at EU engagerer sig aktivt i fredsbevarende operationer i Georgien såvel som i at styre og løse de andre konflikter i regionen, dvs. konflikten i Transnistrien.

EU's bestræbelser for at sikre sine energiforsyninger bør også øges maksimalt, herunder ved at udvikle Nabuccoprojektet.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg vil starte med at takke de kolleger, som lykønskede det franske EU-formandskab og Nicolas Sarkozy for indsatsen i denne vanskelige konflikt mellem Rusland og Georgien.

Vi bliver aldrig færdige med at forvalte Det Østromerske Riges grænser til Balkan og Kosovo mod vest og Kaukasus, Sydossetien og Abkhasien mod nord. Vores optræden som europæere bør styres af respekten for

alle folkeslag, og jeg foreslår, at vi alt efter, hvor alvorligt situationen i Georgien udvikler sig, overvejer at afholde et ekstraordinært møde mellem Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters udenrigsudvalg, for som parlamentsmedlemmer repræsenterer vi jo borgerne.

Endelig har det tydeligt vist sig, at det ikke er tilstrækkeligt med Sortehavssynergien alene, som Kommissionen fastlagde i slutningen af 2007. Unionen bør snarest foreslå en rigtig ambitiøs naboskabspolitik for landene omkring Sortehavet og i første omgang et økonomisk frihandelsområde

Titus Corlăţean (PSE), skriftlig. - (RO) EU har ikke ret til at lade det georgiske scenario gentage sig også i andre konfliktområder.

Begivenhederne i Georgien er en alvorlig prøve på EU's evne til at reagere og engagere sig i de fastfrosne konfliktområder i det tidligere Sovjetunionen. Det er nødvendigt, at EU undersøger muligheden for at sende en civil EU observatørmission til Georgien for at overvåge, at våbenstilstandsftalen bliver overholdt.

Ruslands uforholdsmæssigt voldsomme modtræk i Sydossetien har haft en negativ indvirkning på civilbefolkningen såvel som på infrastrukturen, og det var en alvorlig krænkelse af internationale regler. Det viser helt åbenlyst nødvendigheden af at styrke sikkerheden gennem tilstedeværelsen af en multinational og upartisk fredsbevarende styrke.

EU bør også alvorligt overveje en mere konsekvent samarbejdsproces i forhold til Republikken Moldova, samt om det vil være muligt at tilvejebringe meget tydeligere, europæiske udsigter for dette land, under visse forudsætninger, hvad angår Chisinaus garanti for, at der indføres visse demokratiske standarder.

For at styrke de gode forbindelser og undgå konfliktsituationer bør det regionale samarbejde mellem de lande, som grænser op til Sortehavet, udvikle sig til et flerdimensionalt samarbejde, hvor der oprettes institutioner, f.eks. med oprettelse af en union af lande, der grænser op til Sortehavet.

Dragoş Florin David (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Jeg vil gerne kondolere over for både de russiske og de georgiske borgere, som har mistet deres kære i denne dumme konflikt, og jeg udtrykker min medlidenhed med dem. På grund af historien taler jeg nu til Dem som europæisk borger med dybe rødder i både Rusland og Georgien, som en borger, der mere føler sig som en del af den europæiske mangfoldighed end af den europæiske enhed.

I denne konflikt lægger vi vægt på energisituationen i Europa, på Ruslands "imperialistiske" position og på Georgiens nationalisme og mangel på diplomati, men vi glemmer, at mennesker og især håb er døde under denne konflikt. Jeg mener, at vi alle i dag mere end nogensinde har behov for at se os selv som en del af en fordelagtig og konstruktiv enhed, hvor der er diplomatisk og national balance, så vi kan klare de store udfordringer, der er i vente for fremtidens generationer.

Sluttelig beder jeg Ruslands præsident, Georgiens præsident og formanden for Rådet for Den Europæiske Union om at træffe alle nødvendige foranstaltninger, så denne regionale konflikt kan afsluttes hurtigst muligt, og så en åben og afbalanceret samarbejdspolitik kan genoptages til fordel først og fremmest for borgerne.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN), skriftlig. - (PL) Hr. formand! Gennem de seneste uger har vi været vidner til Ruslands angreb på en suveræn og selvstændig stat. Vi observerer besættelse af områder, der er placeret flere hundrede kilometer fra kamphandlingernes skueplads. Vi bevidner også en stadig mere hånlige behandling af de løfter, som Vesten har modtaget.

Jeg er overbevist om, at Ruslands angreb i lige stor grad er fremprovokeret af Georgiens europæiske aspirationer som af ønsket om at kontrollere de energitransportlinjer, der går gennem landet. Det er vores moralske og politiske pligt at støtte georgierne og gøre Rusland bevidst om, at den tid, hvor det kunne gøre, hvad det ville i områder, det har defineret som sin "interessesfære", endegyldigt er forbi.

De seneste begivenheder har tydeligt vist, at Rusland ikke er en troværdig partner i energirelaterede spørgsmål. Den russiske kontrol over olie- og gasforsyningerne gør os til Kremles gidsler. Den største udfordring, som vi står over for nu, er derfor at gøre os uafhængige af de russiske råstoffer. Det er i øjeblikket et sekundært spørgsmål at definere, hvordan det skal gøres. Hvis vi fortsætter investeringer såsom Nord Stream eller South Stream, giver vi imidlertid de russiske magthavere nye, mægtige redskaber til at få indflydelse på EU. Og russerne vil ikke have de mindste skrupler ved at udnytte dette på et passende tidspunkt.

Roselyne Lefrançois (PSE), skriftlig. - (FR) Jeg vil først gerne takke fru Lambert for det fine stykke arbejde.

Den betænkning, vi skal tage stilling til i morgen, udmærker sig faktisk på to måder, fordi den både indeholder en yderst klarsynet vurdering af Dublinsystemets fejl og mangler og forslag til forbedring af procedurernes effektivitet og asylansøgnernes forhold.

Jeg vil personligt gerne fremhæve et par punkter, som jeg finder grundlæggende. Det første er behovet for at styrke asylansøgnernes rettigheder og sikre, at de håndhæves ensartet i hele EU. Dernæst billiger jeg bestemmelsen om, at tilbageholdelse af asylansøgere altid bør være den sidste udvej og skal begrundes behørigt. Ligeledes er en bedre fordeling af asylansøgerne tiltrængt, fordi det nuværende system belaster medlemsstaterne ved EU's ydre grænser uforholdsmæssigt. Desuden bør der træffes foranstaltninger over for medlemsstater, som ikke kan garantere en fuldstændig og retfærdig behandling af deres ansøgninger. Endelig skal der lægges vægt på familiesammenføring, og definitionen af et familiemedlem bør udvides til at omfatte alle nære slægtninge.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Den store gevinst ved dagens ekstraordinære møde i Rådet er, at medlemsstaterne står sammen.

Vi må ikke igen stå med en koldkrigssituation. Den Russiske Føderation bør modtage et enstemmigt budskab fra EU: Det skal acceptere landes selvbestemmelse og territoriale integritet, trække sine tropper tilbage fra de fastfrosne konfliktområder under overholdelse af de internationale konventioner og traktater, det har underskrevet, og skal undlade at basere sin udenrigspolitik på sin status som energileverandør.

Medlemsstaternes enhed her bør også være synlig i Unionens handlinger fremover: En fælles energipolitik baseret på oprettelse af nye transportveje, så der kan bruges andre kilder end de nuværende, udvikling af et sæt politikker for Sortehavsområdet, så denne regions geostrategiske og sikkerhedsmæssige betydning øges, og aktivt engagement i løsningen af de fastfrosne konflikter i regionen samt fremme af nye mekanismer til dette formål.

I denne sammenhæng er en revurdering af naboskabspolitikken absolut nødvendig. Lande som Ukraine, Moldova, Georgien eller Aserbajdsjan bør være med i en sammenhængende og fremskyndet mekanisme, som, hvis den lever op til de nødvendige krav, kan føre til et fremtidigt medlemskab af EU for disse lande.

Péter Olajos (PPE-DE), skriftlig. - (HU) Georgien - en frihedens illusion?

Vi ved alle, at den georgisk-russiske krig ikke drejer sig om Georgien. Mine kolleger i Parlamentet ved, og stats- og regeringscheferne, der mødes her i Bruxelles i dag, ved, at de drøfter mulige sanktioner.

Midt i vores arbejde for stadig større integration i EU, er den georgisk-russiske konflikt kommet som et lyn fra en klar himmel for at huske os på, at magt aftvinger beslutninger selv i det 21. århundrede.

I de næste syv år vil Rusland bruge måske 190 milliarder amerikanske dollars på våben og udvikling af sin hær. Det vil ikke være bange for at sætte sin hær ind, opdateret som den er med dollars fra olie og gas - det var august 2008 i det mindste et bevis på.

Som ungarer, der engang var tvunget til at være borger i det russiske imperium, er det særligt svært for mig at drage denne konklusion. Den russiske trussel lever og har allerede gennemtrængt vores bevidsthed i dagligdagen, ikke kun på grund af energipriserne, men også med billeder på nethinden af rækker af tanks på vej ind i Georgien.

Samtidig håber jeg, at det står klart for mine kolleger i Parlamentet og for dem, der deltager i EU-topmødet, at det ikke er freden i Georgien, Ukraine eller Vesteuropa, der står på spil i vores aktuelle konflikt med Rusland. Med en fælles og beslutsom reaktion fra Unionens side kan vi fastlægge rammerne for og lægge vægt på en fremtidig dialog - ellers får vi en overdrevent selvsikker russisk udenrigspolitik som sengekammerat.

De medlemsstater i Unionen, som led under den sovjetiske undertrykkelse for 20 år siden, ved, hvad denne fare betyder, uanset hvilken ideologi den måtte ikklæde sig. Lederne i de nye medlemsstater har derfor et moralsk ansvar for at beskytte deres vælgere mod den voksende, eksterne trussel.

Toomas Savi (ALDE), skriftlig. - (EN) Det russiske angreb mod Georgien har fået verdensoffentligheden til at sætte spørgsmålstegn ved Den Internationale Olympiske Komités beslutning om at tildele Sochi i Rusland værtskabet for de olympiske vinterlege i 2014. Sochi ligger på Sortehavskysten kun 20 miles fra grænsen til Den Russiske Føderation og Abkhasien og derfor meget tæt på et konfliktområde.

Men der er et andet aspekt, der også bekymrer mig. Ligesom i Beijing kommer folks huse i vejen for bygning af olympiske faciliteter. F.eks. er det igangværende byggeri ved at udslette en hel landsby kaldet Eesti-Aiake,

eller "estisk have". Den blev grundlagt for 120 år siden af 36 estiske familier, som emigrerede til Kaukasusområdet i det russiske imperium og fik tildelt landområder dér.

De russiske myndigheder bygger stande, som kun skal bruges i 14 dage under OL, hvor den ældste del af landsbyen ligger. Det siges, at den kompensation, familierne vil få udbetalt, er lavere end markedsprisen på grunde i området.

Sådanne oprørende handlinger krænker den naturlige ejendomsret og bør derfor fordømmes.

Esko Seppänen (GUE/NGL), skriftlig. - (EN) Den georgiske præsident, Mikheil Saakashvili, som oppositionen beskylder for omfattende stemmemanipulation og udbredt korrupsion, kom til magten ved at opildne til ekstrem nationalisme i Georgien og love at tvinge Sydossetien og Abkhasien, der er venligt indstillet over for Rusland, til at blive georgiske.

USA har været Georgiens bedste allierede, men Israel har heller ikke været så ringe for Georgien. USA har sendt 130-170 militærtrænere til landet, Israel over 100. Ili Tomer, et kodenavn, var soldat i en eliteenhed i den israelske hær og var indrullet som træner af Defensive Shield, et firma, der sælger militærydelser, og som ledes af general Gal Hirsch, antihelten fra den krig, Israel tabte mod Libanon. Han har sagt, at efter israelsk standard var soldaterne nærmest uduelige, officererne var middelmådige, og det var tydeligt, at det var ulogisk at føre denne hær i krig. En offensiv, der var ulogisk og uklog, førte til et totalt nederlag for Saakashvilis hær af klovne.

Soldaterne efterlod deres tunge våbenudstyr i hænderne på de russiske tropper og flygtede under vildt kaos til Tbilisi. Vovelige bedrifter som disse fortjener ikke Parlamentets støtte. De nyder støtte fra USA's neokonservative georgiske lobby, som ledes af Randy Scheunemann, præsidentkandidat John McCains udenrigspolitiske rådgiver. Han har været på både McCains og Saakashvilis lønningsliste på samme tid, og igennem de seneste 18 måneder har han modtaget 290.000 amerikanske dollars i honorar fra Georgien. Jeg er imidlertid enig i, at russerne har reageret for kraftigt.

Csaba Sógor (PPE-DE), skriftlig. - (HU) Ifølge nogle mennesker startede krisen i Kaukasus med præsident Bushs tale i Riga i 2005, hvor han meddelte, at der var behov for en ny Jaltaaftale. Han kunne lige så godt have sagt en ny Trianontraktat, eftersom mange små folkeslags og landes ulykke ikke begyndte med Anden Verdenskrig, men med Trianonfredstraktaten, der afsluttede Første Verdenskrig. Den daværende amerikanske præsident Wilsons anbefaling vedrørende folkenes selvbestemmelsesret er kun forblevet en drøm.

I forbindelse med krisen i Kaukasus taler folk i dag om stormagters interesser, om olie og om krig, men de siger meget lidt om retten til selvbestemmelse for de folk, der bor der. Den vigtigste opgave for EU i sådanne konfliktsituationer kunne være at foregå med et godt eksempel. Af EU-medlemsstaterne sikrer 11 selvbestemmelse for mindretal under en eller anden form. Det er 41 % af EU-medlemsstaterne.

Målet er en eksemplarisk politik for nationale mindretal i hver eneste medlemsstat i EU: Ikke i 41 %, men i 100 %! Et EU med en eksemplarisk politik for nationale mindretal kunne endda også være mere handlekraftig i Kaukasus.

Daniel Stroj (GUE/NGL), skriftlig. - (CS) Lige fra begyndelsen på drøftelserne om anerkendelse af Kosovos uafhængighed har vi advaret om, at et sådant skridt ville starte en spiral af begivenheder, hvis negative følger man kun kan gisne om, og med resultater, der er svære at forudsige.

Selv i det tjekkiske parlament har CPBM, Det Kommunistiske Parti i Böhmen-Mähren, udtrykt sin uenighed i Tjekkiets anerkendelse af Kosovo. De, der har leget med ilden, bør nu ikke være overrasket over, at man har brændt fingrene et andet sted på kloden, især når deres partner var en så problematisk person som præsident Mikhail Saakashvili.

Løsningen på den aktuelle situation er at overholde folkeretten, hvilket er særligt vigtigt for så lille en stat som Tjekkiet med dets historiske baggrund. At fremmane nogen form for fobier gennem visse politikker er ganske enkelt forkert og farligt i denne situation.

Reaktionen i nogle NATO-lande og ændringen i forbindelserne med Rusland bør f.eks. holdes op imod Ruslands deltagelse i kampen mod international terrorisme og også imod f.eks. det forhold, at 70 % af de forsyninger, der skal bruges til ekspeditionsstyrkerne i Afghanistan, transporteres gennem Den Russiske Føderations territorium. NATO's hovedkvarter er tydeligvis klar over dette forhold.

Situationen kan ikke løses ved hjælp af stærke ord og armbevægelser, men ved rationelle forhandlinger omkring bordet.

József Szájer (PPE-DE), skriftlig. - (HU) 40 år er der gået, siden Warszawapagttropperne knuste Tjekkoslaviet og væltede den regering, der havde sat sig selv det mål at gøre det kommunistiske diktatur demokratisk. Desværre påtog det socialistiske Ungarn sig også en skamfuld rolle i operationen, sammen med de andre sovjetiske satellitstater, hvorved det tjente Moskvas rå og imperialistiske voldsherredømme. Vi beder det slovakiske og det tjekkiske folk om at tilgive os dette.

For os ungarere er det særligt smerteligt, fordi sovjetiske tropper 12 år før da, i 1956, simpelthen druknede den ungarske revolution i et blodbad. Ved at knuse foråret i Prag signalerede Moskva, at det kunne gøre hvad som helst inden for sit eget indflydelsesområde, som det havde stjålet fra Europa ved slutningen af Anden Verdenskrig, og at der ingen grænser var for Sovjetruslands imperialistiske skamløshed og hyklery.

Der er kun ét muligt redskab imod dette - det faste og beslutsomme forsvar for borgernes menneskerettigheder og for principperne for demokrati og national selvbestemmelse samt handling imod fredsbrud. Det er der behov for, så det høres, at det demokratiske Europa stadig har et klart budskab i dag!

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. - (PL) Man skal efter min opfattelse være utrolig forsigtig, når man vurderer den georgisk-russiske konflikt.

Der er ikke nogen tvivl om, at Rusland har brudt de internationale retsregler ved at overskride Georgiens territorium. Jeg fordømmer også på det kraftigste Ruslands reaktion, der er ude af proportioner. Man skal samtidig huske på, at den georgiske side ikke er uden skyld, da den startede den militære aktion. Anvendelse af militær kraft løser ikke nogen konflikter.

EU har i denne situation fået den meget vigtige rolle som mægler. Efter min opfattelse har det handlet korrekt ved at fordømme Ruslands anerkendelse af Sydossetiens og Abkhasiens uafhængighed. Georgiens suverænitæt og dets territoriale integritet skal respekteres.

I den øjeblikkelige situation synes jeg, det er hensigtsmæssigt, at EU udsender en fredsmission og en overvågende mission til Sydossetien.

Situationen viser, hvor vigtigt det er hele tiden at styrke samarbejdet med de stater, der grænser op til Sortehavsregionen.

Jeg støtter det fælles beslutningsforslag om Georgien og har stemt for det.

Marian Zlotea (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Jeg mener, det er meget vigtigt, at Europa på dette vanskelige tidspunkt viser, at det står sammen og støtter en fælles holdning til konflikten i Georgien.

Ikke desto mindre er vi nødt til at fortsætte med at yde bistand og hjælp til genopbygning af de berørte regioner i Georgien, støtte tillidsskabende foranstaltninger såvel som udvikling af et regionalt samarbejde. Samtidig er det nødvendigt, at Europa fremskynder udviklingen af de europæiske energiprojekter (som f.eks. Nabucco și P8).

Selv om det meste af opmærksomheden er henledt på Georgien, mener jeg, at vi, idet vi tager Aserbajdsjans geografiske beliggenhed i betragtning, også bør overveje behovet for at etablere et partnerskab mellem EU og Aserbajdsjan som støtte for EU's energiprojekter, så de kan fortsættes.

Jeg vil gerne understrege, at en bilæggelse af de fastfrosne konflikter i Sortehavsområdet kun kan opnås inden for grænserne for og baseret på folkeretten, under overholdelse af landenes territoriale integritet og deres selvbestemmelsesret over hele territoriet, såvel som under overholdelse af principperne for grænsers ukrænkelighed.

Jeg støtter Rådets holdning, ifølge hvilken EU er klar til at forpligte sig, herunder ved fysisk tilstedeværelse, til at støtte alle bestræbelser på at sikre en fredelig og varig løsning på konflikten i Georgien. Jeg mener, at kun gennem dialog og forhandling vil vi kunne opnå de ønskede resultater.

21. Evaluering af Dublin-systemet (fortsat forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er fortsættelse af forhandlingen om betænkning af Jean Lambert om evaluering af Dublinsystemet.

Inger Segelström (PSE). - (SV) Hr. formand! Dette er et enormt emneskifte, men hvis vi ikke løser krisen i Georgien, vil vi få brug for en endnu bedre asyl- og flygtningepolitik i Europa.

Jeg vil gerne indlede med at takke fru Lambert for en meget grundig betænkning. Jeg støtter også de ændringsforslag, der er stillet af fru Roure og fru Lefrançois. Det er virkelig nødvendigt med en evaluering af Dublinsystemet og valget af første indrejseland for mennesker, der kommer ind i EU, især hvad angår de problemer, dette indebærer for de lande, der modtager flygtninge. Her tænker jeg på Middelhavslandene, men også på Sverige, som er det europæiske land, der har modtaget det største antal flygtninge fra Irak. EU bør tage større fælles ansvar, ellers er Dublinforordningen uden mening.

For et år siden tog Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender til Middelhavet på en udredningsopgave. Situationen var rystende! Den blev ikke bedre af, at Sverige begyndte at sende flygtninge og asylansøgere tilbage til Grækenland, som i nogen tid havde været stærkt overbebyrdet. Efterfølgende vedtog Gruppen for Det Europæiske Folkeparti og De Europæiske Demokrater i Parlamentet et direktiv om tilbagesendelse af ulovlige immigranter, som indeholdt inhumane regler, som f.eks. deportation efter en ventetid på op til 18 måneder, hvilket er særligt hårdt for børn. Det er nødvendigt med en fælles asyl- og flygtningepolitik i EU, men jeg føler, at den er på vej i den forkerte retning, og er bekymret over det. Det bekymrer mig, at vi ikke accepterer børn og ikke er villige til at vise dem mere opmærksomhed.

Der er dog én ting, vi har vist opmærksomhed, og det er kommissær Barrots tale i dag om et midlertidigt stop. Som svensker vil jeg gerne benytte lejligheden til at fremhæve Södertälje kommune, syd for Stockholm. Södertälje har modtaget flere flygtninge fra Irak end hele USA og Canada tilsammen! Efter min mening skal Södertälje omfattes af den type forsøg, kommissæren refererede til.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. - (FR) Hr. formand! Denne forhandling er klart meget betydningsfuld, og den blev desværre afbrudt, men sådan forholder det sig altså. I alt fald er jeg overbevist om, at en virkelig harmoniseret asylret i Europa også i høj grad vil bidrage til at løse nogle af de problemer, som netop blev omtalt under den foregående forhandling.

Jeg vil gerne kort vende tilbage til nogle af udtalelserne. Det er sandt, at det nuværende system ikke er retfærdigt, eftersom asylansøgerne sommetider får forskellige svar afhængig af, hvilken medlemsstat de henvender sig til. Fru Segelström har ret i, at visse lande er langt mere åbne og storsindede end andre. Vi har derfor behov for denne harmonisering. Vi må ligeledes overveje en række spørgsmål, som bekymrer os, f.eks. problemet med uledsagede mindreårige. Vi skal også drøfte tilbageholdelse af asylansøgere, og det skal naturligvis ske som led i en revision af disse tekster - ikke for at afvige fra Dublinsystemet - men for at forbedre EU's behandling af asylansøgerne.

Vi må bevare Europas demokratiske, humanistiske værtslandstraditioner, og derfor har denne forhandling været særdeles gavnlige for os. Den vil virkelig hjælpe os med at skabe klarhed i vores overvejelser, og jeg vil naturligvis vende tilbage til Parlamentet og fremlægge de tekster, vi går i gang med at udarbejde nu i lyset af de glimrende bemærkninger, som har præget denne forhandling.

Jeg vil derfor sige Parlamentet hjertelig tak og håber at komme tilbage inden årets udgang med udkast til tekster, som vil bidrage væsentligt til at forbedre asylretsforholdene i Europa.

Formanden. - Jeg vil endnu en gang gerne undskyldte pausen i forhandlingen over for kommissæren, men prioriteterne blev fastsat på denne vis, og vi blev nødt til at afbryde forhandlingen på denne atypiske måde.

Jean Lambert, ordfører. - (EN) Hr. formand! Jeg vil også gerne takke kommissæren mange gange for det, han lige har sagt, og for hans forsikringer. Jeg tror, det står klart på baggrund af det, der er sagt i aften fra alle sider af salen, at der er behov for et system, der ikke blot er effektivt, men af høj kvalitet, dvs. baseret på et fælles ansvar: Som min kollega fru Segelström har sagt, skal der være et fælles ansvar, ellers er systemet uden mening.

Jeg tror, at også Rådet har behov for at høre dette budskab meget, meget klart, fordi det, Rådet, udgøres af regeringerne, der er ansvarlige for at opfylde deres forpligtelser. Det er sandt, at nogle medlemsstater, som f.eks. Sverige, er meget gode til at opfylde deres forpligtelser. Andre er ikke. Det betyder, at de foranstaltninger, Kommissionen her kan træffe for at støtte dem - f.eks. brug af UNHCR og idéen om en asylstøttemyndighed - bliver meget vigtige, forudsat at der bliver afsat tilstrækkelige midler til dem. Det er også noget, som jeg tror, at alle vi, der er involveret i budgetsytemet, er nødt til at tænke på.

På vegne af min kollega hr. Busuttil vil jeg imidlertid gerne sige, at nogle af os stadig mangler at blive overbevist om, at presset på visse medlemsstater er midlertidigt snarere end systemisk, og at de svar, vi giver, måske

derfor er nødt til at være mere systemiske - naturligvis medmindre vi forudser en hurtig ændring i verdenssituationen, som så ville indvirke på flygtningestrømmene. Så jeg vil gerne igen takke kommissæren og mine kolleger for deres varme ord. Vi ser, hvad vi kan gøre for at videregive budskabet til Rådet, og vi ser meget frem til de forslag, Kommissionen vil fremsætte senere i år.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag.

22. Fælles referenceramme for europæisk aftaleret (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel af Klaus-Heiner Lehne for Retsudvalget til Kommissionen om fælles referenceramme for europæisk aftaleret (O-0072/2008 - B6-0456/2008).

Hans-Peter Mayer, spørger. - (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Med udkastet til en fælles referenceramme har arbejdet på en europæisk civilret nået et foreløbigt højdepunkt. Det er naturligvis et forslag udarbejdet af retsvidenskabsfolk, som nu skal debatteres politisk. Målet med denne forhandling er at forsøge at starte en bred retspolitisk debat om fremtiden for den europæiske privatret. Parlamentet ønsker at opnå en situation, hvor alle interesserede parter deltager i debatten, men for at det kan ske, må vi sørge for, at det akademiske udkast, som indtil videre kun foreligger på engelsk, bliver oversat til flere officielle sprog.

De midler, der er øremærket til oversættelse, er endnu ikke brugt op for 2008. Vi har brug for disse oversættelser, hvis vi skal have en ægte europæisk dialog om fremtiden for den europæiske civilret. Det er ikke nok kun at få det kommende kommissionsdokument oversat, selv om det naturligvis skal gøres. Kommissionen har startet en intern udvælgelsesproces, hvor man undersøger reglerne i den akademiske referenceramme nøje og vælger dem ud, der skal medtages i Kommissionens tekst.

Vi hilser det velkommen, at alle relevante generaldirektorater bliver inddraget i denne udvælgelsesproces. Men jeg vil gerne understrege, at projektet vedrørende "europæisk aftaleret" virkelig bør forestås af Generaldirektoratet for Retlige Anliggender, Frihed og Sikkerhed, for referencerammen vedrører ikke kun forbrugeraftaleret, den skal også gøre det lettere for især SMV'er at udforme deres internationale kontrakter med andre forretningspartnere, som ikke er forbrugere.

Netop fordi referencerammen også skal tage hensyn til SMV, har Kommissionen i de seneste måneder afholdt seminarer om udvalgte problemfelter på B2B-området (business-to-business), og resultaterne af disse seminarer skal også afspejles i det kommende kommissionsdokument.

I beslutningen siger vi også, at den endelige akademiske referenceramme kunne få en funktion som en slags værktøjskasse. Det har den faktisk allerede fået ved blot at blive offentliggjort. Fællesskabslovgiverne vil skulle sikre, at fremtidige retsakter på fællesskabsplan inden for privatretten bliver baseret på referencerammen.

Den fælles referenceramme kan på et senere tidspunkt munde ud i et såkaldt fakultativt instrument. Parterne vil da kunne vælge et alternativt civilretligt system, som skal finde anvendelse på deres retsforhold. Dette skridt vil skulle tages for at løse de problemer, som vi helt klart stadigvæk har i det indre marked.

For at kunne give retslivet i det indre marked en hjælpende hånd, vil et fakultativt instrument skulle være langt mere end blot almindelige aftaleretlige bestemmelser. Ud over regler om indgåelse af købsaftaler vil det f.eks. også skulle indeholde regler om ejendomsrettens overgang og om tilbagekaldelse af formueoverførsler uden lovhjemmel, altså berigelseslovgivningen.

Det ligger Parlamentet særligt meget på sinde at sikre, at det bliver konsulteret og inddraget løbende af Kommissionen i udvælgelsesprocessen. Vi vil helt sikkert skulle overveje, hvordan vi kan styrke dette projekts betydning i fremtiden, især i Retsudvalget. Men Kommissionen må allerede nu begynde at overveje, hvilke slags mekanismer der er behov for, så det sikres, at det nye kommissionsdokument kan tage højde for fremtidige udviklinger. I den nuværende udvælgelsesproces må Kommissionen allerede begynde at tage hensyn til de ændringer, som den endelige akademiske referenceramme vil indeholde, i sin planlægning.

Alt dette viser, at vi betræder nye veje i europæisk aftaleret med denne referenceramme. Parlamentet, Kommissionen og Rådet må komme med en klar tilkendegivelse til fordel for dette projekt, som sandsynligvis vil blive det vigtigste initiativ i den kommende parlamentssamling. Det er et projekt, som alle profiterer af: forbrugerne, fordi de snart vil kunne handle i hele Europa med støtte i den europæiske aftaleret, og

virksomhederne, fordi de vil kunne betjene nye markeder med denne øgede retssikkerhed, og de vil opnå betydelige omkostningsbesparelser, da der vil være et fælles regelsæt.

Meglena Kuneva, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Kommissionen som helhed bifalder varmt den interesse, Parlamentet viser for den fælles referenceramme, eller FR, som jeg i kort form vil omtale den. FR er et langsigtet projekt for forbedring af kvaliteten og sammenhængen i EU's lovgivning.

Lad mig besvare Deres spørgsmål i denne forbindelse. Først og fremmest vil jeg gerne sige, at Kommissionen faktisk har til hensigt at sikre, at Kommissionens FR bliver oversat, så den kan drøftes og anvendes for at forbedre kvaliteten i EU's lovgivning om aftaleret, og så den bliver mere sammenhængende.

Dette ræsonnement gælder imidlertid ikke for det akademiske, foreløbige udkast. Kommissionens FR vil højst sandsynligt blive væsentligt kortere end det akademiske udkast. I betragtning af det enorme arbejde, som allerede vil være nødvendigt for at oversætte FR, giver det ingen mening at bruge værdifulde oversættelsesressourcer på at oversætte dele af et akademisk udkast, som ikke er relevante for formålene med FR.

Kommissionen er i øjeblikket i gang med at udvælge de dele af den akademiske FR, som er relevante for Kommissionens endelige FR, på grundlag af sine politiske mål. Alle de berørte generaldirektorater er involveret i denne udvælgelsesproces i overensstemmelse med deres kompetenceområder, herunder naturligvis RIA-generaldirektoratet. Den endelige udvælgelse vil blive sendt til høring hos de andre institutioner, herunder Parlamentet og interessenter.

Kommissionen vil absolut sikre, at resultatet fra de arbejdsgrupper, der blev oprettet i 2007, vil blive medtaget i FR.

Kommissionen har altid opfattet FR som et redskab til bedre lovgivning. FR bør indeholde et sæt definitioner, generelle principper og standardbestemmelser inden for aftaleretten. Kommissionen har endnu ikke besluttet, hvilke emner inden for aftaleretten FR skal dække.

Ved sin vedtagelse af beslutningen om FR vil Kommissionen tage højde for Parlamentets og Rådets holdninger.

Som allerede nævnt vil Kommissionen efter al sandsynlighed forkorte det foreliggende, akademiske udkast, og det vil sandsynligvis være nødvendigt at ændre den tilbageværende tekst for at gøre den egnet til planlægningsformål. Selv om det måske er for tidligt at sige det, er det sandsynligt, at FR skal udgøre et ikkebindende lovgivningsværktøj.

Kommissionen forstår fuldt ud, at Parlamentet ønsker at blive holdt underrettet om og involveret i det pågående arbejde med FR. Vi bifalder Parlamentets engagement i FR-processen, og vi sætter i høj grad vores lid til dette engagement. Kommissionen vil fortsat holde Parlamentet underrettet om udviklinger på den mest hensigtsmæssige måde, især via Parlamentets FR-arbejdsgruppe, og vi vil rådføre os med Parlamentet og alle interessenterne om resultaterne af Kommissionens foreløbige udvælgelsesproces.

Når Kommissionens FR er færdiggjort, vil Kommissionen afgøre, hvad der er behov for for at holde den ajour, og hvilken mekanisme der vil være bedst egnet hertil.

Jeg vil gerne slutte med at takke Dem for Parlamentets støtte til Kommissionens arbejde med dette vigtige dossier.

Jacques Toubon, for PPE-DE-Gruppen. - (FR) Hr. formand! Vores kollega hr. Mayer opridsede udmærket udfordringerne i dette spørgsmål, og jeg vil gerne sige, fru kommissær, at jeg forstår Deres tekniske besvarelse om oversættelserne, men det, hr. Mayer sagde om emnet, er blot legemliggørelsen af det egentlige spørgsmål, nemlig hvordan vi kommer videre fra det akademiske, fra det akademiske arbejde til den politiske beslutning og til den juridiske beslutning.

Jeg tror, at det er helt afgørende, at alle forstår det, fordi det forslag til en fælles referenceramme, som blev forelagt i slutningen af sidste år, skal betragtes under hensyntagen til alt det arbejde, der er udført om dette spørgsmål, og ikke kun det forelagte forslag. F.eks. er det klart, at vi må vælge, om der skal stiles mod forpligtelsesret eller mod aftaleret. Og der er flere læreretninger. Det er det valg, vi skal træffe. Det kræver naturligvis, at vi har flere forslag. Ligeledes skal vi vælge, om den fælles referenceramme skal have et snævert og dermed bindende indhold, eller om den skal have et generelt og dermed langt mere vejledende indhold.

Derfor må vi have forskellige oplysninger, og det er selvfølgelig vigtigt, at Parlamentet gør sit arbejde, og at det kan ske på et meget tidligt tidspunkt. Det er altså yderst vigtigt - og jeg vil tillade mig at slutte med noget

meget praktisk - at parlamentsmedlemmerne deltager talrigt i Kommissionens høring med eksperter i begyndelsen af oktober og det kollokvium, som det franske formandskab afholder i Paris den 23. og 24. oktober. Dette emne fortjener en åben og gennemsigtig debat ikke kun mellem specialister, men mellem dem, der skal tage de politiske beslutninger.

Manuel Medina Ortega, for PSE-Gruppen. - (ES) Hr. formand! Jeg er enig i hr. Toubons bemærkninger, dvs. at den akademiske gruppes arbejde med den fælles referenceramme helt klart er værdifuldt og meget seriøst. Men hvordan kommer man fra dette akademiske arbejde til nogle forslag af politisk karakter? Måske er svaret, at der kun skal anvendes ét sprog og kun én teoretisk retning.

Selv om jeg anerkender det interne arbejde, der er blevet gjort, fru kommissær, synes jeg, at vi skal gå videre til næste fase, dvs. til en fase, hvor Parlamentet og de berørte sektorer deltager, ikke kun de store virksomheder, men også de små virksomheder, fagforeningerne og andre slags økonomiske aktører.

Den Socialdemokratiske Gruppe har stillet et ændringsforslag for at udvide deltagelsen i forbindelse med dette projekt i den indledende fase, og derfor har vi brug for en oversættelse af teksten, selv om det blot er i form af et resumé. For det andet kan dette tekst faktisk være basis for et valgfrit element, men for at kunne blive det, er det nødvendigt først at få at vide, hvad der står i den.

Forhandlingen går kort sagt ud på, at den europæiske offentlighed skal vide, at Kommissionen arbejder med et projekt, men Kommissionen kan ikke som en del af de samlede europæiske institutioner holde projektet for sig selv. Tiden er inde til, at Kommissionen deler denne viden med Parlamentet og offentligheden i al almindelighed. Jeg gentager: fagforeninger, virksomheder, små erhvervsdrivende, andre økonomiske aktører og borgerne i almindelighed.

Reguleringen af rammen for aftaleretten berører alle de europæiske borgere, og udarbejdelsen af en eventuel kodeks for materielretten ville gøre det påkrævet at få deltagelse fra så mange sektorer som muligt, og uden oversættelse til alle EU-sprogene ville det være umuligt. Og uden en større deltagelse fra andre sektorer ville det også være umuligt.

Diana Wallis, for ALDE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Kommissæren har besvaret nogle af de spørgsmål, mine kolleger har stillet. Dette projekt er imidlertid af stor betydning for alle vores institutioner, og vi er nu ved at komme frem til politikken i det og de væsentlige spørgsmål angående den demokratiske berettigelse ved at oprette en CFR. Der har været mange samråd med mange arbejdsgrupper og mange interessentgrupper, som vi kan lære meget af, men nu er det tid til at tage beslutninger, og vi har brug for en proces, der er åben, vidtfavnende og sammenhængende.

Kommissionen gør ret i at gennemføre en udvælgelsesproces, før den præsenterer en hvidbog. Den proces skal dog være så vidtfavnende som muligt, og vi er naturligvis bekymret over de sprog, der bruges, for hvis det drejede sig om en central lovgivning, ville den være til rådighed på alle sprogene. Kan Parlamentet få lovning på, at det på hvidbogsstadiet stadig vil være muligt at ændre i udvalget, hvis det skønner det hensigtsmæssigt?

Dette er centralt for den gåde, vi står over for. Vil hvidbogen igangsætte en lovgivningsproces eller noget, der ligner, eller vil vi skulle behandle en separat lovgivningsproces, hver eneste gang vi fremover ser på hvad som helst, der har med aftaleret at gøre? Det drejer sig grundlæggende om spørgsmålet om, hvorvidt den bliver bindende eller ikkebindende. Rådet synes at mene, den skal være ikkebindende og frivillig. Hvis det er tilfældet, kan det diskuteres, om vi overhovedet behøver en udvælgelsesproces. Man kan holde alt åbent og holde en politisk forhandling på et hvilket som helst tidspunkt i fremtiden, hvor der opstår et spørgsmål om aftaleret i et lovforslag. På den anden side, hvis vi skaber noget bindende nu - hvilket Parlamentet som bekendt foretrækker, i form af et fakultativt instrument - så er vi nødt til at have nogle meget alvorlige og omfattende, politiske forhandlinger nu om indhold og omfang, hvilket fører os frem til det næste sæt spørgsmål om lovgrundlag og inddragelse af Parlamentet som andet og mere end blot høringspart.

Ieke van den Burg (PSE). - (NL) Hr. formand! Jeg tilslutter mig også de forrige talere og vil især fremhæve to punkter. For det første spørgsmålet om, hvordan vi kan garantere, at der virkelig er en altomfattende og demokratisk konsultationsproces, hvor ikke blot Europa-Parlamentet, men også de nationale parlamenter spiller en rolle, og hvori alle involverede parter kan konsulteres. Jeg er navnlig bekymret over, om det sker afbalanceret, og om f.eks. forbrugerorganisationer, små og mellemstore virksomheder, fagforeninger og andre vil være i stand til at hente ekspertise og betale for denne, således at de også virkelig kan spille en rolle i denne konsultationsproces.

Kommissionen har et ansvar på dette område, og jeg vil derfor gerne spørge Kommissionen, hvordan den vil støtte dette. Jeg vil bede Parlamentet om at støtte det ændringsforslag, som vi har stillet herom.

Det andet punkt vedrører bredden af de udvalgte dele. Jeg spekulerer på, om vi virkelig allerede nu skal tage forskud på dette ved i punkt 12 på forhånd at udelukke visse ting. Det er mere logisk på dette stadium fortsat at lade disse muligheder være åbne.

Andreas Schwab (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg har fulgt debatten med stor interesse, men har undertiden haft indtryk af, at de forskellige fællesmøder mellem Retsudvalget og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse slet ikke har fundet sted. Jo, fru van den Burg, vi har bemærket - også blandt kollegerne i udvalgene - at det er utroligt svært at finde den interesse og ekspertise til de forskellige arrangementer, der er behov for i forhold til dette vigtige retspolitiske initiativ i Europa. Derfor mener jeg, at det ikke kun er en opgave for Kommissionen, det er også parlamentsmedlemmernes opgave at sørge for, at de relevante organisationer, fagforeninger, arbejdstagere og SMV'er bliver inddraget i drøftelserne så tidligt som muligt.

Men jeg mener også - og her støtter jeg fuldt ud det, som hr. Mayer har sagt om det punkt, og hr. Toubon var også inde på det - at denne tidlige inddragelse af de forskellige aktører naturligvis kun kan blive en succes, hvis de retlige grundlag foreligger på alle sprog. Jeg er ikke overrasket over kommissærens svar, hvor hun gav udtryk for, at de akademiske dokumenter, der er til rådighed, blot udgør de tekniske grundlag for udarbejdelsen af hvidbogspositionen. Men i denne proces vil jeg sige til kommissæren, at det er nødvendigt også at oversætte disse grundlag for hendes hvidbogsanbefalinger, da det er den eneste måde at sikre en meningsfuld debat på. Derfor mener jeg, at forslaget peger i den rigtige retning, og jeg vil bede kommissæren om at støtte os her og træffe de fornødne foranstaltninger.

Meglena Kuneva, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! De ærede medlemmers bemærkninger har alle været meget fint fremlagt og meget forstandige. Jeg vil gerne understrege, at beslutningen om kun at oversætte dele af den akademiske tekst er af politisk karakter. Det skyldes, at de områder, der ikke tjener FR's formål, ikke vil blive oversat. Jeg er ked af at gentage mig selv, men det er meget vigtigt at understrege, at FR ifølge sin natur vil være en værktøjskasse, og Parlamentet vil blive inddraget i fuldt omfang i beslutningen om, hvilke dele af teksten der skal oversættes.

Jeg vil også gerne informere Dem om de møder, der er foreslået af det franske formandskab, som har planlagt to møder i Udvalget for Civilretlige Spørgsmål den 5. september og 3. november til drøftelse af, hvilke kapitler i det akademiske FR-udkast der skal udvælges til Kommissionens kommende FR. Som De ser, er der ikke noget, der ikke står til at ændre. Både Parlamentet og Kommissionen kan deltage i fuldt omfang og udføre opgaven sammen. Resultatet af disse drøftelser bør godkendes i form af afgørelser i RIA-Rådet i december 2008. Det giver os tilstrækkelig vished for, at processen virkelig omfatter alle interesserede parter. Med henvisning til fru van den Burgs bemærkning vil jeg gerne forsikre Dem om, at høringsprocessen vil blive bred og vidtfavnende.

Jeg har modtaget en tilbagemelding fra akademikerne, som har meddelt, at de vil oversætte deres udkast, hvilket betyder, at der afgjort vil blive tale om en fransk, en tysk og en engelsk version. Det betyder, at foruden Kommissionens bestræbelser vil projektet i hvert fald være tilgængeligt på disse tre sprog. Kommissionen er klart interesseret i at samarbejde med Parlamentet, som i den grad har bakket op om dette projekt, og med Rådet for at sikre en behørig rækkevidde, med oversatte versioner af den allerede færdiggjorte, akademiske del af projektet.

Formanden. - Jeg har modtaget et beslutningsforslag⁽¹⁾, jf. forretningsordenens artikel 108, stk. 5.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted på onsdag.

23. Motorkøretøjsforsikring (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Nickolaya Mladenova for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse om visse spørgsmål vedrørende motorkøretøjsforsikring (2007/2258(INI)) (A6-0249/2008).

⁽¹⁾ Se protokollen.

Nickolay Mladenov, ordfører. - (EN) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer og tolke, som er her så sent på en så interessant dag som i dag, hvor Rådet drøfter Georgien! Jeg håber, De har lidt tid og energi til at fokusere på en anden betænkning, som trods sine tekniske detaljer er ganske vigtig for os alle.

Det går tilbage til et spørgsmål, der blev stillet her i Parlamentet, da det fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv blev vedtaget. Dengang besluttede Parlamentet at bede Kommissionen om at foretage en mere indgående undersøgelse af en række spørgsmål, der blev stillet af Parlamentet, men som ikke blev behandlet i selve det fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv. Nemlig disse tre sæt spørgsmål: Det første drejer sig om at undersøge, om de nationale sanktionsbestemmelser gennemføres effektivt i hele EU. Det næste drejer sig om at se på, hvordan ordningen med skadebehandlingsrepræsentanter, der er oprettet under direktivet, fungerer, og om der er behov for harmonisering i hele EU. Og endelig drejer det sig om at se på det måske vigtigste og mest kontroversielle spørgsmål, der er tæt forbundet med spørgsmål, som forbrugere har rejst, nemlig om de eksisterende muligheder for ordninger for frivillig retshjælpsforsikring for motorkøretøjer i EU bør omdannes til en obligatorisk ordning, der skal dække grænseoverskridende ulykker i hele EU.

Lad mig begynde med det sidste spørgsmål, fordi det måske er det vigtigste spørgsmål og helt klart et af de spørgsmål, der er af størst interesse for de europæiske forbrugere. Da jeg gav mig til at undersøge denne betænkning følte jeg mig selv meget fristet til at argumentere for harmonisering og obligatorisk retshjælpsforsikring i hele EU. Men en nøjere undersøgelse viste, at det måske ikke ville tjene hverken forbrugernes eller den europæiske forsikringsbranches interesser.

Hvis det blev vedtaget, ville det betyde en øget pris for forbrugerne på motorkøretøjsforsikringer i mange medlemsstater. Det ville skabe incitament til at fremsætte højere og uberettigede erstatningskrav. Det ville skabe mange forsinkelser i behandlingen af eksisterende krav, og det ville tilskynde folk meget kraftigt til ikke at søge udenretlige forlig.

Endelig ville det skabe en meget stor og uheldig byrde for retssystemerne i vores medlemsstater, hvilket jeg ikke tror, nogen af os virkelig ønsker at se. Så den anden tilgang, der foreslås i denne betænkning, er måske den bedste tilgang, og den går på at øge kendskabet til de eksisterende, frivillige ordninger i hele EU.

I mange af de gamle medlemsstater findes disse ordninger, de fungerer ganske godt dér, og de er nu ved at dukke op i de nye medlemsstater. Især i de nye medlemsstater er der behov for yderligere at fremme dem, måske ved at lade dem indgå i de oplysninger, som gives forud for indgåelse af aftaler, og som drejer sig om at tegne sådanne forsikringer i hele EU, med særligt fokus på nye medlemsstater.

Hvad angår spørgsmålet om skadebehandlingsrepræsentanter, har Kommissionen foretaget en undersøgelse, og vi har kigget meget omhyggeligt på denne undersøgelse. Vi har rådført os med branchen og forbrugerorganisationer i hele EU, og der er oprettet nationale informationscentre i alle medlemsstaterne. Via disse nationale informationscentre kan forbrugerne gøre deres krav gældende og finde de oplysninger, de har behov for.

Det, der egentlig er brug for, at vi gør her, er at øge forbrugernes faktiske kendskab til det eksisterende system snarere end at forsøge at oprette endnu et system.

Endelig vedrørende spørgsmålet om nationale sanktionsbestemmelser og om de skal harmoniseres eller ej, argumenteres der i betænkningen for, at vi bør opretholde subsidiaritetsprincippet. Det betyder, at de eksisterende, nationale sanktionsbestemmelser i EU-medlemsstaterne skal opretholdes. Der er ikke brug for harmonisering, men der er brug for, at Kommissionen overvåger situationen nøjere i hele EU og sørger for, at de nationale myndigheder får den hjælp fra Kommissionen, de har brug for.

Det er essensen af den betænkning, vi forhandler om i aften.

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! På vegne af min kollega kommissær Charlie McCreevy vil jeg gerne indlede med at lykønske Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Udvalget om Retlige Anliggender, og især hr. Mladenov og hr. Gargani, med deres arbejde med at producere en grundig og konsekvent betænkning om en række specifikke spørgsmål vedrørende motorkøretøjsforsikring.

Hr. Mladenov! Jeg kunne ikke være mere enig med Dem i, at dette også er et forbrugerspørgsmål.

Kommissionen bifalder Deres støtte til de konklusioner, vi drager i vores rapport fra 2007 om motorkøretøjsforsikring. Jeg vil gerne kort tale om nogle af spørgsmålene i denne rapport.

Lad mig begynde med de nationale sanktioner, der er indført i forbindelse med proceduren med begrundet erstatningstilbud.

Kommissionen bifalder den klare holdning, De indtager i betænkningen vedrørende dette spørgsmål. Det ser faktisk ud til, at De i Deres betænkning bekræfter vores holdning i sagen, nemlig at nationale sanktionsbestemmelser, selv om de ikke svarer til hinanden, har den ønskede effekt, og at der derfor ikke er brug for harmonisering på EU-niveau på dette område.

Kommissionen vil fortsat være opmærksom og om nødvendigt reagere over for medlemsstater, der ikke fuldt ud overholder de omhandlede direktivbestemmelser. Derfor kan vi kun bifalde Deres opfordring til Kommissionen om yderligere nøje at overvåge, hvordan den mekanisme, der er indført under EU's motorkøretøjsdirektiver, fungerer. I den ekspertgruppe for motorkøretøjsforsikring, som blev oprettet af mit kontor for et år siden, samles medlemsstaternes repræsentanter og interessenter, og den har vist sig at være et meget nyttigt værktøj til dette formål.

I tråd med Deres forslag vil Kommissionen inddrage forbrugerorganisationer, der repræsenterer ofre for trafikulykker, i processen med at bedømme effektiviteten af de nuværende systemer i medlemsstaterne.

Lad mig nu tage fat på et andet punkt, nemlig retshjælp, som er meget vigtigt for både forbrugere og forsikringssselskaber.

I Deres betænkning overvejes der adskillige fordele og ulemper ved et system, hvor der ville være obligatorisk dækning for retshjælp i hele EU via skadevolders motorkøretøjsforsikring. Som anført i Kommissionens rapport fra 2007 er vi overbevist om, at det ville være meget usandsynligt, om en sådan løsning ville give klare fordele for ofre for trafikulykker. Måske kunne det endog føre til forvridning af de veletablerede, nationale systemer til afgørelse af skadesbehandlinger i forbindelse med motorkøretøjer. Desuden vil præmierne sandsynligvis stige i de lande, hvor der hidtil ikke har været kutyme for refusion af retshjælpsomkostninger, eller kun har været det i begrænset omfang.

Jeg er glad for at se, at Deres betænkning afspejler nogle af disse forhold, og at der foretrækkes markedsbaserede løsninger som f.eks. brug af frivillig retshjælpsforsikring. Det synes dog at være indlysende, at denne type forsikringsdækning på nogle markeder næsten ikke anvendes, og at der er behov for bedre fremme heraf. Det er en opgave, markedet selv bør udføre, da Kommissionen ikke bør fremme særlige forsikringsprodukter eller særlige former for forsikringsvirksomhed.

Lad mig til sidst tage fat på spørgsmålet om kendskab til de værktøjer og mekanismer, der findes i henhold til EU's motorkøretøjsforsikringsdirektiver.

Kommissionen er enig i, at der er plads til forbedringer, især i forbindelse med de nye medlemsstater, hvad angår graden af borgernes kendskab til de værktøjer, der er skabt med EU's motorkøretøjsforsikringsdirektiver, som f.eks. ordningen med skadebehandlingsrepræsentanter eller eksistensen af nationale informationscentre.

Forsikringsbranchen kan og bør spille en væsentlig rolle på dette område. Kommissionen har bidraget til informationsbehovet hos både trafikofre og bilister ved at offentliggøre en række foldere om motorkøretøjsforsikring og lægge dem på Dit Europa-portal. Der findes mange andre informationskilder på nationalt niveau, som f.eks. automobilklubber, motorkøretøjsforsikringskontorer og agenturer for afvikling af erstatningskrav.

Afslutningsvis er det i de seneste år blevet en veletableret praksis jævnligt at aflægge rapport til Parlamentet om motorkøretøjsforsikringsspørgsmål, og jeg ser frem til, at vi fortsætter vores gode samarbejde.

Othmar Karas, for ordføreren for udtalelsen fra Retsudvalget. - (DE) Hr. formand, fru kommissær, hr. ordfører, mine damer og herrer! På vegne af formanden for Retsudvalget, hr. Gargani, vil jeg gerne takke ordføreren for hans betænkning og det gode samarbejde.

Der er særligt tre punkter, jeg gerne vil nævne: for det første forbrugernes interesser, for det andet subsidiaritetsprincippet og for det tredje relevansen. Det ville efter vores mening være langt mere i forbrugernes interesse, hvis frivillige retshjælpsordninger til motorkøretøjsforsikringer ikke bliver gjort obligatoriske i Europa. Vi har ikke behov for obligatorisk produktkoncentration eller produktintegration, som blot ville gøre forsikringerne dyrere og begrænse forbrugernes valgfrihed.

Hvad subsidiariteten angår, hilser jeg det velkommen, at ordføreren ikke forsøger at fremtvinge en harmonisering for enhver pris. De lande, hvori visse sagsomkostninger allerede bliver dækket over motorkøretøjsforsikringen, kan fortsætte med denne form for ordning uden at andre lande bliver pålagt at gøre det samme.

Med hensyn til relevansen vil jeg gerne minde om, at vi har med et fænomen at gøre, som rent talmæssigt kun er af meget begrænset relevans. De grænseoverskridende ulykker tegner sig kun for ca. 1 % af trafikulykkerne i EU, og de bliver næsten alle sammen afgjort udenretligt. Jeg lykønsker ordføreren med betænkningen.

Andreas Schwab, for PPE-DE-Gruppen. - (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne starte med at takke hr. Mladenov for hans glimrende arbejde omkring dette meget vanskelige emne. Hans initiativbetænkning dækker på glimrende vis alle hovedproblemerne.

Men jeg vil alligevel gerne påpege, at denne betænkning kun udgør et element ud af de mange, som borgerne dagligt stifter bekendtskab med i forholdet til EU. Hr. Karas påpegede med rette, at grænseoverskridende ulykker kun tegner sig for en meget lille procentdel af trafikulykkerne, og at de fleste af dem bliver afgjort udenretligt. Et stort tysk ugeblad bragte en artikel i sidste uge, som beskrev, hvordan en almindelig borger forsøgte at omregistrere en tysk bil i Italien, hvilket ikke var lykkedes ham otte måneder senere, hvorefter han måtte konstatere, at det ikke er muligt. Borgere, som står over for den slags problemer, er meget utilfredse.

Derfor er betænkningen med sin tilskyndelse til frivillige ordninger den rette tilgang. Men det er fortsat op til medlemsstaterne at afgøre, om en harmonisering af erstatningsretten i EU ikke ville være en langt bedre løsning på lang sigt, som er mere i forbrugernes interesse.

Her i Parlamentet og særligt i Retsudvalget har vi beskæftiget os med skader uden for kontrakt - f.eks. Rom II - ved flere lejligheder, og det er nu op til medlemsstaterne at se på, hvilke alternative løsninger de kan finde, hvis det viser sig ikke at være muligt at harmonisere erstatningsretten og opføre sagsomkostningerne som en skade som følge af Parlamentets kompetence.

Det er et spørgsmål, som vi vil skulle løse i fremtiden. Derfor er hr. Mladenovs forslag glimrende og fortjener vores støtte.

Diana Wallis, for ALDE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Motorkøretøjsforsikring har været en succeshistorie her i Parlamentet, og i den lange række af direktiver gør nogle uafklarede forhold sig faktisk stadig gældende - forhold, som desværre omfatter et stigende antal af vores borgere, fordi de udøver deres ret til fri bevægelse inden for Unionen.

Hr. Mladenov yder med sin betænkning et meget vigtigt bidrag til det igangværende arbejde. Det er klart, at erstatningskrav skal forenkles mest muligt, og at tremånedersfristen skal respekteres. Traumer efter ulykker må ikke forværres af traumer på grund af det juridiske system. Vi ved, at der er komplicerede spørgsmål om lovvalgsregler, som vi i Parlamentet har ønsket at løse med vores indstilling til Rom II-forordningen. Vi har nu fået hjælp fra Domstolen med dens Oldenburgafgørelse, hvor Domstolen har samlest det fjerde direktiv og Bruxellesforordningen på den måde, vi ønskede det, således at et offer kan anlægge sag direkte i sit bopælsland i stedet for hos sagsøgtets domstol. Dette vil øge behovet for udenretlige forlig. Det er en vigtig udvikling. På kort sigt kan det måske skabe noget besvær, men De, fru kommissær, er nødt til at sikre, at medlemsstaterne respekterer denne afgørelse og denne fortolkning af EU-lovgivningen.

Det næste skridt er at udtænke et system på baggrund af Rom II-opfølgningsundersøgelserne, som bidrager til at sikre, at ofre får fuld kompensation i forhold til forholdene i deres hjemlande. Historien fortsætter, men resultaterne er ligeledes langt fra ubetydelige.

Malcolm Harbour (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne begynde med også at takke Nickolay Mladenov for et meget vigtigt og seriøst stykke arbejde. Hans første større betænkning for Udvalget om det Indre Marked er forhåbentlig den første af mange. Det har været til stor hjælp, at han er kommet til og har kigget på dette spørgsmål med friske øjne, idet han repræsenterer borgere, som nyder godt af nye rettigheder i kraft af deres medlemskab af EU, og som måske forventer, at nogle af disse spørgsmål får en bedre behandling end tidligere.

Jeg ønsker at bygge videre på nogle af de punkter, en række af mine kolleger har fremført, især Diana Wallis og Andrew Schwab. Diana og jeg har været engageret i dette område, siden vi kom ind i Parlamentet i 1999, og vi forstår derfor dets betydning. Jeg synes, det er rimeligt at sige, at hvis Parlamentet ikke vedvarende havde rejst disse spørgsmål over for Kommissionen og sagt, at systemet for motorkøretøjsforsikring, og navnlig dets grænseoverskridende aspekter for mobile bilister, var dybt utilfredsstillende, så tror jeg ikke, vi ville være, hvor vi er nu, end ikke i nærheden af det fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv og måske med udsigt til et femte.

Dette viser, hvordan Parlamentet virkelig kan afspejle borgernes interesser i spørgsmål, der er komplekse og grænseoverskridende, men som ikke kommer på tale, medmindre folk løber ind i alvorlige problemer. Folk

er kommet til os med deres problemer, når de har været ude for ulykker i andre lande og ikke kan kræve erstatning for det, der i mange tilfælde er alvorlige eller endog livsvarige skader.

Det glædede mig, at kommissæren i tråd med sit meget stærke engagement i forhold til forbrugerne og den energi, hun har bibragt dette protokollat, har ønsket at tage fat i dette spørgsmål. Jeg vil dog gerne især fremhæve, hvad Nikolay Mladenov siger i sin betænkning om behovet for at intensivere samarbejdet mellem forsikringsbranchen, medlemsstaterne og Kommissionen, for at der kan indgås bedre aftaler under den nuværende lovgivning. Vi fungerer som en aktionsgruppe, der fodrer systemet, og jeg føler, at vi er berettiget til lidt mere støtte fra den europæiske forsikringsbranche.

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! I lighed med mine kolleger, der har bidraget til dagens forhandling, finder jeg også, at Nickolay Mladenovs betænkning kommer i rette tid og er meget væsentlig med hensyn til forbrugerbeskyttelse.

I sammenhæng med den øgede bilkørsel i udlandet, især efter udvidelsen af EU og af Schengenområdet, bliver mange EU-borgere ofre for trafikulykker i udlandet, og på grund af uvidenhed oplever de ofte alvorlige problemer.

Før de rejser udenlands i bil, skal borgerne forsynes med grundlæggende oplysninger om, hvordan de skal håndtere erstatningskrav. Det er vigtigt at kontakte de relevante informationscentre, som i henhold til det fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv skal oprettes i hver enkelt medlemsstat. Blandt de oplysninger, der gives forud for indgåelsen af en aftale, skal der være omfattende oplysninger til forbrugerne om, hvordan ordningen med skadesbehandlingsrepræsentanter fungerer, og om retshjælpsforsikring.

Medlemsstaterne har oprettet forskellige systemer, og de nationale myndigheder er bedre i stand til at garantere størst mulig forbrugerbeskyttelse på deres nationale markeder. Af den grund er jeg enig med ordføreren i, at det ikke er nødvendigt at harmonisere nationale sanktionsbestemmelser på fællesskabsniveau.

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Jeg anser oprettelse af et netværk af skadesbehandlingsrepræsentanter for at være en fordel ved motorkøretøjsforsikringsdirektivet fra 2000. Deres indsats vil fremskynde afviklingen af erstatningskrav i forbindelse med bilkørsel.

Hvad angår sanktioner for forsinkelser i behandlingen af erstatningskrav, er jeg enig i ordførerens synspunkt. Ud fra subsidiaritetsprincippet er de nationale myndigheder bedre i stand til at garantere størst mulig forbrugerbeskyttelse på deres nationale markeder.

Ifølge de oplysninger, der er til rådighed, bliver mere end 90 % af alle erstatningskrav afviklet udenretligt, så i den henseende er der ikke brug for, at der med Kommissionens initiativ indføres obligatorisk retshjælpsforsikring i hele EU. Det ville øge priserne på obligatoriske bilforsikringer og bebyrde domstolene med yderligere tvister, som kunne afvikles udenretligt.

Frivilligheden ved retshjælpsforsikring skal opretholdes, og i de nye medlemsstater skal borgerne oplyses mere om forsikringsprodukter.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Som praktiserende advokat, der har behandlet grænseoverskridende erstatningskrav, ved jeg, at der ikke er så rosenrødt i haven, som det måske antydes i betænkningen. Jeg bifalder betænkningen, men nogle af de problemer, jeg er stødt på, er problemer, hvor der er retshjælpsforsikring, og hvor det er svært for skadesanmelderne at få godtgjort omkostningerne på basis af den. Disse skadesanmeldere har gennemgået retsprocedurer og brugt penge på at gøre deres krav gyldige. Så opdager de, at på den ene side betaler forsikringsselskabet for den skadevoldende part, som var årsag til ulykken, ikke sagens fulde omkostninger, og på den anden side betaler deres eget forsikringsselskab, hos hvem de havde retshjælpsforsikring, heller ikke, men løber fra sine forpligtelser.

Det er et område, vi skal se på og være meget omhyggelige med. Jeg havde f.eks. en sag, hvor vi skulle betale 30.000 euro for en juridisk revisionsrapport, og hvor vi ikke fik lov til at få dækket de fulde omkostninger ved denne rapport. Selv om personerne havde deres egen forsikring, kunne de ikke anvende deres egen forsikringspolice til omkostningerne og var således heller ikke i stand til at få dækning via denne police. Det er en sag, vi skal kigge på, og vi skal sikre, at den undersøges ordentligt.

Meglena Kuneva, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Endnu en gang tak for det meget nyttige arbejde, hr. Mladenov har præsenteret med hjælp fra sine kolleger. For Kommissionen er det også meget nyttigt. Kommissionen er ved at udarbejde en undersøgelse over niveauet for erstatninger til ofre i forbindelse med grænseoverskridende ulykker, og dette spørgsmål blev rejst af fru Wallis og nogle andre kolleger. I denne

undersøgelse er det vores mål at opnå en objektiv, velfunderet og evidensbaseret analyse af spørgsmålet. Undersøgelsen er undervejs, og Kommissionen er ved at gennemgå den anden foreløbige rapport.

Hr. Harbour nævnte også, at vi er nødt til at være meget konkrete i vores arbejde og samarbejde beslutsomt om dette spørgsmål for at gøre det indre marked mere komplet for både virksomheder og forbrugere. Det er meget vigtigt, at der rettes op på dette samarbejde.

Jeg er virkelig mere end glad for at se, at dette opnås i hr. Mladenovs betænkning med den gode opbygning af hans arbejde, og også for, at betænkningen nyder en så pæn og vedkommende støtte fra hans kolleger.

Endnu en gang tillykke og tak.

Nickolay Mladenov, ordfører. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke kommissæren og mine kolleger for deres meget interessante og indsigtsfulde kommentarer til denne betænkning. Jeg nærer en fast tiltro til, at den bedst beskyttede forbruger er den forbruger, der er bedst informeret om sine rettigheder og kan forsvare disse rettigheder på basis af de oplysninger, der er givet. Som lovgivere skal vi sikre, at forbrugerne får oplysninger, og at det står dem frit for at vælge, om de vil beskytte sig på den ene eller anden måde mod visse risici eller ej, snarere end at påtvinge dem alle et ensartet niveau.

Fru Wallis, Andreas Schwab og hr. Burke har fremført yderst vigtige punkter, som går ud over denne betænkningens meget begrænsede rækkevidde. Jeg er meget glad for, at kommissær Kuneva har sagt, at Kommissionen vil gå videre med en yderligere undersøgelse af mange af de spørgsmål, der er rejst her i Parlamentet. Jeg er overbevist om, at Parlamentet vil se meget omhyggeligt på den undersøgelse, Kommissionen kommer med, netop for at gå tilbage og se på de spørgsmål, hr. Burke har rejst, som er absolut velbegrundede og genstand for stadig større diskussion i mange medlemsstater, herunder min egen. Hr. Schwab rejste spørgsmålet om en ensartet holdning til skadeserstatning, hvilket er et meget velbegrundet spørgsmål for os alle. Jeg håber, at dette spørgsmål vil blive behandlet i Kommissionens undersøgelse.

Lad mig også sige et par ting om opfølgningen af denne betænkning. Jeg håber, at Kommissionen vil tage sin forpligtelse meget alvorligt med hensyn til at overvåge de nationale myndigheders gennemførelse af eksisterende sanktionsbestemmelser. Mens vi indsamlede oplysninger for at udarbejde denne betænkning, var et lille antal medlemsstater faktisk ikke særligt imødekommende med hensyn til at give os oplysninger om, hvordan systemet fungerer i deres samfund, men det lykkedes os til sidst at få et fyldestgørende svar. At se omhyggeligt på, hvordan systemet fungerer, og hvordan det kan forbedres fremover, er en vigtig opgave, og jeg er sikker på, at Kommissionen vil tage den meget alvorligt i de kommende måneder og år.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag.

24. Bekæmpelse af skattesvig (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Sharon Bowles for Økonomi- og Valutaudvalget om det nødvendige i, at der udvikles en samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af skattesvig (2008/2033(INI)) (A6-0312/2008).

Sharon Bowles, ordfører. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne først benytte lejligheden til at takke kollegerne for deres bidrag, især på et eller to punkter, hvor vi stadig har forskellige opfattelser. Jeg tror, der er mere, der samler end skiller os, og at vi kan nå til et tilfredsstillende resultat, hvis vi ikke bevæger os for langt væk fra det centrale emne.

De almene principper, der ligger til grund for denne betænkning om skattesvig, er enkle, og kun bedragerne selv kan være uenige heri. Det er svært at vurdere afgiftstab som følge af svig. Bedragere og skatteunddragere sørger for at skjule deres aktiviteter for skattemyndighederne, men man anslår, at svig beløber sig til 200-250 milliarder euro eller 2-2,5 % af EU's totale BNP.

Mit spørgsmål er, om vi sætter 2-2,5 % af vores samlede indsats ind på at løse det? Eftersom svaret på dette spørgsmål er et klart nej, kan der kun være én konklusion. Der kræves større indsats, mere opmærksomhed og især en større samlet opmærksomhed i et samarbejde mellem medlemsstaterne.

Momssvig, især svig med forsvunden forhandler eller karruselsvig, er måske den største enkeltårsag til afgiftstab. Det sker, simpelthen fordi der er smuthuller i momssystemerne, hvor moms ikke opkræves på

grænseoverskridende handel inden for Fællesskabet. Så momsfrie køb kan videresælges, momsen bliver stukket i lommen, og så forsvinder forhandleren. Uskyldige forhandlere kan blive indviklet i komplekse karruseller, og foranstaltninger inden for medlemsstaterne til bekæmpelse af svig, som f.eks. at indefryse rabatter, kan være til skade for uskyldige virksomheder. Det er et velkendt problem i mit eget land, Det Forenede Kongerige. Så det er endnu en grund til at gribe fat om nældens rod.

Nøgetrøst set er moms nødt til at forblive en forbrugsskat, der er baseret på at tilfalde skattemyndigheden på bestemmelsesstedet. I betænkningen forslås det at pålægge moms på leverancer inden for Fællesskabet med minimumssatsen på 15 %, hvor de importerende medlemsstater så pålægger deres egne satser i de videre forløb.

De 15 %, der opkræves af oprindelsesmedlemsstaten, skal så afleveres til den medlemsstat, hvor det faktiske forbrug finder sted, ved hjælp af en clearing- eller afregningsmetode. Dette er nu teknisk muligt, så meget desto mere som vi uundgåeligt overgår til realtidsregistrering af transaktioner. Og det behøver ikke blive centraliseret, det kan gøres decentralt eller bilateralt.

Hvad angår andre måder at bekæmpe svig og skatteunddragelse på, er udveksling af oplysninger og samarbejde af central værdi, og, hvis jeg tør sige det: Den "kontanter her og nu"-holdning, der ses nogle steder, hvor man spørger "hvad får jeg ud af det?", er ikke vejen frem og viser et kortsigtet synspunkt. Tilbagebetalingen kommer på et andet tidspunkt, når man kan anmode herom.

Skattemyndighederne skal vide noget om aktiver for at kunne opspore skjulte indtægter, som måske er udeklarede, eller selv hidrører fra kriminelle aktiviteter. Dette undermineres, hvis udvekslingen af oplysninger mellem myndighederne begrænses. Her er vi også nødt til at handle internationalt for at være mest effektive.

Endelig fører dette mig frem til en revidering af rentebeskatningsdirektivet. Det er hensigtsmæssigt at overveje dette direktiv igen, f.eks. for at lukke smuthuller som det at bruge alternative, retlige enheder, som f.eks. fonde, for at omgå dets bestemmelser. Kildeskat er ikke ideel, men her er vi delte i spørgsmålet om, om det kan gennemføres uden uønskede konsekvenser.

Disse er de spørgsmål, vi behandler i betænkningen. Jeg anbefaler Dem den og ser med interesse frem til den forestående forhandling.

László Kovács, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke Parlamentet og især ordføreren, fru Bowles, for deres meget konstruktive betænkning om en samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af skattesvig.

I maj 2006 udsendte Kommissionen en meddelelse, hvis formål var at igangsætte en bred debat om de forskellige faktorer, der skal medtages i en strategi til bekæmpelse af skattesvig i Fællesskabet.

Det glæder mig, at Parlamentet anerkender og støtter de initiativer, der er taget, og den holdning, Kommissionen har valgt i sin meddelelse. Ligeledes glæder det mig at se, at Parlamentet inviterer Kommissionen til at stille yderligere forslag.

Betænkningen udgør et meget brugbart og omfattende bidrag til den vedvarende diskussion om bekæmpelse af skattesvig. Kommissionen er helt enig i, at skattesvig ikke er et problem, der kan bekæmpes med held på nationalt niveau alene.

Kommissionen vil medtage de talrige kommentarer og forslag, Parlamentet er kommet med, i sit arbejde med de eksisterende og forestående lovforslag til konventionelle foranstaltninger til bekæmpelse af skattesvig.

Hvad angår afgørelser forudset for 2008, kan jeg bekræfte, at Kommissionen planlægger at fremlægge tre sæt lovforslag - ét i oktober, et andet i november og et tredje i december 2008. Disse sæt foranstaltninger omfatter forbedrede procedurer for registrering og sletning af registreringer af afgiftspligtige personer for at sikre, at falske afgiftspligtige personer hurtigt opdages og slettes i registret, og for at skabe større sikkerhed for ærlige virksomheder. Lovforslagene vil også dække erhvervsdrivendes solidariske hæftelse, oprettelse af et europæisk netværk (EUROFISC) til forbedring af samarbejdet for at opdage bedragerer på et tidligt tidspunkt, ordning af betingelserne for momsfritagelse ved import, gensidig hjælp til inddrivelse, automatisk adgang til oplysninger, bekræftelse af navne og adresser på skatteborgere i databasen for systemet til udveksling af momsoplysninger og medansvar for at beskytte alle medlemsstaters skatteindtægter.

Inden oktober vil Kommissionen udsende en meddelelse, hvori den opstiller sammenhængen i den holdning, den vil fremlægge, sammen med en tidsplan for yderligere tiltag. I meddelelsen vil vi også behandle spørgsmål

vedrørende en langsigtet holdning, navnlig nødvendigheden af at undersøge, hvordan man kan gøre bedre brug af moderne teknologi, hvilket også er understreget i Deres betænkning.

Kommissionen er stadig åben over for at undersøge alternative systemer til det nuværende moms-system, forudsat visse betingelser opfyldes. I den sammenhæng nævnes der i betænkningen en "reverse-charge"-mekanisme og beskatning af leverancer inden for Fællesskabet. Kommissionen har tilbudt begge disse radikale muligheder til overvejelse hos Økofinrådet, men hidtil har medlemsstaterne ikke vist politisk vilje til at træffe så vidtrækkende foranstaltninger.

Hvad angår direkte skatter, arbejder Kommissionen i øjeblikket på en revidering af rentebeskatningsdirektivet, og det er hensigten at fremlægge en rapport om direktivets funktion før udgangen af september, sådan som Økofinrådet anmodede om den 14. maj 2008. Under revideringsprocessen har vi omhyggeligt analyseret direktivets nuværende rækkevidde og behovet for ændringer for at øge dets effektivitet. Rapporten vil blive fulgt op med et forslag til sådanne ændringer af rentebeskatningsdirektivet, der måtte vise sig nødvendige og hensigtsmæssige. Kommissionen har også omhyggeligt bemærket Økofinrådets konklusioner af samme dato, idet den understreger vigtigheden af at fremme principperne om god regeringsførelse på skatteområdet - dvs. gennemsigtighed, udveksling af oplysninger og rimelig skattekonkurrence - samt inkludering af tilsvarende bestemmelser i aftaler med tredjelande og tredjelandsgrupperinger.

Takket være et tæt samarbejde med medlemsstaterne i Kommissionens ekspertgruppe for strategi til bekæmpelse af skattesvig er idéen om en strategi til bekæmpelse af skattesvig på EU-niveau ved at tage konkret form. De annoncerede foranstaltninger vil være et stort skridt fremad, selv hvis det bliver nødvendigt med en yderligere indsats.

Hvad angår Deres diskussion om skattekonkurrence, ved De sikkert, at vi i Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen har arbejdet med at afskaffe skadelige erhvervsbeskatningssystemer i EU. Alt i alt har Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen vurderet mere end 400 foranstaltninger i de nuværende 27 medlemsstater og deres besiddelser og oversøiske territorier, og mere end hundrede heraf er vurderet som skadelige. Næsten alle blandt disse hundrede er allerede afskaffet, og resten bliver det i henhold til overgangsordningerne. Arbejdet under kodeksen har været succesrigt og har medført, at næsten alle skadelige skatteforanstaltninger er blevet afviklet i medlemsstaterne og deres afhængige eller tilknyttede territorier.

Sluttelig vil jeg gerne takke Parlamentet for dets konstruktive bidrag til forhandlingen om en samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af skattesvig.

Othmar Karas, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget*. - (DE) Hr. kommissær, hr. formand, fru ordfører! Tak for det gode samarbejde og Deres betænkning.

Jeg vil gerne nævne fire punkter. Vi mener for det første, at det er vigtigt at understrege, at skattesvig ikke kan bekæmpes isoleret, og at der er behov for en samordnet indsats både blandt de enkelte medlemsstater og med tredjelande. For det andet er de planlagte pilotprojekter til bekæmpelse af karruselsvig en god idé, som vi tager til efterretning, men vi vil gerne påpege, at det ikke må føre til en forringelse af rammebetingelserne for små og mellemstore virksomheder. For det tredje støtter vi udtrykkeligt Kommissionens forslag til ændring af momsdirektivet og forordningen om administrativt samarbejde på området. For det fjerde er jeg glad for, at der ikke var flertal for en generel ophævelse af bankhemmeligheden i nogen af udvalgene, og idéen således er blevet forkastet af et stort flertal.

Werner Langen, *for PPE-DE-Gruppen*. - (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne tilslutte mig lykønskningerne af ordføreren. Bekæmpelse af skattesvig har været et tema i Parlamentet i årevis, og til trods for mange initiativer og omfattende støtte fra Parlamentet har kommissæren desværre kun kunnet fremvise meget begrænsede resultater - selv om der er stort behov for dem - fordi medlemsstaterne i større eller mindre grad har stillet sig hindrende i vejen. Man skulle tro, at det var i medlemsstaternes interesse at gøre fremskridt inden for bekæmpelse af skattesvig, for vi taler om et beløb på 200 milliarder euro om året - dvs. mere end EU's budget - der kan hentes hjem igen uden at hæve skatterne for de ærlige skatteborgere. I enhver debat om sagen er det derfor vigtigt at understrege, at noget af ansvaret ligger hos medlemsstaterne selv.

Det viste sig at være vanskeligt at få betænkningen vedtaget, fordi der i starten opstod problemer om et specielt punkt i udvalget, men det er løst nu. Fru Bowles viste stor vilje til at samarbejde. For vores vedkommende var det en vanskelig betænkning, fordi den indeholdt et ændringsforslag, som vi ikke kan støtte. Selv nu er der forslag om at presse den sidste dråbe ud af skatteyderne og skattekilderne. Om det er hensigtsmæssigt eller blot vil medføre nye lovovertrædelser, må vi vente og se. Men vi kan frem for alt ikke

støtte ændringsforslag 4, som blev stillet af to medlemmer af Den Socialdemokratiske Gruppe og tager sigte på at afskaffe rentebeskatningsdirektivet.

Vores holdning er således som følger: Vi støtter fuldt ud fru Bowles' betænkning i alle andre henseender, men hvis der bliver flertal for ændringsforslag 4 om at afskaffe rentebeskatningsdirektivet, så vil vi forkaste betænkningen som helhed.

Benoît Hamon, for PSE-Gruppen. - (FR) Hr. formand! Jeg vil på min side også gerne takke fru Bowles for det flotte arbejde og for det resultat, vi kom frem til i Økonomi- og Valutaudvalget, om en så vigtig tekst som denne. Jeg vil gerne minde vores kolleger om, at de offentlige finanser i dag unddrages 200-250 milliarder euro på grund af skatte- og afgiftssvig i det indre marked. Disse forsvundne milliarder betyder så mange færre offentlige investeringer, så mange færre skoler, offentlige tjenester og sociale behov, som ikke kan tilfredsstilles. Naturligvis bliver de ofte dækket ved en forhøjelse af andre skatter, der rammer de ærligste og langt mindre velstående skatteborgere, som ikke har lyst eller lejlighed til at give sig af med skatteflugt og skattefiduser.

Det glæder mig, at der er bred enighed i Parlamentet om at gøre en ende på momssvig og udnyttelse af svaghederne i overgangsordningen fra 1993. Siden Liechtensteinskandalen er alle bekendt med, at det største skattesvig også skyldes, at store kapitalejere anbringer betydelige summer i tredjelande, ofte skattely, for at unddrage sig beskatning.

EU råder altså over et instrument til bekæmpelse af denne form for svig, nemlig rentebeskatningsdirektivet. Som fru Bowles har pointeret, er der imidlertid for mange huller i dette direktiv, der kun gælder fysiske personers renteindtægter. Det er altså stadig alt for let at oprette fiktive juridiske personer - sommetider med en enkelt parthaver eller aktionær - eller opfinde finansielle indtægter, som strengt taget ikke er renter, for at undgå beskatning.

Det er derfor absolut nødvendigt og et moralsk krav at udvide dette direktivs anvendelsesområde, som det foreslås i betænkningen, således at det i det mindste bliver mindre let at begå skattesvig.

Jeg må indrømme, at PPE's ændringsforslag forbavser og skuffer mig på grund af spagfærdigheden såvel som indstillingen, fordi det egentlig går ud på ikke at lave om på noget, men bevare status quo med hensyn til skattesvig.

Vi vil forelægge den europæiske opinion disse holdninger, bl.a. den tyske opinion, og vi får se, hvordan den tyske og europæiske opinion dommer de valg, der træffes her. Jeg har hørt heftige ytringer om skattesvig i medierne, bl.a. de tyske. Her i Europa-Parlament træffes andre valg i stilhed. Jeg håber, de europæiske borgere vil opkaste sig til dommere i denne sag.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil gerne gøre opmærksom på tre forhold i denne forhandling. Det vurderes for det første, at afgiftstabene ved svig med moms og punktafgifter udgør over 2 % af EU's BNP, hvilket svarer til et beløb på 200-250 milliarder euro. Der er altså tale om enorme beløb, der udhuler de nationale budgetter, men det indvirker også på indtægtsstrukturen i EU-budgettet, da det medfører et øget behov for at anvende medlemsstaternes egne ressourcer på baggrund af bruttonationalindkomsten.

På trods af denne diagnose kan betænkningens forslag om transaktioner inden for Fællesskabet for det andet skabe mere skade end gavn. Det handler bl.a. om reverse-charge-mekanismen, altså en afgift betalt af modtageren frem for leverandøren, samt ønsker om at harmonisere momssatserne, hvilket i praksis vil fjerne de lave satser. Det handler sluttelig om oprettelsen af et clearinginstitut, der skal afregne skat mellem medlemsstaterne.

Det forekommer for det tredje nødvendigt, at medlemsstaternes skattemyndigheder indgår i et tættere samarbejde for at begrænse skattesvig. Samarbejdet skal først og fremmest indebære en hurtigere informationsudveksling, og måske automatisk adgang til skatteoplysninger om moms og punktafgifter.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Hr. formand! Jeg har bedt om ordet af to grunde. For det første fordi det er et emne, vi - som hr. Langen sagde - har haft på dagsordenen i mange år, og vi virkelig bør spørge os selv, hvorfor der ikke bliver gjort fremskridt, særligt når vi taler om momsunddragelse. For det andet er det uacceptabelt for et flertal af europæerne, at vi så hyklerisk taler om skatteunddragelse og -svig - det er jo skatteborgernes penge - uden at tage de problemer op, vi selv har her i Parlamentet.

Parlamentet, repræsenteret ved mange parlamentsmedlemmer, er et arnested for svig. Det kan vi læse om i hr. Galvins betænkning og også andre steder, men det forsøges fejlet ind under gulvtæppet. Jeg behøver blot

at nævne hr. Chichester, hr. Purvis eller visse parlamentsmedlemmer fra De Liberale. Det er skandaløst. Så længe vi ikke tager os af tilfældene af svig i egne rækker, er vi ikke troværdige og har ikke ret til at kritisere andre.

Jeg opfordrer OLAF, og især Parlamentets administration og grupperne, til at skabe klarhed her. Det er uhyrligt, at der bliver gjort forsøg på at skjule noget her.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). - (HU) Hr. formand! Tak. Jeg er meget glad for, at en fællesskabsstrategi er på vej på dette område, omend langsomt, måske for langsomt. Jeg er enig i, at bekæmpelse af skattesvig på den ene side skal indarbejdes i medlemsstaternes individuelle, nationale forpligtelser, men det skal også indarbejdes i Fællesskabets Lissabonprogram.

Mine betragtninger er som følger: For det første er jeg ikke enig i ordlyden i Parlamentets betænkning, hvor der står, at en styrkelse af skattekonkurrencen ville skabe unødvendige forvridninger i det indre marked og underminere den sociale model. Det afspejler en besættelse af at fastlægge minimumsniveauer for beskatning på hvert eneste beskatningsområde, der findes, hvilket faktisk ville skabe uretfærdighed foruden inflation, eftersom det ville ramme dem, der ellers har beskikket deres huse og kan sænke skatterne. Med hensyn til indirekte beskatning, som også hører ind under Fællesskabets kompetence, er det uacceptabelt med en politik, hvor man udelukkende refererer til minimumsværdier, uden at man får os til at regulere maksimum. Jeg vil gerne have det noteret, at arnestedet for det misbrug, der sker med punktafgifter, er stigningen i minimumsniveauer, fordi det stimulerer udbredelsen af sortbørsøkonomi og fremstilling af hjemmelavede produkter, hvilket er i modstrid med alle Fællesskabets politikker. Dernæst er jeg på momsområdet glad for den politik, at man tager små skridt, og for den eksperimentelle idé med "reverse-charge", men der er også brug for beslutsomme skridt fremad her. Efter min mening ville dette, med det teknologiniveau, vi har i dag, let kunne gøres for grænseoverskridende transaktioner inden for et indre marked, og en leverandørs moms til bestemmelseslandet ville let kunne inddrives og overføres til bestemmelseslandet. For at kunne gøre dette skal der selvfølgelig være større vilje til samarbejde mellem skattemyndighederne i medlemsstaterne, hvilket stadig mangler, og vi kan tage en dyb indånding og opnå dette nu, hvor euroen er indført, og betalingstjenestedirektivet er kommet til verden. Endelig føler jeg, det er vigtigt at træffe foranstaltninger vedrørende især offshorevirksomheders virke uden for Unionen, fordi skattegrundlaget ofte kanaliseres dér før beskatning, før den sendes tilbage til virksomheder i Unionen via snuskede transaktioner for at undgå skat, og det er ikke til gavn for det at vælge en favorabel skattemæssig beliggenhed.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). - (ES) Hr. formand! Hr. kommissær Kovács, mine damer og herrer, skatteunddragelsen i Europa vurderes til at overstige 6 % af skatteindtægterne, og det er nedbrydende for tilliden til skattesystemerne, skattemyndighedernes evner og rimelige behandling samt borgernes velfærd. Skattesvig danner grobund for sort arbejde og organiseret kriminalitet.

På EU-plan påvirker skattesviget det indre markeds ordentlige funktion, det forvrider konkurrencen og skader EU's finansielle interesser samt opfyldelsen af Lissabonstrategien.

Hvis en fjerdedel af verdens rigdom, som ifølge oplysninger fra Den Internationale Valutafond er skjult i skatteparadiser, betalte skat, kunne vi med lethed opfylde alle FN's millenniumsmål.

EU bør være hård i bekæmpelsen af skattesvig. Det er muligt at gøre det sikkert og ansvarligt og uden at skabe ekstraordinært store byrder for vores økonomi. Væksten i den grænseoverskridende handel og virkningerne af globaliseringen gør det påkrævet at fremme en beslutsom strategi mod skattesvig på europæisk plan, for det er ikke længere nok med nationale aktioner.

Denne strategi bør have en intern dimension og behandle de problemer, som skatteunddragelsen giver anledning til i forbindelse med momsen og andre særskatter, hvortil kommer problemerne med skatteunddragelse i forbindelse med de direkte skatter. Strategien bør derudover have en ekstern dimension for at understrege EU's økonomisk vægt.

Vi må ikke skuffe vores borgere, som opfylder deres skatteforpligtelser til punkt og prikke, og som forventer et lederskab fra EU's side.

I denne forbindelse kræver vi, at den pakke af foranstaltninger til bekæmpelse af momssvig, som Kommissionen vil forelægge til oktober, bliver ambitiøs, og at den betænkning, der er planlagt til at komme i slutningen af denne måned om gennemførelse af beskatning af opsparing, bliver nyttig, så vi kan tage et definitivt skridt i bekæmpelsen af svig på dette område i Europa. Vi er glade for det generelle indhold i

Bowles-betænkningen, og vi lykønsker ordføreren og håber, at den bliver vedtaget i plenarforsamlingen, og hvis den ikke bliver forbedret, håber vi, at den i det mindste ikke bliver forringet.

Desislav Chukolov (NI). - (BG) Hr. formand! Jeg beundrer Deres ønske, fru Bowles, om at få bugt med skattesvig på EU-niveau.

Overvej dog, hvad dette vil betyde for dem, der regerer Bulgarien nu. Hvis der ikke kommer flere tilfælde af skattesvig i Bulgarien, forsikrer jeg Dem for, at ved det næste valg vil de liberale fra det muslimske parti Movement for Rights and Freedoms (MRF) ikke engang vinde det halve antal af de stemmer, de vinder nu. Hvis tyveriet af offentlige midler i mit land standses én gang for alle, kan socialisterne ikke længere sponsorere deres kampagner eller deres absurde initiativer.

Som medlem af Attackpartiet vil jeg støtte denne betænkning, for Attack er det eneste parti i Bulgarien, der arbejder for at standse omdirigeringen af statsmidler, og Attack er et parti, hvis program omfatter en fast forpligtelse til at gennemgå alle lyssky og anløbne forretninger, som har været til skade for statsbudgettet, og som indtil nu ikke har været til gavn for nogen politiske kræfter.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Hr. formand! Lad mig først sige til hr. Hamon, at hans trussel på ingen måde skræmmer os, og jeg beklager, at han åbenbart er offer for en vældig misforståelse.

Jeg billiger i hovedtrækkende fru Bowles' betænkning, men vil dog fremhæve et par punkter. For det første har overgangsordningen for moms fra 1993 vist sin begrænsning. Jeg mener ikke, vi kan nøjes ret meget længere med noget midlertidigt, som varer ved. Skattesvig, som vi alle fordømmer på grund af de direkte og indirekte virkninger, skyldes til dels mangler i det nuværende system. Derfor skal det ændres. Jeg er udmærket klar over, at det er forbundet med visse problemer. Derfor henstiller jeg til Kommissionen at fremme den løsning, organisationen RTvat har udtænkt, og som vil forhindre et afgiftsindtægtstab på 275 millioner euro om dagen og samtidig formindske de administrative udgifter for små og mellemstore virksomheder.

Det andet punkt drejer sig om skatteunddragelse i tilknytning til rentebeskatningsdirektivet. Betænkningen indeholder ubegrundede bemærkninger, som fik mig til at stille nogle ændringsforslag, der skulle rette op på situationen. Bekæmpelse af skattesvig er berettiget og nødvendig, men må ikke foranledige os til at rejse tvivl om princippet om skattekonkurrence. Det nægter jeg pure, for de to ting har intet med hinanden at gøre. Desuden viser erfaringen, at det er mere hensigtsmæssigt at indeholde kildeskat på renteindtægter, selv om man alle steder forsøger at påtvinge det forføjede system for udveksling af oplysninger.

Endelig er kravene om at ændre nævnte direktiv hen mod en udvidelse af anvendelsesområdet, så det omfatter alle retlige enheder og alle andre indtægtsskabende kilder, også meget uigennemtænkte, fordi det blot vil bevirke, opsparet kapital jages ud af EU. Derfor vil jeg have disse punkter ændret, for ellers vil vi ikke stemme for denne betænkning.

Andrzej Jan Szejna (PSE). - (PL) Hr. formand! Skattesvig har en vis tid udgjort et globalt problem. Tabene vurderes til at udgøre 2-2,5 % BNP, hvilket er 200-250 milliarder euro på europæisk plan. Det er derfor meget nødvendigt at koordinere handlingerne på fællesskabsplan og skabe et tættere samarbejde mellem medlemsstaterne.

EF-traktatens artikel 10 og 280 fastsætter, at medlemsstaterne skal træffe passende foranstaltninger for at opfylde traktatens krav og samordne deres optræden med henblik på at beskytte fællesskabets finansielle interesser. Vi skal huske på, at den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser inden for fællesskabsmarkedet gør det vanskeligt for medlemsstaterne individuelt at bekæmpe denne form for svig. De iværksatte tiltag må dog ikke skabe hindringer for den økonomiske aktivitet eller skabe unødvendige byrder for skatteyderne.

László Kovács, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Allerførst vil jeg gerne takke medlemmerne af Parlamentet for de kommentarer og synspunkter, de har givet udtryk for under forhandlingen.

Som jeg sagde i mine indledende bemærkninger, sætter Kommissionen meget stor pris på Parlamentets bidrag til forhandlingen om en samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af skattesvig. Kommissionen har påtaget sig sit ansvar og vil tage yderligere skridt til at styrke de retlige rammer og det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne. Medlemsstaterne skal bestemt gøre det samme.

Nogle iblandt Dem har refereret til revideringen af rentebeskatningsdirektivet, og jeg kan forsikre Dem om, at den igangværende revidering er meget grundig. Vi undersøger detaljeret, om den nuværende rækkevidde er effektiv og fordele og ulemper ved at udvide den. Det er en kompleks sag, hvor mange faktorer skal tages i betragtning: effektivitet med hensyn til at overholde skatteregler; administrative byrder for markedsoperatører

og også for skattestyrelser; behov for lige konkurrencevilkår både inden for EU og i forhold til verden udenfor - for blot at nævne nogle få. Som jeg sagde tidligere, fremlægger vi snart rapporten. Den vil blive fulgt op af forslag til ændringer af rentebeskatningsdirektivet, og vi vil gøre vores yderste for at ramme den rigtige balance.

Det er klart, at der ikke findes nogen enkeltstående og global løsning til eliminering af skattesvig. Med hver enkelt foranstaltning bør der tilføres værdi, men kun ved at gennemføre dem i deres helhed får skattemyndighederne udvidet rammerne til bekæmpelse af skatteunddragelse og skattesvig.

Sharon Bowles, ordfører. - (EN) Hr. formand! Skattesvig er EU's sag, fordi bedragere udnytter grænseoverskridende smuthuller, og det er dem, vi forsøger at lukke.

Som kommissæren siger, er spørgsmålene om rentebeskatning komplekse. Jeg tror, det er muligt for os at nå til enighed ved vores afstemning om, at vi ikke kommer de mere detaljerede drøftelser for meget i forkøbet, som vi er nødt til at tage om dette emne, når Kommissionen fremkommer med sine næste forslag. Jeg tror ligeledes, at vi også kan undgå at referere til skattekonkurrence, hvor vores opfattelser er forskellige, men hvor emnet ikke er afgørende i denne betænkning. Jeg tror derfor, vi kan opnå nogen enighed iblandt os.

På alle disse fronter mener jeg ikke, at manglende handling eller foreløbig handling er noget hensigtsmæssigt svar. 2,5 % af BNP er på spil. Det er kæmpe luns af skattegrundlaget. Som vores kollega Sánchez Presedo påpeger, er det muligvis 5 % af skatten.

Hvis nogen politiker her eller i nogen medlemsstat ville drive kampagne på basis af at sætte skatten op med 5 % for at betale for ingenting, ville de ikke komme ret langt. Så, og dette siger jeg til medlemsstaterne i særdeleshed, at blive kilden med hensyn til udveksling af oplysninger, foretage sig et minimum og være frygtosom, det er nøjagtig det samme som en skat på 5 % for ingenting, for det er, hvad det koster den ærlige skatteborger. Det er den besked, jeg ønsker at sende med denne betænkning, og jeg tror på, at det er den kollektive besked, som Parlamentet ønsker at sende med denne betænkning, idet Parlamentet støtter kommissæren i hans indsats og tilskynder ham til at være dristig.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Siiri Oviir (ALDE), skriftlig. - (ET) Skattesvig er et problem for både EU og medlemsstaterne, idet konkurrencen forvrides, og indtægtsgrundlaget for EU såvel som for medlemsstaterne reduceres.

En af årsagerne til problemet anføres at være den nuværende overgangsordning for moms, der er kompleks og forældet. Den trænger til opdatering. I den henseende er Parlamentets forslag om, at Kommissionen kommer med en beslutning om en ny momsordning i 2010, uden tvivl velkommen.

Ved udarbejdelsen af en ny momsordning skal man naturligvis sikre, at det nuværende afgiftssystem ikke erstattes af ét, der er mere komplekst og bureaukratisk. Det er naturligvis også vigtigt at understrege, at det, før det anvendes i hele EU, skal afprøves i et pilotprojekt for at sikre, at det fungerer i praksis, for det vil forhindre mange problemer, der kan vise sig senere hen.

Et lige så vigtigt skridt til at bekæmpe skattesvig er at opdatere tilgængeligheden af oplysninger mellem staterne, en proces, der kunne understøttes med oprettelse af et paneuropæisk informationscenter om e-skatteforvaltning.

Balancen mellem offentlighedens interesse og individets grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder vil ikke blive tilsidesat, når personlige oplysninger behandles.

Endelig skal udtrykket "skattely" også, i lyset af stridsspørgsmålet her, anses som vigtigt. Jeg bifalder de idéer, der er fremsat i betænkningen om, at EU bør gøre det til et prioriteringsområde at eliminere skattely globalt set.

25. Dagsorden for næste møde: se protokollen

26. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 24.00)